

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี

ปรววรรณ เดชารวีโรจน์

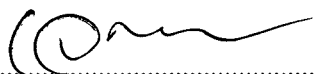
๖๕๐๐๖๖๖๖
21 พ.ย. 2559

367266

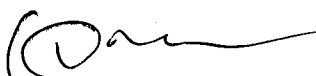
งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
กุมภาพันธ์ 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

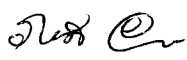
คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ ประวรรณ เชารวีโรจน์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)
วันที่.....16.....เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาให้คำปรึกษา และช่วยแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นาวิ กรรมการสอบงานนิพนธ์ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษา ค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์อย่างกว้างขวางในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้ จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่มีรายนามอยู่ในงานนิพนธ์ฉบับนี้ ที่ได้กรุณาตรวจสอบความเที่ยงตรงและความถูกต้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรีทุกท่านที่ได้อนุเคราะห์และให้ความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดียิ่ง และขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนให้ความช่วยเหลือ แนะนำ ซึ่งเป็นกำลังใจสำคัญอย่างยิ่งในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จด้วยดี

ปรววรรณ เดชารวีโรจน์

56920423: สาขาวิชา: การบริหารการศึกษา; กศ.ม. (การบริหารการศึกษา)

คำสำคัญ: ทักษะ/ การสอนแบบนานาชาติ/ ระดับปฐมวัย

ปรวรณ์ เชาว์วิโรจน์: การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี (THE STUDY OF PARENTS' ATTITUDE FOR THE INTERNATIONAL LEARNING STYLE OF CHILDHOOD IN CHONBURI PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม, ค.ด. 153 หน้า. ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเพื่อวัดทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .31 – .79 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 ลักษณะเป็นแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้เทคนิคเชฟเฟ้ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านครูและบุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ตามลำดับ
2. ผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน พบว่า มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
คำถามของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
สภาพทั่วไปของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับ	
ปฐมวัย.....	8
หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย พุทธศักราช 2546.....	11
แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความต้องการ.....	27
การจัดการศึกษาปฐมวัย.....	36
โรงเรียนนานาชาติ.....	46
การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย.....	51
ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	85
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	85

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	87
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	87
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และแปลผล.....	90
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	91
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	115
สรุปผลการวิจัย.....	115
อภิปรายผล.....	117
ข้อเสนอแนะ.....	125
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	133
ภาคผนวก ก.....	134
ภาคผนวก ข.....	147
ภาคผนวก ค.....	151
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	153

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 รายละเอียดพัฒนาการด้านอารมณ์-จิตใจของเด็กปฐมวัยจำแนกตามอายุ.....	42
2 รายละเอียดพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัยจำแนกตามอายุ.....	43
3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน.....	85
4 ค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ อายุและรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ของผู้ปกครอง.....	91
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรีโดยรวมและรายด้าน.....	92
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นรายข้อ.....	93
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านครูและบุคลากรเป็นรายข้อ.....	94
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นรายข้อ.....	95
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก เป็นรายข้อ.....	97
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย เป็นรายข้อ.....	98
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครอง ที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัด ชลบุรี ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เป็นรายข้อ.....	100

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
12	เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	101
13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	103
14	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง.....	104
15	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองโดยรวม.....	106
16	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน.....	106
17	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านครูและบุคลากร.....	107
18	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม.....	108
19	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน.....	109
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง.....	110

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน โดยรวม.....	112
22	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน.....	112
23	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน ด้านครูและบุคลากร.....	113
24	เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว ต่อเดือน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม.....	114
25	คำอำนาจำแนกรายข้อ จากการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)	152

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2	รายละเอียดขององค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย.....	37

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากเพราะเป็นรากฐานของการพัฒนาเยาวชนของประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่จะมีวาระเรื่องการศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญเสมอและโดยอย่างยิ่งการที่พระราชบัญญัติการศึกษาปีพุทธศักราช 2545 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ได้กำหนดไว้ การสอนในลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทำให้เราต้องมีการคิดและทำโรงเรียนที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้ปกครองและการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาที่เกิดขึ้นนอกจากนั้นแล้วการสอนแบบนานาชาติก็ยังมีข้อดีคือการรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นการเตรียมพัฒนาเยาวชนของเราให้มีความพร้อมทางด้านภาษาเพื่อที่จะเป็นรากฐานที่ดีของการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ อีกต่อไปในอนาคต

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีชุมชนนานาชาติเกิดขึ้น ไม่เฉพาะในกรุงเทพมหานคร แต่ยังกระจายไปสู่ต่างจังหวัดอีกหลายจังหวัด สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงแห่งยุคสมัยโลกาภิวัตน์ที่ชุมชนนานาชาติจะต้องปรับเปลี่ยนตัวเองเพื่อจัดการกับโลกาภิวัตน์ที่มีความซับซ้อนในบริบทสภาพแวดล้อมที่ตนอาศัยอยู่ การก้าวสู่ระบบสังคมเศรษฐกิจนั้นฐานความรู้เป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกำหนดนโยบายด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาความรู้ หรือที่เรียกว่าทุนปัญญาของมนุษย์เนื่องจากระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์ความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ทำให้ต้องใช้การวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับฐานความรู้ของประเทศ (จอมขวัญ โทณะวนิก, 2548, หน้า 1) ด้วยนโยบายและเหตุผลดังกล่าวทำให้รัฐได้เห็นความสำคัญของโรงเรียนนานาชาติเพื่อให้การศึกษาแก่นุรถหลานชาวต่างชาติที่เข้ามาพำนักอาศัยและทำงานในประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นโอกาสให้เยาวชนไทยได้มีโอกาสที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษเสมือนเป็นภาษาแรกของตนเองเพื่อมีความพร้อมตั้งแต่วัยเยาว์และเพื่อการเรียนรู้ที่มีศักยภาพทางด้านอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยที่ไม่มีอุปสรรคของภาษาเข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งจะมีความสำคัญมากเมื่อเยาวชนเหล่านี้เติบโตขึ้นมาเพื่อเป็นกำลังที่สำคัญของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) ซึ่งการเรียนการสอนในโรงเรียนนานาชาติมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ในวัฒนธรรมและภาษาต่างประเทศโดยใช้ระบบการศึกษาตามแนวคิดแบบตะวันตก คือ ส่งเสริมให้รู้จักคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เน้นการพัฒนาร่างกาย สติปัญญาและอารมณ์อย่างสมบูรณ์ เข้าใจในความเป็นนานาชาติ

พร้อมที่จะเข้ามีส่วนร่วมในสังคมทั้งในประเทศและต่างประเทศ ตระหนักในความเป็นมนุษยชาติ และการอยู่ร่วมกันในสภาพวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลายมีทัศนคติที่ดีต่อชีวิต (International School Association of Thailand, 2002)

โรงเรียนนานาชาตินับเป็นทางเลือกหนึ่งซึ่งผู้ปกครองไทยในปัจจุบันเป็นจำนวนมากให้ความสนใจและประสงค์จะให้ป็นสถานศึกษาของบุตรหลานของตนด้วยเหตุผลต่าง ๆ กันไป เช่น เพื่อให้บุตรหลานได้เรียนรู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา เพื่อให้บุตรหลานได้เรียนรู้วิถีคิดและวิธีทำงานที่เป็นระบบ เพื่อให้บุตรหลานได้เรียนอย่างมีความสุข เพื่อให้บุตรหลานได้เรียนด้วยสื่อ เทคโนโลยีที่ทันสมัย ตลอดจนอาคาร วัสดุอุปกรณ์สื่อการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้อย่างเต็มที่ และเพื่อเปิดโลกของบุตรหลานให้รู้จักคนจากต่างเชื้อชาติ ศาสนา ค่านิยม อันจะทำให้เป็นผู้มีโลกทัศน์กว้างขึ้น ซึ่งในโรงเรียนนานาชาติส่วนใหญ่จะจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งการศึกษาในระดับอนุบาลได้รับการสนใจเพิ่มมากขึ้นสำหรับผู้ปกครองสมัยใหม่ทั้งที่เป็นชาวต่างประเทศและผู้ปกครองไทย จึงมีการแข่งขันกันมากขึ้นระหว่างโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งการบริหารจัดการโรงเรียน ด้านหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียนอนุบาลนานาชาติให้กับบุตรหลานได้เรียน

จากสภาพและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติและความต้องการของผู้ปกครอง เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษาในรูปแบบโรงเรียนอนุบาลนานาชาติ เพื่อเป็นสถานศึกษาที่มีมาตรฐาน ปลอดภัย มีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ปกครองและเพื่อให้ผู้ปกครองรู้สึกคุ้มค่าในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาและได้เรียนรู้เต็มศักยภาพอย่างมีความสุข ซึ่งผู้วิจัยมีเป้าหมายในการจัดตั้งขึ้นในจังหวัดชลบุรีในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

คำถามของการวิจัย

1. ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับใด
2. ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน มีความแตกต่างกันหรือไม่

สมมติฐานของการวิจัย

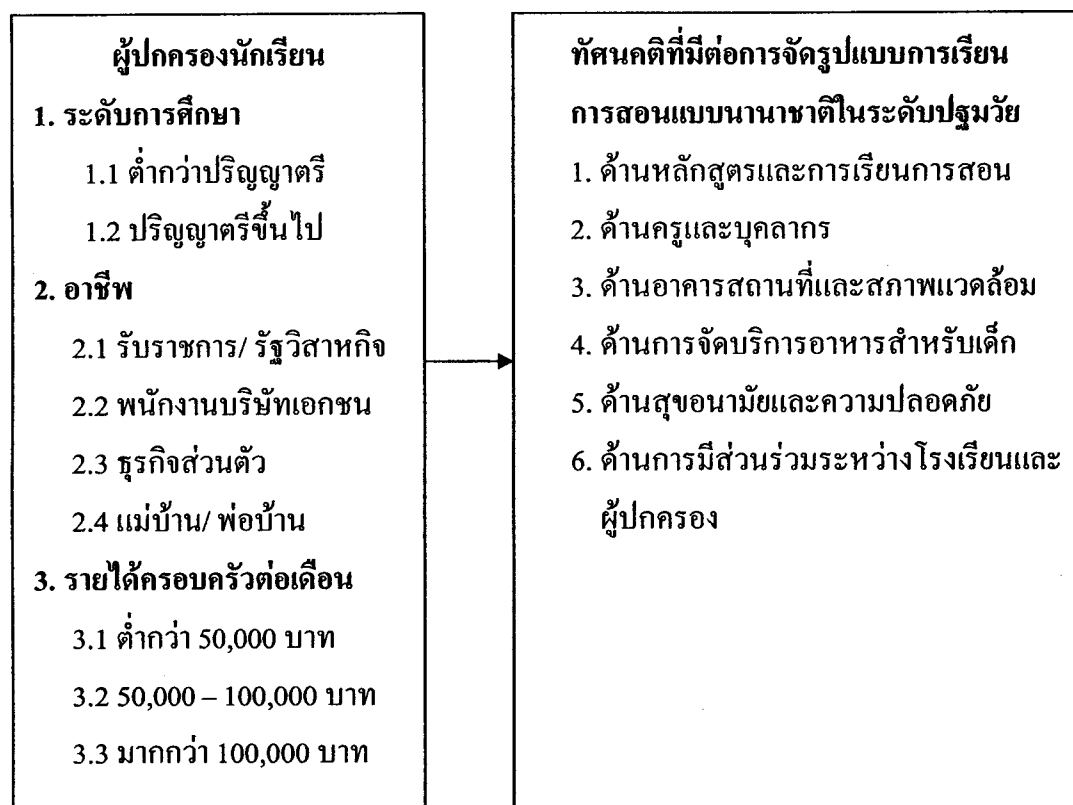
1. ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความแตกต่างกัน
2. ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพแตกต่างกันมีความแตกต่างกัน
3. ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกันมีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยยึดแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของ ทิพาพร ดันนศิริ (2551) ใน 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง โดยศึกษาและเปรียบเทียบตามตัวแปรระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน ดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบถึงทัศนคติของผู้ปกครองในจังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับการเลือกรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ในระดับปฐมวัยให้บุตรหลาน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อลงทุนเปิดโรงเรียนระดับปฐมวัยที่มีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ในตรงกับความต้องการและทัศนคติของผู้ปกครองในจังหวัดชลบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี มีขอบเขตด้านเนื้อหา ดังนี้ คือ 1) ด้านหลักสูตรและการเรียน

การสอน 2) ด้านครูและบุคลากร 3) ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม 4) ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก 5) ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย และ 6) ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 420 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970, p. 607) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 200 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ระดับชั้นของนักเรียนเป็นชั้นในการสุ่ม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทศนคติ หมายถึง สิ่งที่ผู้ปกครองคิด รู้สึก และคาดหวังเกี่ยวกับการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ทั้งหมด 6 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย และด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง

2. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย หมายถึง การจัดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ ในสถานศึกษาที่ใช้การเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย เพื่อให้ผู้ปกครองตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในสถานศึกษา แบ่งเป็น 6 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตรสถานศึกษา และแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียน ซึ่งเทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ มีการตรวจสอบคุณภาพ สามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนไทยได้ มีการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด ใช้สื่อ วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กนักเรียน

2.2 ด้านครูและบุคลากร หมายถึง การบริหารจัดการด้านบุคลากรในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้ช่วยผู้ดูแลเด็ก พยาบาล ภารโรง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แม่บ้านและคนสวน โดยครูผู้สอนควรเป็นเป็นเจ้าของภาษา มีบุคลิกภาพ มีความสามารถในการจัดกิจกรรม

เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก มีความรู้ด้านจิตวิทยาที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย บุคลากรทุกคนมีจิตใจดี เมตตา รักเด็ก เป็นมิตร อ่อนน้อมและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี

2.3 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม หมายถึง การบริหารจัดการอาคารสถานที่บริเวณโรงเรียน สะอาด สวยงาม มีร่มเงา มีรั้วรอบปลอดภัย มีสนามเด็กเล่น เครื่องเล่นเพียงพอ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสม เพียงพอ และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน

2.4 ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับโภชนาการที่มีประโยชน์ ปลอดภัย เพียงพอ เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความหลากหลาย วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้มีความสะอาด ปลอดภัย มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้นักเรียนมีนักโภชนาการประจำโรงเรียน และครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร

2.5 ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับสุขอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน ได้แก่ การป้องกันอุบัติเหตุ การเตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉิน มีห้องพยาบาลอย่างเหมาะสม ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ และพยาบาลที่ดูแล มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ มีมาตรการป้องกันโรคติดต่อ จัดน้ำดื่มที่สะอาด มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมอ

2.6 ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง หมายถึง การติดต่อประสานงานและร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียน การแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในด้านวิชาการ ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียน ได้ตลอดเวลา และมีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

3. โรงเรียนนานาชาติในระดับปฐมวัย หมายถึง สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาและจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับชั้นปฐมวัย โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ และศาสนา จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศหรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน

4. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรม สั่งสอน ให้การคุ้มครองดูแลอย่างใกล้ชิด ได้แก่ พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง รวมถึงบุคคลอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากบิดา มารดา ให้เป็นผู้ปกครองของเด็กนักเรียนระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยกำหนดผู้ปกครอง 1 คน ต่อนักเรียน 1 คน

5. นักเรียนระดับปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนที่มีอายุระหว่าง 3 – 6 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 ของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดชลบุรี

6. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดที่ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่

6.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี หมายถึง วุฒิมัธยมศึกษาที่ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาดังแต่ระดับชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา ปวช. หรือ ปวส.

6.2 ปริญญาตรีขึ้นไป หมายถึง วุฒิมัธยมศึกษาที่ผู้ปกครองสำเร็จการศึกษาดังแต่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท หรือปริญญาเอก

7. อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพ หรือการทำงานในชีวิตประจำวันของผู้ปกครอง สามารถแบ่งเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่

7.1 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจในหน่วยงานราชการ

7.2 พนักงานบริษัทเอกชน หมายถึง ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน หรือรับจ้างในหน่วยงานของเอกชน

7.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ค้าขายหรือมีห้างร้านเป็นของตัวเอง

7.4 แม่บ้าน/ พ่อบ้าน หมายถึง ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นแม่บ้านหรือพ่อบ้าน

8. รายได้ครอบครัวต่อเดือน หมายถึง รายได้รวมเฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียน แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่

8.1 ต่ำกว่า 50,000 บาท หมายถึง ครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้รวมเฉลี่ยต่ำกว่า 50,000 บาท ต่อเดือน

8.2 50,000 – 100,000 บาท หมายถึง ครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้รวมเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 50,000 – 100,000 บาท ต่อเดือน

8.3 มากกว่า 100,000 บาท หมายถึง ครอบครัวของผู้ปกครองนักเรียนมีรายได้รวมเฉลี่ย มากกว่า 100,000 บาท ต่อเดือน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ดังนี้

1. สภาพทั่วไปของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย
2. หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย พุทธศักราช 2546
3. แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความต้องการ
4. การจัดการศึกษาปฐมวัย
5. โรงเรียนนานาชาติ
6. การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย
7. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพทั่วไปของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย

โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย หรือโรงเรียนอนุบาลนานาชาติ หมายถึงสถานศึกษาที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัยในระบบโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศ หรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่ หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียนโดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมและความมั่นคงของประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2545 อ้างถึงใน จอมขวัญ โทณะวนิก, 2548, หน้า 24) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งโรงเรียนนานาชาติ ดังนี้

1. โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่มาจากต่างประเทศ มีหลักฐานรับรองจากหน่วยงานของประเทศนั้น ๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะตรวจสอบหลักฐาน ให้มีการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับเด็กต่างชาติ สัปดาห์ละ 1 คาบ ส่วนเด็กไทยเรียนสัปดาห์ละ 5 คาบ และนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุมัติ
2. โรงเรียนที่ใช้หลักสูตรที่มาจากต่างประเทศแต่มีการปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะเสนอให้กรมวิชาการตรวจสอบก่อนนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุมัติ
3. โรงเรียนที่เขียนหลักสูตรขึ้นใช้เอง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจะเสนอ

ให้กรมวิชาการตรวจสอบก่อนนำเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการพิจารณาอนุมัติ
 ในส่วนของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติที่มีอยู่ในประเทศไทยในปัจจุบันทั้งใน
 กรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด แบ่งตามประเภทของโรงเรียนดังนี้

1. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะระดับอนุบาลนานาชาติ
2. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับอนุบาลจนถึงประถมศึกษา
3. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับอนุบาลจนถึงมัธยมศึกษา

การจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลนานาชาติในประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อให้เด็กต่างชาติ
 ที่อยู่ในประเทศไทยและเด็กไทยที่ต้องการเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้เข้าเรียน ภายใต้การควบคุม
 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนมีหน้าที่ดูแลการจัดการและ
 การบริหารงานของโรงเรียนให้เป็นไปตามกฎหมาย และกรมวิชาการดูแลเรื่องวิชาการ ภายใต้
 คณะกรรมการบริหารงานบริหารงานโรงเรียนนานาชาติและภายใต้การควบคุมของ CIS (Council
 of international school) ซึ่งเป็นองค์กรที่ควบคุมคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ
 ทุกประเภท รวมทั้งเป็นศูนย์กลางในการช่วยจัดหาครูให้กับโรงเรียนนานาชาติในทุกประเทศ
 ทั่วโลกและทุกโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน,
 2545 อ้างถึงใน จอมขวัญ โทณะวนิก, 2548, หน้า 25 – 26)

เพื่อให้ก้าวทันกระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคที่ความรู้และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เจริญ
 ขึ้นอย่างรวดเร็ว กระทรวงศึกษาธิการในยุคของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2542
 ถึง พ.ศ. 2561) ได้ประกาศวิสัยทัศน์เกี่ยวกับคนไทยยุคใหม่ว่า คนไทยยุคใหม่ต้องได้เรียนรู้ตลอด
 ชีวิต มีสติรู้ทัน มีปัญญารู้คิด มีสมรรถนะและมีคุณธรรม รับผิดชอบต่อครอบครัวประเทศชาติและ
 เป็นพลเมืองดีของโลก ซึ่งสอดคล้องกับจุดหมายของหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ที่ได้มุ่ง
 พัฒนาให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัยความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล
 ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เด็กพัฒนาตนเองเป็นคนดี มีปัญญา
 มีความสุข มีศักยภาพในการเรียนรู้และดำรงชีวิตในอนาคต ดังนั้น ในการกำหนดมาตรฐานคุณภาพ
 ผู้เรียน ระดับการศึกษาปฐมวัย จึงยังคงยึดการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ตามที่
 ระบุไว้ในหลักสูตรเป็นหลัก โดยกำหนดคุณภาพผู้เรียนเป็น 4 ส่วน คือ มีพัฒนาการด้านร่างกาย
 มีพัฒนาการด้านอารมณ์ และจิตใจ มีพัฒนาการด้านสังคม และมีพัฒนาการด้านสติปัญญา (สำนัก
 ทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554, หน้า 5)

โรงเรียนนานาชาติ เข้ามามีบทบาทในสังคมไทย เมื่อประเทศไทยเริ่มมีการติดต่อ
 สัมพันธ์กับต่างประเทศมากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมีการติดต่อสื่อสารกันตลอดเวลา
 ความพยายามทำความเข้าใจกันโดยผ่านสื่อภาษาและสื่ออื่น ๆ เพื่อให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ของโลกถือเป็นเรื่องสำคัญ โรงเรียนนานาชาติต้องได้รับมติจากคณะรัฐมนตรีให้จัดตั้งโรงเรียนนานาชาติได้โดยให้มีการพิจารณาอนุญาตเป็นราย ๆ ไป และยังอนุญาตให้เด็กไทยสามารถเข้าเรียนได้ทุกระดับชั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองไทยที่อยากให้บุตรหลานได้รับความรู้ในรูปแบบที่แตกต่างออกไปจากโรงเรียนในประเทศที่เปิดสอนโดยหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ มีความนิยมส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติมากขึ้น

สุขวิช รังสิตพล (2538, หน้า 6 – 7 อ้างถึงใน ปิยนุช ทองทั่ว, 2552, หน้า 10 – 11) ได้กล่าวถึงบทความของโรงเรียนนานาชาติที่มีต่อสังคมไทยในประเด็นต่อไปนี้

1. ช่วยอำนวยความสะดวกด้านสถานศึกษาให้บุตรหลานของชาวต่างประเทศ ที่เข้ามาทำงานหรือพำนักอยู่ในประเทศไทย ทำให้ชาวต่างประเทศเหล่านั้นมีความมั่นใจในการทำงานในประเทศไทย เพราะบุตรหลานมีที่เรียน
2. เนื่องจากรัฐบาลอนุญาตให้เด็กไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้ ผู้ปกครองไทยที่พึงประสงค์ให้บุตรหลานเข้าเรียนในระบบการศึกษาต่างประเทศไม่จำเป็นต้องส่งเด็กไปเรียนยังต่างประเทศเช่นแต่ก่อน ทำให้เด็กสามารถอยู่ร่วมกับครอบครัวมีความอบอุ่น และมีความผูกพันกับสังคมและวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ยังสามารถลดจำนวนเงินตราที่ไหลออกนอกประเทศ
3. ผู้ปกครองเด็กไทยที่ส่งบุตรหลานไปเรียนยังโรงเรียนนานาชาติ จะเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการส่งเด็กไปเรียนต่างประเทศ เพราะค่าใช้จ่ายของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยไม่สูงเท่าโรงเรียนต่างประเทศ
4. ปัจจุบันรัฐมีนโยบายที่จะพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และประเทศไทยยังขาดแคลนบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว การที่รัฐอนุญาตให้เด็กไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้ ทำให้โรงเรียนสามารถได้เตรียมเยาวชนไทยให้มีความรู้ความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษดี มีความสามารถที่จะสื่อสารในระดับนานาชาติ รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจระหว่างประเทศได้
5. การเรียนการสอนในโรงเรียนนานาชาติมีลักษณะที่แตกต่างไปจากการเรียนการสอนในโรงเรียนไทย ครูที่สอนชาวต่างประเทศใช้วิธีสอนตามแบบต่างประเทศที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักคิดและกล้าแสดงออก เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเด็กต่อไปในอนาคต
6. การดำเนินกิจการโรงเรียนนานาชาติ กระทำโดยภาคเอกชนเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการที่จะจัดการศึกษาให้กับชาวต่างประเทศ รัฐไม่ต้องจัดงบประมาณสนับสนุนโรงเรียนประเภทนี้
7. การเปิดโอกาสให้มีโรงเรียนนานาชาติเพิ่มขึ้น ทำให้โรงเรียนอื่นๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนต้องเร่งพัฒนาคุณภาพของโรงเรียน เพื่อให้มีคุณภาพที่ดีทัดเทียมโรงเรียนนานาชาติ

8. โรงเรียนนานาชาติมีส่วนส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากก่อนที่ชาวต่างประเทศจะเข้ามาลงทุนในประเทศ บุคคลเหล่านี้จะพิจารณาถึงสถานศึกษาที่สามารถจะให้บุตรเข้าเรียนได้ว่ามีจำนวนเพียงพอ และมีคุณภาพดีสำหรับบุตรของตนหรือไม่ เมื่อเห็นว่ามิโรงเรียนเพียงพอและมีคุณภาพ บุคคลเหล่านั้นก็จะมีความมั่นใจที่จะเข้ามาลงทุน

9. ปัจจุบันรัฐบาลอนุญาตให้เด็กไทยเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติได้ทุกระดับชั้น ทำให้นักเรียนไทยมีโอกาที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมของต่างชาติและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของไทยให้ชาวต่างชาติได้ทราบ

10. มีส่วนช่วยพัฒนาศักยภาพของบุคลากรของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา โดยเฉพาะครูผู้สอน ในการฝึกอบรมวิธีการสอนตามแบบของต่างประเทศ ซึ่งครูสามารถนำวิธีการสอนที่ได้รับจากการฝึกอบรมมาประยุกต์ใช้ในโรงเรียนที่ตนสอนได้

จึงกล่าวได้ว่าโรงเรียนนานาชาติมีบทบาทต่อสังคมไทยมากยิ่งขึ้น และนักเรียนประมาณ 50 % ในโรงเรียนนานาชาติเป็นนักเรียนไทย ที่จะมีทักษะภาษาอังกฤษดี ซึ่งนักเรียนในกลุ่มนี้มาจากครอบครัวที่มีฐานะดีและจะเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยในยุคการติดต่อสื่อสารไร้พรมแดน ประกอบกับการเปิดเสรีทางการค้าบริการด้านการศึกษา อันเป็นผลจากการตกลงว่าด้วยการค้าบริการ (General agreement on trade in service: GATS) ย่อมเป็นส่วนหนึ่งที่สนับสนุนให้มีการลงทุนในรูปธุรกิจศึกษาข้ามชาติมากขึ้น และอาจผลกระทบต่อการศึกษาไทยที่ต้องมีจัดการศึกษาในระดับ มีการเปิดหลักสูตรนานาชาติในสถาบันอุดมศึกษามากขึ้น

หลักสูตรการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย พุทธศักราช 2546

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรักความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม

หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 5) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการศึกษาไว้ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ว่าเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษา

เด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและ
เต็มตามศักยภาพโดยกำหนดหลักการดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท
2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึง
ความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และวัฒนธรรมไทย
3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย
4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและ
มีความสุข
5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก
สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เน้นการพัฒนาโดยองค์รวม คือ พัฒนาเด็ก
ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยผ่านกระบวนการเล่น และ
การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัย และยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูโดยเด็กเป็นสำคัญและ
ให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

จุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาปฐมวัย

จากหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยที่กล่าวไว้ข้างต้นได้นำมาสู่การกำหนดจุดมุ่งหมาย
ของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย ซึ่งมีการกล่าวไว้อย่างหลากหลายดังนี้

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546,
หน้า 9) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายการพัฒนาเด็กอายุ 3 – 5 ปี ไว้ว่า การพัฒนาเด็กอายุ 3 – 5 ปี นั้น มุ่งให้
เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ
และความแตกต่างระหว่างบุคคล จึงกำหนดจุดหมายซึ่งถือเป็นมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัยและมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้คล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดีและมีความสุข
4. มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรีการเคลื่อนไหวและรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้อย่างเหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่นและความเป็นไทย
8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ในระบอบ
ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
9. ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เหมาะสมกับวัย

10. มีความสามารถในการคิดและการแก้ไขปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้และมีทักษะในการแสวงหาความรู้

คุณลักษณะตามวัย

คุณลักษณะตามวัยเป็นความสามารถตามวัยหรือพัฒนาการตามธรรมชาติเมื่อเด็กมีอายุถึงวัยนั้น ๆ ผู้สอนจำเป็นต้องทำความเข้าใจคุณลักษณะตามวัยของเด็กอายุ 3 – 5 ปีเพื่อนำไปพิจารณาจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ขณะเดียวกันจะต้องสังเกตเด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการพัฒนาเด็กให้เต็มตามความสามารถและศักยภาพ พัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ อาจเร็วหรือช้ากว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการพัฒนาจะเป็นไปอย่างต่อเนื่องถ้าสังเกตพบว่า เด็กไม่มีความก้าวหน้าอย่างชัดเจนต้องพาเด็กไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ คุณลักษณะตามวัยที่สำคัญของเด็กอายุ 3 – 5 ปี มีดังนี้

เด็กอายุ 3 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. กระโดดขึ้นลงอยู่กับที่ได้
2. รับลูกบอลด้วยมือและลำตัว
3. เดินขึ้นบันไดสลับเท้าได้
4. เขียนรูปร่างกลมตามแบบได้
5. ใช้กรรไกรมือเดียวได้

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงอารมณ์ตามความรู้สึก
2. ชอบที่จะทำให้ผู้ใหญ่พอใจและได้คำชม
3. กลัวการพลัดพรากจากผู้เลี้ยงดูใกล้ชิดคนน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

1. รับประทานอาหารได้ด้วยตนเอง
2. ชอบเล่นแบบคู่ขนาน (เล่นของเล่นชนิดเดียวกันแต่ต่างคนต่างเล่น)
3. เล่นสมมติได้
4. รู้จักรอคอย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. สำรวจสิ่งต่าง ๆ ที่เหมือนกันและต่างได้

2. บอกชื่อของตนเองได้
3. ขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหา
4. สนทนาโต้ตอบ/ เล่าเรื่องด้วยประโยคสั้น ๆ ได้
5. สนใจนิทานและเรื่องราวต่าง ๆ
6. ร้องเพลง ท่องคำกลอน คำคล้องจองง่าย ๆ และแสดงท่าทางเลียนแบบได้
7. รู้จักใช้คำถาม “อะไร”
8. สร้างผลงานตามความคิดของตนเองอย่างง่าย ๆ
9. อยากรู้ อยากเห็นทุกอย่างรอบตัว

เด็กอายุ 4 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. กระโดดขาเดียวอยู่กับที่ได้
2. รับลูกบอลได้ด้วยมือทั้งสอง
3. เดินขึ้นลงบันไดสลับเท้าได้
4. เขียนรูปสี่เหลี่ยมตามแบบได้
5. ตัดกระดาษเป็นเส้นตรงได้
6. กระฉับกระเฉงไม่ชอบอยู่เฉย

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมกับบางสถานการณ์
2. เริ่มรู้จักชื่นชมความสามารถ และผลงานของตนเองและผู้อื่น
3. ชอบทำทนายผู้ใหญ่
4. ต้องการให้มีคนฟัง คนสนใจ

พัฒนาการด้านสังคม

1. แต่งตัวได้ด้วยตนเอง ไปห้องส้วมได้เอง
2. เล่นร่วมกับคนอื่นได้
3. รอคอยตามลำดับก่อนหลัง
4. แบ่งของให้คนอื่น
5. เก็บของเล่นเข้าที่ได้

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. จำแนกสิ่งต่าง ๆ ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าได้
2. บอกชื่อและนามสกุลของตนเองได้

3. พยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองหลังจากได้รับคำชี้แนะ
4. สนทนาโต้ตอบ/ เล่าเรื่องเป็นประโยคอย่างต่อเนื่อง
5. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
6. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม”

เด็กอายุ 5 ปี

พัฒนาการด้านร่างกาย

1. กระโดดขาเดียวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องได้
2. รับลูกบอลที่กระดอนขึ้นจากพื้นได้ด้วยมือทั้งสอง
3. เดินขึ้น ลงบันไดสลับเท้าได้อย่างคล่องแคล่ว
4. เขียนรูปสามเหลี่ยมตามแบบได้
5. ตัดกระดาษตามแนวเส้นโค้งที่กำหนด
6. ใช้ก้ามเนื้อเล็กได้ดี เช่น ตัดกระดาษ ผูกเชือก รองเท้า ฯลฯ
7. ยึดตัว คล่องแคล่ว

พัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ

1. แสดงอารมณ์ได้สอดคล้องกับสถานการณ์อย่างเหมาะสม
2. ชื่นชมความสามารถและผลงานของตนเองและผู้อื่น
3. ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางน้อยลง

พัฒนาการด้านสังคม

1. ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
2. เล่นหรือทำงาน โดยมีจุดมุ่งหมายร่วมกับผู้อื่นได้
3. พบผู้ใหญ่ รู้จักไหว้ ทำความเคารพ
4. รู้จักขอบคุณ เมื่อรับของจากผู้ใหญ่
5. รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

พัฒนาการด้านสติปัญญา

1. บอกความแตกต่างของกลิ่น สี เสียง รส รูปร่าง จำแนก และจัดหมวดหมู่สิ่งของได้
2. บอกชื่อ นามสกุล และอายุของตนเองได้
3. พยายามหาวิธีแก้ปัญหาด้วยตนเอง
4. สนทนาโต้ตอบ/ เล่าเป็นเรื่องราวได้
5. สร้างผลงานตามความคิดของตนเอง โดยมีรายละเอียดเพิ่มขึ้นและ แปลกใหม่
6. รู้จักใช้คำถาม “ทำไม” “อย่างไร”

7. เริ่มเข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม

8. นับปากเปล่าได้ถึง 20

ระยะเวลาเรียน

ใช้เวลาในการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก 1 – 3 ปีการศึกษาโดยประมาณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอายุของเด็กที่เริ่มเข้าสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมให้กับเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจำเป็นต่อการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งนี้สาระการเรียนรู้ประกอบด้วย องค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการ และคุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม ความรู้สำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี จะเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวเด็ก บุคคลและสถานที่ที่แวดล้อมเด็ก ธรรมชาติรอบตัว และสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก ที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดหรือมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่เด็กสนใจ จะไม่เน้นเนื้อหาการท่องจำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทักษะหรือกระบวนการจำเป็นต้องบูรณาการทักษะที่สำคัญและจำเป็นสำหรับเด็ก เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว ทักษะทางสังคม ทักษะการคิด ทักษะการใช้ภาษา คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น ขณะเดียวกันควรปลูกฝังให้เด็กเกิดเจตคติที่ดี มีค่านิยมที่พึงประสงค์ เช่น ความรู้สึที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น รักการเรียนรู้ รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และมีคุณธรรม จริยธรรมที่เหมาะสมกับวัย เป็นต้น ผู้สอนหรือผู้จัดการศึกษา อาจนำสาระการเรียนรู้มาจัดในลักษณะหน่วย การสอนแบบบูรณาการหรือเลือกใช้วิธีการที่สอดคล้องกับปรัชญาและหลักการจัดการศึกษาปฐมวัย สาระการเรียนรู้กำหนดเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ประสบการณ์สำคัญ

ประสบการณ์สำคัญเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพัฒนาเด็กทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาช่วยให้เด็กเกิดทักษะที่สำคัญสำหรับการสร้างองค์ความรู้ โดยให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุ สิ่งของ บุคคลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมไปพร้อมกันด้วย ประสบการณ์สำคัญมีดังนี้

1.1 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย ได้แก่

1.1.1 การทรงตัวและการประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อใหญ่

1.1.1.1 การเคลื่อนไหวอยู่กับที่และการเคลื่อนไหวเคลื่อนที่

1.1.1.2 การเคลื่อนไหวพร้อมวัตถุอุปกรณ์

1.1.1.3 การเล่นเครื่องเล่นสนาม

1.1.2 การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อเล็ก

1.1.2.1 การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส

1.1.2.2 การเขียนภาพและการเล่นกับสี

1.1.2.3 การปั้นและประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ ด้วยดินเหนียว ดินน้ำมัน แท่งไม้

เศษวัสดุ ฯลฯ

1.1.2.4 การต่อของ บรรจุ เท และแยกชิ้นส่วน

1.1.3 การรักษาสุขภาพ ได้แก่ การปฏิบัติตนตามสุขอนามัย

1.1.4 การรักษาความปลอดภัย ได้แก่ การรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

ในกิจวัตรประจำวัน

1.2 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และจิตใจ ได้แก่

1.2.1 ดนตรี

1.2.1.1 การแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบเสียงดนตรี

1.2.1.2 การเล่นเครื่องดนตรีง่าย ๆ เช่น เครื่องดนตรีประเภทเคาะ ตี ฯลฯ

1.2.1.3 การร้องเพลง

1.2.2 สุนทรียภาพ

1.2.2.1 การชื่นชมและสร้างสรรค์สิ่งสวยงาม

1.2.2.2 การแสดงออกอย่างสนุกสนานกับเรื่องตลก ขำขัน และเรื่องราว/

เหตุการณ์ที่สนุกสนานต่าง ๆ

1.2.3 การเล่น

1.2.3.1 การเล่นอิสระ

1.2.3.2 การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม

1.2.3.3 การเล่นในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

1.2.4 คุณธรรม จริยธรรม คือ การปฏิบัติตนตามหลักศาสนาที่นับถือ

1.3 ประสบการณ์สำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสังคม ได้แก่ การเรียนรู้ทางสังคม

1.3.1 การปฏิบัติกิจวัตรประจำวันของตนเอง

1.3.2 การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

1.3.3 การวางแผน ตัดสินใจเลือก และลงมือปฏิบัติ

1.3.4 การมีโอกาสดำเนินการความรู้สึก ความสนใจ ความต้องการของตนเองและผู้อื่น

1.3.5 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3.6 การแก้ปัญหาในการเล่น

1.3.7 การปฏิบัติตามวัฒนธรรมท้องถิ่นที่อาศัยอยู่และความเป็นไทย

1.4 ประสิทธิภาพสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญา ได้แก่

1.4.1 การคิด

- 1.4.1.1 การรู้จักสิ่งต่าง ๆ ด้วยการมอง ฟัง สัมผัส ชิมรส และดมกลิ่น
- 1.4.1.2 การเลียนแบบการกระทำและเสียงต่าง ๆ
- 1.4.1.3 การเชื่อมโยงภาพ ภาพถ่าย รูปแบบต่าง ๆ กับสิ่งของหรือสถานที่จริง
- 1.4.1.4 การรับรู้ และแสดงความรู้สึกละเอียดผ่านสื่อ วัสดุ ของเล่น และผลงาน
- 1.4.1.5 การแสดงความคิดสร้างสรรค์ผ่านสื่อ วัสดุ ต่าง ๆ

1.4.2 การใช้ภาษา

- 1.4.2.1 การแสดงความรู้สึกด้วยคำพูด
- 1.4.2.2 การพูดกับผู้อื่นเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเอง หรือเล่าเรื่องราว

เกี่ยวกับตนเอง

- 1.4.2.3 การอธิบายเกี่ยวกับสิ่งของ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.2.4 การฟังเรื่องราวนิทาน คำคล้องจอง คำกลอน
- 1.4.2.5 การเขียนในหลายรูปแบบผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็ก

เขียนภาพ เขียนขีดเขียน เขียนคล้ายตัวอักษร เขียนเหมือนสัญลักษณ์ เขียนชื่อตนเอง

1.4.2.6 การอ่านในหลายรูปแบบ ผ่านประสบการณ์ที่สื่อความหมายต่อเด็กอ่านภาพหรือสัญลักษณ์จากหนังสือนิทาน/ เรื่องราวที่สนใจ

1.4.3 การสังเกต การจำแนก และการเปรียบเทียบ

- 1.4.3.1 การสำรวจและอธิบายความเหมือน ความต่างของสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.3.2 การจับคู่ การจำแนก และการจัดกลุ่ม
- 1.4.3.3 การเปรียบเทียบ เช่น ยาว/ สั้น ขรุขระ/ เรียบ ฯลฯ
- 1.4.3.4 การเรียงลำดับสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.3.5 การคาดคะเนสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.3.6 การตั้งสมมติฐาน
- 1.4.3.7 การทดลองสิ่งต่าง ๆ
- 1.4.3.8 การสืบค้นข้อมูล
- 1.4.3.9 การใช้หรืออธิบายสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

1.4.4 จำนวน

- 1.4.4.1 การเปรียบเทียบจำนวน มากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- 1.4.4.2 การนับสิ่งต่าง ๆ

1.4.4.3 การจับคู่หนึ่งต่อหนึ่ง

1.4.4.4 การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหรือปริมาณ

1.4.5 มิติสัมพันธ์ (พื้นที่/ ระยะ)

1.4.5.1 การต่อเข้าด้วยกัน การแยกออก การบรรจุและการเทออก

1.4.5.2 การสังเกตสิ่งต่าง ๆ และสถานที่จากมุมมองที่ต่าง ๆ กัน

1.4.5.3 การอธิบายในเรื่องตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน

1.4.5.4 การอธิบายในเรื่องทิศทางการเคลื่อนที่ของคนและสิ่งต่าง ๆ

1.4.5.5 การสื่อความหมายของมิติสัมพันธ์ด้วยภาพวาด ภาพถ่าย และรูปภาพ

1.4.6 เวลา

1.4.6.1 การเริ่มต้นและการหยุดการกระทำโดยสัญญาณ

1.4.6.2 การเปรียบเทียบเวลา เช่น ตอนเช้า ตอนเย็น เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ ฯลฯ

1.4.6.3 การเรียงลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ

1.4.6.4 การสังเกตความเปลี่ยนแปลงของฤดู

2. สารที่ควรเรียนรู้

สารที่ควรเรียนรู้ เป็นเรื่องราวรอบตัวเด็กที่นำมาเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม ให้เด็กเกิดการเรียนรู้ ไม่เน้นการท่องจำเนื้อหา ผู้สอนสามารถกำหนดรายละเอียดขึ้นเองให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความสนใจของเด็ก โดยให้เด็กได้เรียนรู้ผ่าน ประสบการณ์สำคัญที่ระบุไว้ข้างต้น ทั้งนี้อาจยืดหยุ่นเนื้อหาได้ โดยคำนึงถึงประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมในชีวิตจริงของเด็ก สารที่เด็กอายุ 3 – 5 ปี ควรเรียนรู้ มีดังนี้

2.1 เรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็ก เด็กควรรู้จักชื่อ นามสกุล รูปร่าง หน้าตา รู้จักอวัยวะต่าง ๆ วิธีระมัดระวังร่างกายให้สะอาด ปลอดภัย เรียนรู้ที่จะเล่นและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองคนเดียว หรือกับผู้อื่น ตลอดจนเรียนรู้ที่จะแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และแสดงมารยาทที่ดี

2.2 เรื่องราวเกี่ยวกับบุคคลและสถานที่แวดล้อมเด็ก เด็กควรมีโอกาสรู้จักและรับรู้ เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สถานศึกษา ชุมชน รวมทั้งบุคคลต่าง ๆ ที่ต้องเกี่ยวข้อง หรือมีโอกาสใกล้ชิดและมีปฏิสัมพันธ์ในชีวิตประจำวัน

2.3 ธรรมชาติรอบตัว เด็กควรรู้สิ่งมีชีวิต สิ่งไม่มีชีวิต รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงของโลกที่แวดล้อมเด็กตามธรรมชาติ เช่น ฤดูกาล กลางวัน กลางคืน ฯลฯ

2.4 สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเด็ก เด็กควรรู้จักสี ขนาด รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก ผิวสัมผัส ของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว สิ่งของเครื่องใช้ ยานพาหนะ และการสื่อสารต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 – 5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชาแต่จัดในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงเกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเกิดการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีหลักการ และแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์

- 1.1 จัดประสบการณ์การเล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กโดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง
- 1.2 เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล และบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่
- 1.3 จัดให้เด็กได้รับการพัฒนาโดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและผลผลิต
- 1.4 จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์
- 1.5 ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

2. แนวทางการจัดประสบการณ์

- 2.1 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ คือเหมาะสมกับอายุ วุฒิภาวะ และระดับพัฒนาการ เพื่อให้เด็กทุกคนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 2.2 จัดประสบการณ์ให้สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้คือ เด็กได้ลงมือกระทำ เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้เคลื่อนไหว สำรวจ เล่น สังเกต สืบค้น ทดลอง และคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 2.3 จัดประสบการณ์ในรูปแบบบูรณาการ คือ บูรณาการทั้งทักษะและสาระการเรียนรู้
- 2.4 จัดประสบการณ์ให้เด็กได้ริเริ่ม คิด วางแผน ตัดสินใจ ลงมือกระทำ และนำเสนอความคิดโดยผู้สอนเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และเรียนรู้ร่วมกับเด็ก
- 2.5 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่น กับผู้ใหญ่ ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ในบรรยากาศที่อบอุ่นมีความสุขและเรียนรู้การทำกิจกรรมแบบร่วมมือ ในลักษณะต่าง ๆ กัน
- 2.6 จัดประสบการณ์ให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับสื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และอยู่ในวิถีชีวิตของเด็ก
- 2.7 จัดประสบการณ์ที่ส่งเสริมลักษณะนิสัยที่ดีและทักษะการใช้ชีวิตประจำวัน ตลอดจนสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.8 จัดประสบการณ์ทั้งในลักษณะที่มีการวางแผนไว้ล่วงหน้าและแผนที่เกิดขึ้นในสภาพจริงโดยไม่ได้คาดการณ์ไว้

2.9 ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดประสบการณ์ ทั้งการวางแผน การสนับสนุนสื่อการสอน การเข้าร่วมกิจกรรม และการประเมินพัฒนาการ

2.10 จัดทำสารนิทัศน์ด้วยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการและ การเรียนรู้ของเด็กเป็นรายบุคคล นำมาไตร่ตรองและใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กและการวิจัยในชั้นเรียน

3. การจัดกิจกรรมประจำวัน

กิจกรรมสำหรับเด็กอายุ 3 – 5 ปี สามารถนำมาจัดเป็นกิจกรรมประจำวันได้หลายรูปแบบ เป็นการช่วยให้ทั้งผู้สอนและเด็กทราบว่าแต่ละวันจะทำกิจกรรมอะไร เมื่อใดและอย่างไร การจัดกิจกรรมประจำวันมีหลักการจัดและขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน ดังนี้

3.1 หลักการจัดกิจกรรมประจำวัน

3.1.1 กำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในแต่ละวัน

3.1.2 กิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด ทั้งในกลุ่มเล็กและกลุ่มใหญ่ ไม่ควรใช้เวลาต่อเนื่องนานเกินกว่า 20 นาที

3.1.3 กิจกรรมที่เด็กมีอิสระเลือกเล่นเสรี เช่น การเล่นตามมุมการเล่นกลางแจ้ง ฯลฯ ใช้เวลาประมาณ 40 – 60 นาที

3.1.4 กิจกรรมควรมีความสมดุลระหว่างกิจกรรมในห้องและนอกห้องกิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็ก กิจกรรมที่เป็นรายบุคคล กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กิจกรรมที่เด็กเป็นผู้ริเริ่มและผู้สอนเป็นผู้ริเริ่ม และกิจกรรมที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลัง จัดให้ครบทุกประเภท ทั้งนี้กิจกรรมที่ต้องออกกำลังกายควรจัดสลับกับกิจกรรมที่ไม่ต้องออกกำลังมากนัก เพื่อเด็กจะได้ไม่เหนื่อยเกินไป

3.2 ขอบข่ายของกิจกรรมประจำวัน การเลือกกิจกรรมที่จะนำมาจัดในแต่ละวัน ต้องให้ครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

3.2.1 การพัฒนากล้ามเนื้อใหญ่ เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อใหญ่ การเคลื่อนไหว และความคล่องแคล่วในการใช้วัยวะต่าง ๆ จึงควรจัด กิจกรรม โดยให้เด็กได้เล่นอิสระกลางแจ้ง เล่นเครื่องเล่นสนาม เคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะดนตรี

3.2.2 การพัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็ก การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือและตา จึงควรจัดกิจกรรมโดยให้เด็กได้เล่นเครื่องเล่นสัมผัส

เล่นเกมต่อภาพ ฝึกช่วยเหลือตนเองในการแต่งกาย หยิบจับชิ้นส่วน ใช้อุปกรณ์ศิลปะ เช่น สีเทียน กรรไกร พู่กัน ดินเหนียว ฯลฯ

3.2.3 การพัฒนาอารมณ์ จิตใจ และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็กมีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีความเชื่อมั่น กล้าแสดงออก มีวินัยในตนเอง รับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ประหยัด เมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อ แบ่งปัน มีมารยาทและปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและศาสนา ที่นับถือ จึงควรจัดกิจกรรมต่าง ๆ ผ่านการเล่นให้เด็กมีโอกาส ตัดสินใจเลือก ได้รับการตอบสนอง ตามความต้องการ ได้ฝึกปฏิบัติโดยสอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ตลอดเวลาที่โอกาสเอื้ออำนวย

3.2.4 การพัฒนาสังคมนิสัย เพื่อให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่ดี แสดงออกอย่างเหมาะสม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรประจำวัน มีนิสัยรักการทำงาน รู้จักระมัดระวังความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น จึงควรจัดให้เด็กได้ปฏิบัติกิจวัตรประจำวันอย่างสม่ำเสมอ เช่น รับประทานอาหาร พักผ่อนนอนหลับ ขับถ่าย ทำความสะอาดร่างกาย เล่นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎกติกาข้อตกลงของส่วนรวม เก็บของเข้าที่เมื่อเล่นหรือทำงานเสร็จ ฯลฯ

3.2.5 การพัฒนาการคิด เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความคิดรวบยอด สังเกต จำแนก เปรียบเทียบ จัดหมวดหมู่ เรียงลำดับเหตุการณ์ แก้ปัญหา จึงควรจัดกิจกรรมให้เด็กได้สนทนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เชิญวิทยากรมาพูดคุยกับเด็ก ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทดลอง ศึกษาสถานประกอบการที่ประกอบอาหาร หรือจัดให้เด็กได้เล่นเกมการศึกษาที่เหมาะสมกับวัย อย่างหลากหลาย ฝึกการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันและในการทำกิจกรรมทั้งที่เป็นกลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ หรือรายบุคคล

3.2.6 การพัฒนาภาษา เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสใช้ภาษาสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึก ความนึกคิด ความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่เด็กมีประสบการณ์ จึงควรจัดกิจกรรมทางภาษาให้มีความหลากหลายในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มุ่งปลูกฝังให้เด็กรักการอ่าน และบุคลากร ที่แวดล้อมต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมทางภาษา ที่เหมาะสมกับเด็กเป็นสำคัญ

3.2.7 การส่งเสริมจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กได้พัฒนา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ได้ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกและเห็นความสวยงามของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้กิจกรรมศิลปะและดนตรีเป็นสื่อ ใช้การเคลื่อนไหวและจังหวะตามจินตนาการ ให้ประดิษฐ์ สิ่งต่าง ๆ อย่างอิสระตามความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของเด็กเล่นบทบาทสมมติในมุมเล่นต่าง ๆ เล่นน้ำ เล่นทราย เล่นก่อสร้างสิ่งต่าง ๆ เช่น แท่งไม้ รูปทรงต่าง ๆ ฯลฯ

การประเมินพัฒนาการ

การประเมินพัฒนาการเด็กอายุ 3 – 5 ปี เป็นการประเมินพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก โดยถือเป็นกระบวนการต่อเนื่อง และเป็น ส่วนหนึ่งของกิจกรรมปกติที่จัดให้เด็กในแต่ละวัน ทั้งนี้ให้มุ่งนำข้อมูลการประเมินมาพิจารณา ปรับปรุง วางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมายของหลักสูตร การประเมินพัฒนาการควรยึดหลัก ดังนี้

1. ประเมินพัฒนาการของเด็กครบทุกด้านและนำผลมาพัฒนาเด็ก
2. ประเมินเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่องตลอดปี
3. สภาพการประเมินควรมีลักษณะเช่นเดียวกับการปฏิบัติกิจกรรมประจำวัน
4. ประเมินอย่างเป็นระบบ มีการวางแผน เลือกใช้เครื่องมือและจดบันทึกไว้เป็นหลักฐาน
5. ประเมินตามสภาพจริงด้วยวิธีการหลากหลายเหมาะสมกับเด็ก รวมทั้งใช้แหล่งข้อมูล

หลาย ๆ ด้าน ไม่ควรใช้การทดสอบ

สำหรับวิธีการประเมินที่เหมาะสมและควรใช้กับเด็กอายุ 3 – 5 ปี ได้แก่ การสังเกต การบันทึกพฤติกรรม การสนทนา การสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานเด็กที่เก็บอย่างมีระบบ (ทิพาพร ดันฉศิริ, 2551, หน้า 27 – 33)

การจัดหลักสูตรสถานศึกษา

1. จุดหมายของหลักสูตรสถานศึกษา

สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมกับครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน และสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน กำหนด จุดหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้เด็กมีการพัฒนาทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและ สติปัญญา อย่างเหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างของบุคคล เพื่อพัฒนาเด็กให้เกิด ความสุขในการเรียนรู้ เกิดทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็ก

2. การสร้างหลักสูตรสถานศึกษา

หลักสูตรสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยจะต้องสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม เศรษฐกิจ และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ดังนั้นสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยควรดำเนินการจัดทำหลักสูตร ดังนี้

2.1 ศึกษาทำความเข้าใจเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและเอกสารหลักสูตรอื่น ๆ รวมทั้งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กและครอบครัว สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการของ ชุมชน และท้องถิ่น

2.2 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ สารการเรียนรู้รายปี การจัดประสบการณ์ การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ การประเมินพัฒนาการ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ รวมทั้งจัดทำแผนการจัดประสบการณ์ ทั้งนี้ สถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยอาจกำหนดหัวข้ออื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

2.3 การประเมิน เป็นขั้นตอนของการตรวจสอบหลักสูตรของสถานศึกษา แบ่งออกเป็น การประเมินก่อนนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร องค์ประกอบหลักสูตรหลังจากได้จัดทำแล้ว โดยอาศัยความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านต่าง ๆ การประเมินระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบว่า หลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้ดีเพียงใด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องใด และการประเมิน หลังการใช้หลักสูตรเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหลักสูตรทั้งระบบหลังจากที่ใช้หลักสูตรครบ แต่ละช่วงอายุเพื่อสรุปผลว่าหลักสูตรที่จัดทำควรมีการปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้นอย่างไร

การเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับประถมศึกษาปีที่ 1

การสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัยกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสำคัญอย่างยิ่งบุคลากรทุกฝ่ายจะต้องให้ความสนใจต่อการช่วยลดช่องว่างของความไม่เข้าใจ ในการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียน การสอน ตัวเด็ก ผู้สอน ผู้ปกครอง และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ๆ ทั้งระบบการสร้างรอยเชื่อมต่อของการศึกษาระดับปฐมวัย กับระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จะประสบผลสำเร็จได้ต้องดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญที่มีบทบาทเป็นผู้นำในการสร้างรอยเชื่อมต่อ โดยเฉพาะระหว่างหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยในช่วงอายุ 3 – 5 ปีกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยต้องศึกษาหลักสูตรทั้งสองระดับ เพื่อทำความเข้าใจ จัดระบบการบริหารงานด้านวิชาการที่จะเอื้อต่อการเชื่อมโยงการศึกษาโดยการจัดกิจกรรมเพื่อสร้าง รอยเชื่อมต่อ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

1.1 จัดประชุมผู้สอนระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษาร่วมกันพัฒนารอยเชื่อมต่อ ของหลักสูตรทั้งสองระดับให้เป็นแนวปฏิบัติของสถานศึกษาเพื่อผู้สอนทั้งสองระดับจะได้ เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับเด็กวัยนี้

1.2 จัดหาเอกสารด้านหลักสูตร และเอกสารทางวิชาการของทั้งสองระดับ มาไว้ ให้ผู้สอนและบุคลากรอื่น ๆ ได้ศึกษาทำความเข้าใจ อย่างสะดวกและเพียงพอ

1.3 จัดกิจกรรมให้ผู้สอนทั้งสองระดับมีโอกาสดูแลเปลี่ยนเผยแพร่ความรู้ใหม่ ๆ

ที่ได้รับจากการอบรม ดูงาน ซึ่งไม่ควรจัดให้เฉพาะผู้สอนในระดับเดียวกันเท่านั้น

1.4 จัดเอกสารเผยแพร่ตลอดจนกิจกรรมสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

1.5 ระหว่างที่เด็กอยู่ในระดับปฐมวัย ผู้บริหารควรจัดให้มีการพบปะทำกิจกรรมร่วมกับผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง เพื่อผู้ปกครองจะได้สร้างความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนการสอนของบุตรหลานคนได้อย่างถูกต้อง

1.6 สถานศึกษาที่มีเด็กทั้งสองระดับควรจัดกิจกรรมที่ผู้สอน ผู้ปกครองและเด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกันในบางโอกาส

1.7 สถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาทั้งสองระดับ ควรจัดปฐมนิเทศ ผู้ปกครอง 2 ครั้ง คือ ก่อนเด็กเข้าเรียนระดับปฐมวัย และก่อนเด็กจะเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้ผู้ปกครองเข้าใจการศึกษาทั้งสองระดับ และให้ความร่วมมือช่วยเหลือเด็กให้สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ได้ดีขึ้น

2. ผู้สอนระดับปฐมวัย

ผู้สอนระดับปฐมวัย นอกจากจะต้องศึกษาทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และจัดกิจกรรมพัฒนาเด็กของตนแล้ว ควรศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การจัดการเรียนการสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และสร้างความเข้าใจให้กับผู้ปกครองและบุคลากรอื่น ๆ รวมทั้งช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวก่อนเลื่อนขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้สอนอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 เก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อส่งต่อผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจะช่วยให้ผู้สอนระดับประถมศึกษาสามารถใช้ข้อมูลนั้นช่วยเหลือเด็กในการปรับตัวเข้ากับการเรียนรู้ใหม่ต่อไป

2.2 พูดคุยกับเด็กถึงประสบการณ์ที่ดี ๆ เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้เด็กเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

2.3 จัดให้เด็กได้มีโอกาสทำความรู้จักกับผู้สอนตลอดจนสภาพแวดล้อม บรรยากาศของห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้งที่อยู่ในสถานศึกษาเดียวกันหรือ สถานศึกษาอื่น

3. ผู้สอนระดับประถมศึกษา

ผู้สอนระดับประถมศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจ เจตคติที่ดีต่อการจัดประสบการณ์ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการพัฒนาจัดการเรียนรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของตนให้ต่อเนื่องกับการพัฒนาเด็กในระดับปฐมวัย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1 จัดกิจกรรมให้เด็กและผู้ปกครองมีโอกาสได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับผู้สอน และห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเปิดภาคเรียน

3.2 จัดสภาพห้องเรียนให้ใกล้เคียงกับห้องเรียนระดับปฐมวัย โดยจัดให้มีมุมประสบการณ์ภายในห้องเพื่อให้เด็กได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ เช่น มุมหนังสือ มุมเกม การศึกษา มุมของเล่น เพื่อช่วยให้เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ปรับตัวและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

3.3 จัดกิจกรรมสร้างข้อตกลงที่เกิดจากเด็กร่วมกันเกี่ยวกับการปฏิบัติตน

3.4 เผยแพร่ข่าวสารด้านการเรียนรู้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก ผู้ปกครองและชุมชน

4. ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษาต้องทำความเข้าใจหลักสูตรของ การศึกษาทั้งสองระดับและเข้าใจว่าถึงแม้เด็กจะอยู่ในระดับประถมศึกษาแล้วแต่เด็กยังต้องการความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลและการปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ได้แตกต่างไปจากระดับปฐมวัยและควรให้ความร่วมมือกับผู้สอนและสถานศึกษาในการช่วยเตรียมตัวเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถปรับตัวได้เร็วยิ่งขึ้น

การกำกับ ติดตาม ประเมิน และรายงาน

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีหลักการสำคัญในการให้สังคม ชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและกระจายอำนาจการศึกษาลงไปยังท้องถิ่นโดยตรง โดยเฉพาะสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยซึ่งเป็นผู้จัดการศึกษาในระดับนี้ ดังนั้นเพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาปฐมวัยมีคุณภาพตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและสังคม จำเป็นต้องมีระบบการกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานที่มี ประสิทธิภาพ เพื่อให้ทุกกลุ่มทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เห็นความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน การวางแผน และดำเนินงานการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีคุณภาพอย่างแท้จริง

การกำกับ ติดตาม ประเมินและรายงานผลการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาและระบบการประกันคุณภาพที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย สร้างความมั่นใจให้ผู้เกี่ยวข้อง โดยต้องมีการดำเนินการที่เป็นระบบเครือข่ายครอบคลุมทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ตั้งแต่ระดับชาติ เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในรูปแบบของคณะกรรมการที่มาจากบุคคลทุกระดับและทุกอาชีพ การกำกับดูแลและประเมินผลต้องมีการรายงานผลจากทุกระดับให้ทุกฝ่ายรวมทั้งประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อนำข้อมูลจากรายงานผลมาจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาหรือสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป (ทิพาพร ตันขศิริ, 2551, หน้า 33 – 35)

แนวความคิดเกี่ยวกับทัศนคติและความต้องการ

ความหมายของทัศนคติ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้

Thurstone (1967, p. 119) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ คือ ทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์เกี่ยวกับความรู้สึก อคติ ความคิดเห็น ความกลัวต่อบางสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูดก็เป็นความคิดและความคิดนี้เป็นลักษณะทัศนคติ ดังนั้นถ้าเราอยากจะวัดทัศนคติเราก็สามารถวัดได้ โดยวัดจากความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ทัศนคติเป็นระดับของความมากน้อยของความรู้สึกในด้านบวกและด้านลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้ในหลายอย่างเป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทบาท องค์กร ความคิด ความรู้สึกเหล่านี้ผู้รู้สามารถบอกความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

Rokeach (1970, p. 88) ให้คำนิยามว่าทัศนคติ หมายถึง เป็นการผสมผสานหรือการจัดระเบียบของความเชื่อถือต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวที่กำหนดแนวโน้มของบุคคล ในการที่จะแสดงปฏิกิริยาเพื่อที่จะตอบสนองในลักษณะที่จะชอบหรือไม่ชอบ

Hilgard (1971, pp. 48 – 49) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มและท่าทีที่มีต่อสิ่งหนึ่งสถานการณ์หนึ่งหรือค่านิยมหนึ่ง โดยปกติจะมีความรู้สึกและอารมณ์ที่เกี่ยวข้องอยู่ในความเหินนั้น ทัศนคติสังเกตไม่ได้ แต่อารมณ์จะอนุมานจากพฤติกรรมทั้งที่เป็นวาจา ท่าทาง

Loudon & Della (1993, p. 423) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง ว่ามีลักษณะอย่างไรมีความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ ชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ หรือเห็นด้วยหรือคัดค้าน โสภา ชูพิกุลชัย (2522, หน้า 15) กล่าวว่า ทัศนคตินั้นเป็นการรวมความรู้สึกนึกคิดความเชื่อ ความคิดเห็นและความจริง ซึ่งได้แก่ความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึก ซึ่งเป็นการประเมินค่าทั้งในทางบวกและทางลบซึ่งทั้งหมดนี้จะมี ความเกี่ยวข้องกับทัศนคติ เมื่อได้ก่อรูปขึ้นมาแล้วก็ยากที่จะมีการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง โดยปราศจากการบังคับหรือต่อสู้อย่างไรทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ยาก

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523, หน้า 4) ให้ความหมายว่าทัศนคติหรือเจตคตินั้น เป็นลักษณะทางจิตใจของบุคคลที่นักวิชาการเชื่อว่า มีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุคคลนั้น มากกว่าจิตลักษณะประเภทอื่น ๆ

ปรีชา บุญรอด (2541, หน้า 1) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในทางบวกหรือทางลบ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, หน้า 521) ได้ให้ความหมายของ คำว่าทัศนคติไว้ว่า หมายถึง แนวความคิดเห็น ซึ่งความหมายของทัศนคติมาจากภาษาละตินว่า Aptud แปลว่า โน้มเอียง เหมาะสม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude แปลว่า ท่าที่ที่แสดงออกของคน ซึ่งบอกถึงสภาพจิตใจ

สรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ความเชื่อ ความคิด ความรู้สึกที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคล สิ่งของ การกระทำ สถานการณ์ รวมถึงท่าที่ที่แสดงออกทางอารมณ์และความรู้สึกอันจะบ่งบอกถึงสภาพจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจเกิดจากประสบการณ์โดยตรงหรือการเรียนรู้อิทธิพลจากการเรียนรู้ทางบ้าน ทัศนคติจึงเป็นสภาพความพร้อมที่จะปฏิบัติ ได้ตอบได้หากมีแรงจูงใจและแรงขับ

ลักษณะของทัศนคติ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้

Allport (1967, pp. 271 – 272 อ้างถึงใน ภวนา ทองศรี, 2541, หน้า 7) ได้แยกทัศนคติออกเป็น 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ภาวะทางจิตและประสาท (Mental and neutral) ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธเกลียด รัก เป็นต้น
2. ความพร้อมที่จะสนอง (Readiness to respond) คือ เมื่อมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชานาฏศิลป์ สนุกใจและต้องการที่จะเรียนหรือสนใจวิชานาฏศิลป์อยู่เสมอ
3. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเอง คือ เมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้ว จะเกิดขึ้นต่อเนื่องกันและติดตามมาด้วยพฤติกรรมที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น โกรธ หน้าบึ้ง
4. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ (Through experience) หมายถึง การเกิดประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติให้ดีขึ้น เช่น นาย ก เห็น นาย ข ใจดี จึงชอบ นาย ข เป็นต้น
5. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a directive and for dynamic influence on behavior)
6. การแสดงออกต่อสิ่งใดอย่างนั้นขึ้นอยู่กับทัศนคติเป็นสำคัญ เช่น นาย ก ไม่ชอบ นาย ข เพราะนาย ข ไม่ดี ก็ไม่ยอมคบค้า

จิตยา สุวรรณะชฎ (2527, หน้า 79) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของทัศนคติ 4 ประการ คือ

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบ (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

2. ทักษะจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Predisposition overtime) แต่ก็มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทักษะเป็นตัวแปรแฝง ที่จะนำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิด ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปแบบของการแสดงออกโดยวาจาหรือเป็นการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทักษะมีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า ไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

สรุปได้ว่าลักษณะสำคัญของทักษะนั้นเป็นภาวะทางจิตและประสาท ซึ่งจะแสดงออกให้เห็นทางพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ทักษะของแต่ละบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากทักษะเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์

องค์ประกอบของทักษะนั้น

นักวิชาการหลายท่านได้แยกองค์ประกอบของทักษะนั้นไว้ต่าง ๆ กัน ดังต่อไปนี้

Best & Coney (1998, pp. 397 – 400 อ้างถึงใน คุณฎี จริณัตรมงคล, 2550, หน้า 22)

ได้จัดแบ่งองค์ประกอบของทักษะนั้นออกเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive component: Learn) ประกอบด้วย ความเชื่อของผู้บริโภคเกี่ยวกับ “วัตถุ” อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความเชื่อนี้ไม่จำเป็นต้องถูกต้องหรือเป็นความจริงเสมอไป

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component: Feel) คือ ปฏิกริยาทางด้านความรู้สึก หรืออารมณ์ที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ความรู้สึกทั้งในแง่บวกหรือแง่ลบของผู้บริโภคที่มีต่อวัตถุอย่างใดอย่างหนึ่ง อันแสดงถึงระดับความชอบหรือไม่ชอบว่ามีมากน้อยเพียงไร

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (Behavioral component: To) คือ แนวโน้มที่จะตอบสนองในลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อวัตถุหรือกิจกรรม ดังจะเห็นได้ว่าการเกิดทักษะนั้นของบุคคลย่อมเกิดจากตัวแปรอิสระหลาย ๆ ตัว ซึ่งได้แก่ สิ่งเร้า บุคคลหรือกลุ่มสถานการณ์

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2523, หน้า 5 – 7) ได้กล่าวว่าทักษะนั้นมี 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความคิด (Cognitive component) หมายถึง ทักษะของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และจะต้องเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทางด้านที่ว่าสิ่งนั้นมีคุณโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อที่ใช้ประเมินสิ่งนั้นได้

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective component) หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น ความรู้สึกจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

3. องค์ประกอบทางด้านความพร้อมจะกระทำ (Action tendency component) หมายถึง ความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติเมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่าและความรู้สึกชอบ ไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สอดคล้องกันซึ่งตามมา คือ ความพร้อมที่จะกระทำให้สอดคล้องกันซึ่งตามาคือ ความพร้อมที่จะกระทำให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนต่อสิ่งนั้นด้วย

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของทัศนคติมี 3 องค์ประกอบ คือ

องค์ประกอบที่ 1 ทางด้านความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นเป็นอันดับแรก และเป็นความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้นทางด้านที่ว่าสิ่งนั้นมีคุณโทษ มากน้อยเพียงใดเป็นความรู้หรือความเชื่อที่ใช้ประเมินสิ่งนั้นได้

องค์ประกอบที่ 2 ทางด้านความรู้สึก ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น พอใจหรือไม่พอใจสิ่งนั้น ความรู้สึกจะเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับคุณหรือโทษของสิ่งนั้นแล้ว

องค์ประกอบที่ 3 ทางด้านความพร้อมที่จะกระทำหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนเองต่อสิ่งนั้น

สาเหตุการเกิดทัศนคติ

นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุการเกิดทัศนคติไว้ดังต่อไปนี้

Loudon & Della (1993, pp. 427 – 428) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าแหล่งที่มาของการเกิดทัศนคติเกิดมาจากหลายปัจจัย ดังนี้

1. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Personal experience) เนื่องจากในชีวิตประจำวันของบุคคล จำเป็นต้องติดต่อสัมพันธ์สิ่งต่าง ๆ (Objects) รอบ ๆ ตัวตลอดเวลา จึงมีการประเมินสิ่งใหม่และประเมินสิ่งเก่าซ้ำ ๆ ซาก ๆ กระบวนการประเมินเหล่านี้ทำให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาขึ้นเป็นทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ขึ้น ตัวอย่างเช่น จากประสบการณ์ตรงของผู้บริโภคกับพนักงานขายผลิตภัณฑ์บริการและร้านค้าต่าง ๆ ประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างและขัดเกลาทัศนคติที่มีต่อวัตถุทางการตลาด (Market objects) ดังกล่าวนี้นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ อันเกิดจากตัวบุคคลนั้น ไม่อยู่กับที่ตั้งแต่เกิดจากตัวบุคคลนั่นเองที่มีอิทธิพลต่อการประเมินวัตถุทางการตลาดโดยตรงที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1.1 ความต้องการ (Needs) เนื่องจากความต้องการของบุคคลนั้นไม่อยู่กับที่ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย แต่จะเปลี่ยนแปลงแปรผันไปตามกาลเวลา จึงทำให้ทัศนคติของคนเปลี่ยนแปลง

ตามไปด้วยวัตถุอย่างเดียวกันจะได้รับการประเมินต่างกัน ในแต่ละช่วงของชีวิต นั่นคือมีทัศนคติต่อวัตถุนั้นไม่เหมือนกันเมื่ออายุหรือวัยเปลี่ยนไป

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับตนเอง (Self – concept บางครั้งเรียก Self – image หรือ Self – perception) ซึ่งหมายถึง ผลรวมของความคิดและความรู้สึกทั้งหมดที่บุคคลมองตัวเองว่ามีลักษณะอย่างไรเคยเป็นอย่างไร และคาดหวังจะให้เป็นอย่างใดในอนาคต และเมื่อบุคคลมีแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองอย่างไรแล้วก็จะมีผลสะท้อนให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปตามนั้นด้วย ดังนั้นเมื่อบุคคลเผชิญกับสิ่งเร้า หรือวัตถุทางการตลาดต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น บุคคลจะไม่รับรู้ทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้ และเลือกที่จะแปลความว่าตนเองมีความรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร หรือมีท่าทีอย่างไรต่อสิ่งเหล่านี้ จึงขึ้นอยู่กับแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองที่จะตีค่าต่อสิ่งเหล่านี้ด้วย

1.3 บุคลิกภาพ (Personality) บุคลิกภาพของบุคคลเป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งคู่กับแนวคิดแห่งตน ที่มีอิทธิพลต่อการประเมินวัตถุ บุคคลที่มีบุคลิกภาพเฉพาะตัวก้าวร้าว เฉื่อยชาเก็บตัว หรือเปิดเผย สิ่งดังกล่าวเหล่านี้มีผลกระทบต่อการก่อตัวเป็นทัศนคติของบุคคลนั้นทั้งสิ้น

2. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ (Group/ associations) คนเราทุกคนย่อมได้รับอิทธิพลไม่มากก็น้อย จากสมาชิกคนอื่น ๆ ที่ตนเองเข้าไปร่วมอยู่ด้วย เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านทัศนคติ ทัศนคติของเราที่จะมีต่อผลิตภัณฑ์ จริยธรรม สวัสดิภาพและสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของกลุ่มที่ตนเองเข้าไปเกี่ยวข้อง หรือปรารถนาที่จะเข้าร่วมด้วยอย่างมาก กลุ่มใดคุณค่าหรือมีความเชื่อความคิดอย่างไร ก็จะจูงใจให้บุคคลมีทัศนคติคล้อยตามไปด้วย กลุ่มดังกล่าว ได้แก่ ครอบครัว กลุ่มเพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งกลุ่มวัฒนธรรมต่าง ๆ ที่ถ่ายทอดกันมา นับว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาการทางด้านทัศนคติของบุคคลโดยตรง

3. ผู้มีอิทธิพลอื่น ๆ (Influential others) การก่อตัวของทัศนคติของบุคคล นอกจากเกิดจากแหล่งที่มาหลายทางดังกล่าวมาแล้ว ทัศนคติของบุคคลหรือทัศนคติของผู้บริโภค ยังสามารถก่อตัวขึ้นหรืออาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้จากการที่ผู้บริโภคได้เข้าไปติดต่อสัมผัสกับบุคคลที่มีอิทธิพลที่ตนเองยอมรับและศรัทธาอีกด้วย เช่น เพื่อนที่ตนเองนับถือญาติพี่น้อง และผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้นอย่างเช่นผู้นำทางความคิด (Opinion leaders) จะมีอิทธิพลอย่างมากต่อทัศนคติ และพฤติกรรมของการซื้อของผู้บริโภค การนำลักษณะของอิทธิพลประเภทนี้มาใช้ประโยชน์ทางการตลาดจะเห็นได้ว่าบ่อยครั้งผู้โฆษณาจะน่านายแบบหรือนางแบบดาราดาราพยนตร์ หรือนักร้องที่เป็นที่ขอบพหรือเป็นขวัญใจมาเป็นพรีเซ็นเตอร์เพื่อเสนอขายผลิตภัณฑ์ เพื่อจูงใจให้ผู้บริโภคเกิดการคล้อยตามยอมรับ โดยเฉพาะการนำเสนอโฆษณาทางโทรทัศน์ที่เรียกว่า “เสี้ยวหนึ่งของชีวิต” หรือ “Slice of life” เป็นสื่อในการโฆษณา สามารถที่จะมีอิทธิพลจูงใจ ทัศนคติของผู้ฟังหรือผู้บริโภคได้มาก เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลเผชิญกับปัญหาอย่างไร และสามารถนำผลิตภัณฑ์ที่เสนอขายไปใช้แก้ปัญหานั้นอย่างไร

Sherif & Sherif (1969 อ้างถึงใน ภาวนา ทองศรี, 2541, หน้า 10) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ทักษะของบุคคลไม่ใช่สิ่งที่มีแต่กำเนิด แต่การที่บุคคลเกิดทัศนคตินั้นเกิดจากการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์ทั้งสิ้นนอกจากนี้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526, หน้า 4 – 6) ยังกล่าวถึงแหล่งที่ให้กำเนิดทัศนคติที่สำคัญ ได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific experience) คือการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งเกี่ยวกับทัศนคตินั้น เช่น ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ดีในการติดต่อกับบุคคลหนึ่ง เราจะมีความรู้สึกชอบบุคคลนั้น ในทางตรงข้ามถ้าเรามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เรามักมีแนวโน้มที่ดีไม่ชอบบุคคลนั้น
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคล (Communication with others) การเกิดทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) ทัศนคติบางอย่างเกิดขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติด้วยวิธีนี้ เกิดขึ้นโดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่างบุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลที่เห็นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปแบบของความเชื่อทัศนคติซึ่งมาจากการปฏิบัติของเรา
4. องค์ประกอบเกี่ยวกับสถาบัน (Institution factor) เช่น โรงเรียน สถานประกอบพิธีศาสนา หน่วยงานต่าง ๆ สถาบันเหล่านี้ จะเป็นแหล่งที่มาและสิ่งสนับสนุนให้เกิดทัศนคติชัดเจนสรุปได้ว่าสาเหตุของการเกิดทัศนคตินั้น อาจเกิดจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ของบุคคลนั้น ๆ การร่วมทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น การติดต่อสื่อสาร ลอกเลียนแบบอย่างจากสิ่งรอบ ๆ ตัว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลให้เกิดทัศนคติทั้งสิ้นหน้าที่และประโยชน์ของทัศนคตินักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงหน้าที่และประโยชน์ของทัศนคติไว้ดังนี้

Loudon & Della (1993, p. 425) ได้แบ่งหน้าที่ของทัศนคติ ออกเป็น 4 หน้าที่ ดังนี้

1. หน้าที่ในการปรับตัว (Adjustment function) ทัศนคติจะช่วยให้เราปรับตัวเข้าหาวัตถุ (สิ่งต่าง ๆ รอบตัวเรา) ที่จะช่วยให้ได้รับความพึงพอใจหรือได้รับรางวัล และจะหลีกเลี่ยงต่อวัตถุที่คิดว่าจะให้โทษ หรือเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์นั้นคือ ยึดถือแนวคิดเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด และหลีกเลี่ยงสิ่งที่จะให้โทษให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด เนื่องจากผู้บริโภคได้รับประสบการณ์ที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ บริการ หรือร้านค้า ทั้งที่ได้รับความพอใจ และไม่ได้รับความพอใจ ดังนั้นทัศนคติของผู้บริโภคต่อสิ่งเหล่านี้จึงมีลักษณะแปรผันขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมา

2. หน้าที่ในการป้องกันตนเอง (Ego – defensive function) ทักษะนี้จะช่วยปกป้องภาพลักษณ์แห่งตน (Ego or self – image) ต่อความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ หรืออันตรายที่เกิดขึ้นจากภายนอก ซึ่งจุดมุ่งหมายของทักษะนี้ในลักษณะนี้ ก็เพื่อที่จะป้องกันส่วนขาดหรือส่วนเสียของตนเองให้เกิดความสบายใจ ตัวอย่างเช่น นักศึกษาที่สอบตกในวิชาหนึ่ง อาจเลือกที่จะตำหนิอาจารย์ผู้สอนว่าสอนไม่ดี หรือให้เกรดไม่ยุติธรรม แทนที่จะยอมรับว่าเพราะตัวเองขี้เกียจไม่ขยันเรียน ในทางการตลาดผู้บริโภคที่ตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์ผิดพลาด มักจะไม่ต้องการที่จะยอมรับว่าเป็นเพราะตนเองตัดสินใจผิด แต่อาจเลือกที่จะปกป้องตนเอง โดยการตำหนิพนักงานขายว่าให้คำแนะนำผิดและผู้ผลิตควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์นี้ไม่ดี เป็นต้น

3. หน้าที่ในการแสดงออกค่านิยม (Value – expressive function) ในขณะที่ทักษะนี้เพื่อป้องกันตนเอง ได้สร้างขึ้นเพื่อปกป้องภาพลักษณ์ของตนเองเพื่อปิดบังลักษณะที่แท้จริงไม่ให้ปรากฏ ในทางตรงกันข้ามทักษะนี้ทำหน้าที่ในการแสดงออกค่านิยม จะพยายามแสดงลักษณะที่แท้จริงของตนเองให้ปรากฏแทน ตัวอย่างเช่น นักอนุรักษ์นิยมอาจจะมีความคิดว่าสินค้าที่ผลิตโดยบริษัทใดสักบริษัท จะแสดงออกด้วยการสวมใส่เสื้อผ้าโทนมืด ๆ ลายเรียบ ๆ แทน หรือผู้ที่มีทัศนคติมองตนเองเป็นคนสมัยใหม่ทันสมัย จะนิยมสวมใส่เสื้อผ้าที่มีตรา ราคาแพง ๆ หรือเลือกซื้อสินค้าที่มีแบบสไตล์สมัยใหม่ เพื่อแสดงค่านิยมของเขาออกมาให้ปรากฏ เป็นต้น

4. หน้าที่ในการแสดงออกถึงความรู้ (Knowledge function) หน้าที่ของทักษะนี้ข้อสุดท้ายนี้บางครั้งเรียกว่า “หน้าที่ในการประเมินวัตถุ” (Object appraisal) เพราะว่าบุคคลจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบข้าง จึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจว่าวัตถุเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรและเป็นลักษณะพื้นฐานของมนุษย์ที่จะแสวงหาความรู้ความชัดเจนเพื่อความเข้าใจ และเพื่อให้เกิดความสามารถทำนายการกระทำของตนเองและผู้อื่นได้ และเมื่อบุคคลได้ทำความเข้าใจในวัตถุที่มีปัญหาครั้งหนึ่งแล้ว ก็จะพัฒนาเป็นความรู้มารวมกับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม และด้วยวิธีดังกล่าวจะช่วยให้สามารถเข้าใจโลกและสิ่งแวดล้อมได้ง่ายเข้า เพราะความรู้ความเข้าใจอันเกิดจากประสบการณ์ที่สั่งสม จะช่วยสร้างทัศนคติในการมองโลกว่าอะไรควรรับรู้ให้ความสนใจอะไรควรหลีกเลี่ยง เป็นต้น

แนวคิดเกี่ยวกับความต้องการ

ความต้องการ หมายถึง สภาพช่องว่างระหว่างสถานการณ์ปัจจุบันกับสถานการณ์ที่คาดหวังในอนาคตในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ความต้องการไม่ใช่ปัญหา ไม่ใช่สถานการณ์ปัจจุบันที่ได้ลดความสำคัญของความประสงค์ลง ไม่ใช่จุดหมายปลายทางและไม่ใช่เป้าหมายที่บรรลุปลายทางหรือเป้าหมาย แต่ความต้องการเป็นช่องว่างระหว่างจุดหนึ่งที่ประชาชนถูกต้องอยู่ในสภาพปัจจุบันกับจุดที่พวกเขาหวังจะไขว่คว้า (Beatty et al., 1982 อ้างถึงใน อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ และอุเทน ปัญโญ, 2537, หน้า 28)

แนวคิดของความหมายของคำ “ความต้องการ” มีนักวิชาการได้ระบุไว้ เช่น McMahon (1970 อ้างถึงใน โสภากันจันะ, 2542, หน้า 24) กล่าวว่า ความต้องการของคนมีหลากหลายแตกต่างกันไปตามสภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน

Maslow (1970 อ้างถึงใน เสริมศรี ไชยศรี, 2546, หน้า 33) ได้เสนอแนวคิดว่า ระดับความต้องการของมนุษย์น่าจะมี 5 ระดับ คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological needs)
2. ความต้องการความปลอดภัยและอบอุ่นใจ (Security needs) ทั้งด้านสรีระทางกาย สังคม เศรษฐกิจ
3. ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and belonging's needs)
4. ความต้องการได้รับการยอมรับนับถือ (Esteem needs)
5. ความต้องการที่ตระหนักด้วยตนเองถึงสิ่งที่ต้องการนำมาเสริมเติมแต่งศักยภาพและความสามารถในการพัฒนาตนเอง ซึ่งความต้องการชนิดนี้ Maslow เรียกว่า Self – actualization needs การประเมินความต้องการเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการเตรียมการวางแผนโครงการเพื่อการจัดทำกิจกรรมโครงการให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของโครงการและตรวจสอบ พบว่า ปัญหาต่าง ๆ ที่โครงการกำลังวางแผนแนวทางแก้ไขนั้นมีอยู่จริงและมากพอ เพื่อการจัดกิจกรรมจะได้สนองตอบตรงกับความต้องการที่แท้จริงของกลุ่มเป้าหมาย

การประเมินความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนและวางแผนโครงการ ไม่ว่าโครงการนั้นจะเกี่ยวข้องกับการศึกษาหรือไม่ก็ตาม ก็จะพิจารณาการประเมินความต้องการในลักษณะของวิธีนำข้อมูลด้านลักษณะและสภาพของชุมชนมาวิเคราะห์แนวโน้มของปัญหาและความต้องการ โดยผู้จัดเก็บข้อมูลจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ล่วงหน้าว่าต้องการข้อมูลประเภทใด (อนรรักษ์ ปัญญานุวัฒน์ และอุเทน ปัญโญ, 2537, หน้า 29 – 30)

ขั้นตอนการประเมินสภาพปัญหาและความต้องการ (Needs assessment) เป็นขั้นตอนแรกของการประเมินเชิงระบบไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นกำหนดหรือระบุปัญหาหรือความต้องการ
2. ขั้นวางแผนเตรียมงานที่จะทำ
3. ขั้นลงมือปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้
4. ขั้นติดตาม ปรับปรุง และสรุปผลการปฏิบัติงาน

ประเภทของข้อมูลเพื่อการประเมินความต้องการ มี 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ คือ ข้อมูลที่แหล่งข้อมูลหรือข้อมูลเบื้องต้น การเก็บรวบรวมข้อมูลสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต การวิจัยแบบมีส่วนร่วมและการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม

2. ข้อมูลทัศนคติ คือ ข้อมูลที่มีการจัดเก็บไว้แล้วหรือข้อมูลอันดับสอง การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะสัมภาษณ์และสอบถามจากผู้ที่ได้หรือได้รับรู้ต่อกันมา

สรุปได้ว่าการประเมินความต้องการ หมายถึง การสำรวจเพื่อกำหนดความต้องการของกลุ่มคนหรือชุมชนภายใต้ปัจจัยต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการวางแผนและวางโครงการเป็นขั้นตอนแรกของการประเมินเชิงระบบ มีประเภทของข้อมูลที่ใช้เพื่อการประเมินความต้องการ 2 ประเภท คือ ข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลได้หลายวิธี เช่น แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต เป็นต้น และได้สรุปลักษณะความต้องการไว้เป็นส่วนรวมดังนี้

1. ความต้องการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจทางสรีระหรือร่างกาย ได้แก่
 - 1.1 การกินอาหารที่ถูกปากและท้องไม่เสีย
 - 1.2 การพักผ่อนให้เพียงพอ
 - 1.3 การไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ
 - 1.4 การตอบสนองทางเพศ
2. ความต้องการเพื่อให้เกิดความพึงพอใจทางจิตหรือความรู้สึก ได้แก่
 - 2.1 การได้รับความรักใคร่ชอบพอ
 - 2.2 การได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน
 - 2.3 การมีที่พึ่งทางใจ เช่น ศาสนา ความดี ความเชื่อมั่นในตัวเอง
 - 2.4 การมีคนสนใจ เอาใจใส่ และเอาอกเอาใจ
3. ความต้องการที่จะได้รับความพอใจจากสังคมและสิ่งแวดล้อม
 - 3.1 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 3.2 ความมีอยู่มีกิน
 - 3.3 การมีบทบาทสำคัญหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม
 - 3.4 การได้รับข่าวสารข้อมูลเหตุการณ์ต่าง ๆ

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2525) ได้แบ่งความต้องการออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการด้านพื้นฐาน
 - 1.1 ความต้องการทางด้านกายภาพ
 - 1.2 ความต้องการในการเจริญงอกงาม
 - 1.3 ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่
 - 1.4 ความต้องการด้านความรักความพอใจ
 - 1.5 ความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัย
 - 1.6 ความต้องการได้รับการยอมรับ

2. ความต้องการทางการศึกษา หมายถึง ช่องว่างระหว่างความรู้ความสามารถของบุคคลในปัจจุบัน กับความปรารถนาที่อยากจะให้มีความรู้ในอนาคต

จากแนวคิดความต้องการที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารหรือเรื่องการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในสิ่งที่บุคคลต้องการเพื่อสนองความพอใจทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อที่จะได้นำไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวัน

การจัดการศึกษาปฐมวัย

ความหมายของการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัย เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นให้แก่เด็กก่อนวัยเรียน เพื่อวางรากฐานเบื้องต้นของชีวิตในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการศึกษาให้เด็กได้มีความพร้อมที่จะพัฒนาศักยภาพของเขาให้กลายเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่า ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2548, หน้า 1) กล่าวว่า การจัดการศึกษาปฐมวัยที่ผ่านมามีชื่อเรียกหลากหลาย เช่น การอนุบาลศึกษา การศึกษาก่อนวัยเรียน การศึกษาก่อนประถมศึกษา และการศึกษาปฐมวัย แต่ไม่ว่าจะเรียกอย่างไร ความหมายที่เป็นสากลจะหมายถึง การจัดการศึกษาในลักษณะการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมให้เด็กแรกเกิดถึง 5 ปี ก่อนเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา

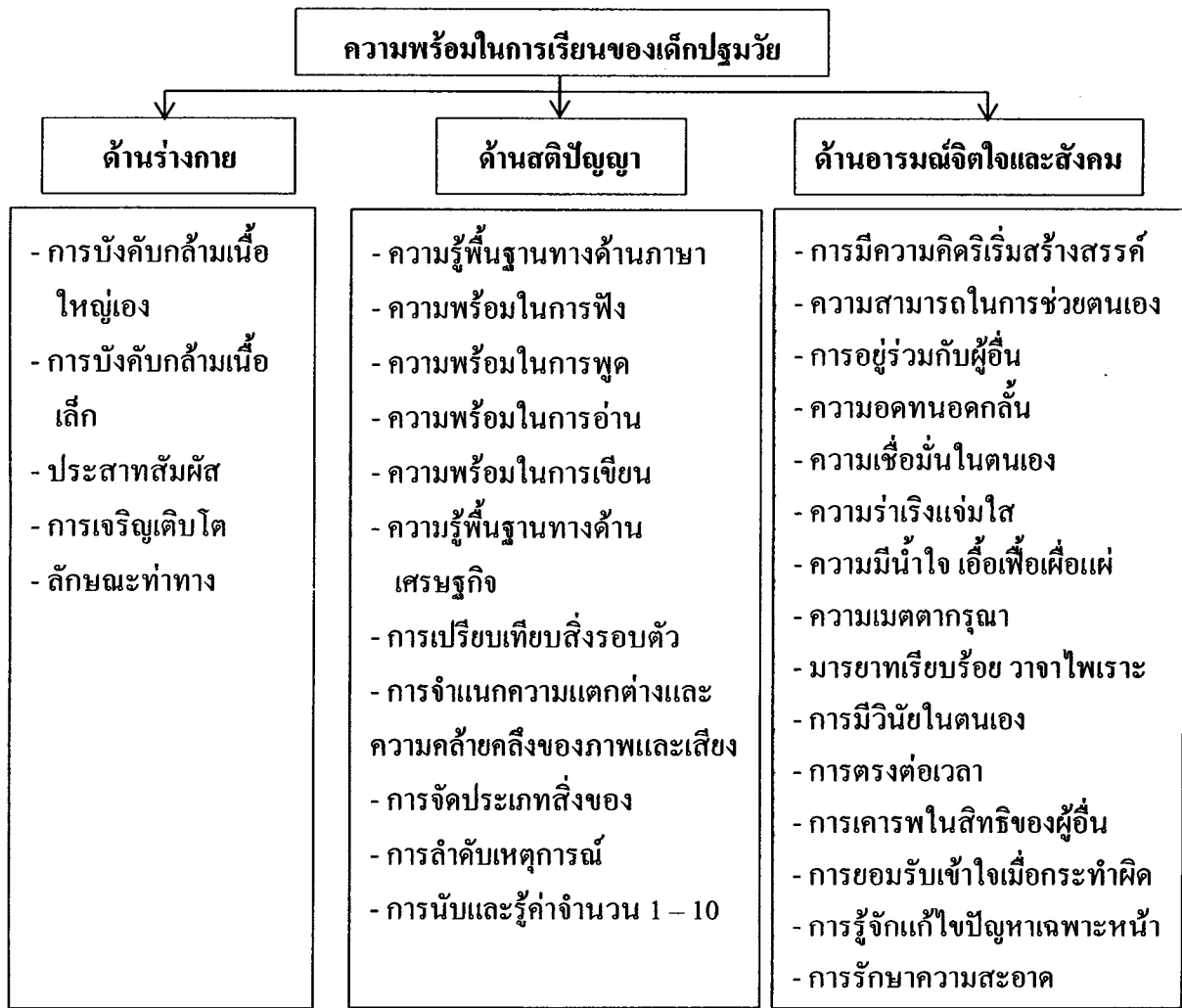
เขาวพา เศษะคุปต์ (2542, หน้า 14) กล่าวว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย หมายถึง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาดังกล่าวจะมีลักษณะแตกต่างไปจากระดับอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่สำคัญต่อการวางรากฐานบุคลิกภาพและการพัฒนาทางสมอง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้มีชื่อเรียกต่างกันไปหลายชื่อ ซึ่งแต่ละโปรแกรมมีวิธีการและลักษณะการจัดกิจกรรมซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่ช่วยพัฒนาเด็กในรูปแบบต่างกัน

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 6 ปี ซึ่งจะต่างไปจากการศึกษาระดับอื่นเพื่อมุ่งหวังให้เด็กได้รับการพัฒนา ในทุก ๆ ด้าน เพื่อเป็นพื้นฐานในการที่จะก้าวเข้าสู่ระดับประถมศึกษา ซึ่งถือเป็นจุดสำคัญที่ควรมีการวางแผนและจัดโปรแกรมการศึกษาให้เหมาะสมและสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก

จุดมุ่งหมายของการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาระดับปฐมวัยไม่ใช่เพียงแต่เป็นการเตรียมให้เด็กพร้อมที่จะเข้าเรียนต่อในระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่เป็นการศึกษาที่ช่วยให้มีชีวิตที่สมบูรณ์แบบตามที่ได้ปฐมวัยพึงจะมีเพราะเด็กวัยนี้เป็นวัยที่พร้อมจะเรียนรู้ ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีวิธีสอนที่เหมาะสมเพื่อให้ดำรงชีวิตในวัยเริ่มต้นด้วยความสุขและมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ไปได้อย่างเต็มที่

ราศี ทองสวัสดิ์ (2529 อ้างถึงใน ทิพาพร ตันขศิริ, 2551, หน้า 19 – 20) กล่าวถึง
จุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย คือ ความพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย ซึ่งมี
องค์ประกอบอยู่ 3 ประการ คือ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านสติปัญญา
และความพร้อมทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม รายละเอียดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รายละเอียดขององค์ประกอบของความพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัย คือ การมุ่งที่จะพัฒนาและส่งเสริม
พัฒนาการตามวัยของเด็ก เน้นถึงคุณค่าชีวิตของเด็กแต่ละคน ให้เด็กมีเสรีที่จะเรียนรู้จาก
ประสบการณ์ สร้างและส่งเสริมให้เด็กได้มีทักษะต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การเป็นทรัพยากรมนุษย์
ที่มีคุณค่าต่อสังคม

จัดการศึกษาปฐมวัย

การจัดการศึกษาปฐมวัย นั้นมีหลักการที่มุ่งจะพัฒนาเด็กปฐมวัยในทุก ๆ ด้านแต่ละคนในทุก ๆ ด้านให้เด็กได้เกิดความพร้อมที่จะเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญและเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก

ภรณ์ คุรุรัตน์ (2539 อ้างถึงใน เขียวพา เดชะคุปต์, 2542, หน้า 22) กล่าวว่า หลักการจัดการศึกษาปฐมวัยควรมุ่งพัฒนาเด็กใน 3 ประการ ดังนี้

1. ความเสมอภาคทางโอกาส เด็กทุกคนไม่ว่าจะมาจากที่ใด สังคมใดจะมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการพัฒนาในระดับปฐมวัย เพื่อให้เจริญเติบโตไปเป็นพลเมืองดี มีคุณภาพ โดยเฉพาะเด็กในชนบท ในถิ่นสลัม หรือเด็กที่อยู่ในครอบครัวที่ยากไร้ควรได้รับการพิจารณาช่วยเหลือเป็นพิเศษเพื่อให้ได้รับการพัฒนาตามแนวทางเช่นเดียวกับที่เด็กในเมืองได้รับการ

2. การพัฒนาศักยภาพของเด็ก มนุษย์ทุกคนมีศักยภาพหรือความสามารถอยู่ภายในตัว ซึ่งติดตัวมาแต่กำเนิด ศักยภาพต่าง ๆ เหล่านี้สามารถพัฒนาได้ และจะสามารถนำออกมาใช้เมื่อได้รับการกระตุ้นทั้งจากสิ่งเร้าภายนอกและแรงจูงใจภายในตัวเอง การศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้จะต้องพยายามดึงเอาศักยภาพของเด็กแต่ละคนออกมาและพัฒนาให้เจริญงอกงามสมบูรณ์

3. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นธรรมชาติของมนุษย์เด็กแต่ละคนซึ่งมีความแตกต่างกันตามคุณสมบัติประจำตัวและสิ่งแวดล้อมที่ได้รับ การจัดการศึกษาจะต้องตระหนักถึงหลักความจริงนี้ การตระหนักถึงธรรมชาติของมนุษย์ในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาเด็กตามลักษณะเฉพาะของเขา และเป็นการพยายามเข้าถึงตัวเด็กแต่ละคนด้วย

สรุปได้ว่าหลักการจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างรอบด้านทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาตามวัยและตามความสามารถของแต่ละบุคคลทั้งยังให้ครอบครัวชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

องค์ประกอบของการศึกษาปฐมวัย

Jamiv (1989 อ้างถึงใน เขียวพา เดชะคุปต์, 2542, หน้า 14) ได้ให้ข้อคิดว่าการศึกษามุ่งพัฒนาการมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ที่ควรพิจารณาคือ

1. ตัวเด็ก ในเรื่องนี้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวเด็ก กล่าวคือ ควรเข้าใจถึงจิตวิทยาพัฒนาการ ธรรมชาติของเด็ก และเข้าใจถึงพัฒนาการในการคิด ความต้องการ ฯลฯ ของเด็ก โดยควรคำนึงถึงว่า

1.1 เด็กทุกคนมีความเหมือนกัน คือ มีการพัฒนาการไปตามขั้นตอน มีความต้องการและมีความกระตือรือร้นเหมือน ๆ กัน

1.2 เด็กทุกคนมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ทุกคนจะมีภูมิหลังและพื้นฐานไม่เหมือนกัน

1.3 เด็กทุกคนต้องการมีเพื่อน

ในการจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปฐมวัยจึงควรจัดให้สอดคล้องกับตัวเด็กโดยคำนึงถึงพัฒนาการของเด็กทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และคำนึงถึงว่าเด็กจะมีความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. พ่อแม่ ในการจัดการศึกษา ควรคำนึงถึงว่าพ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นแบบอย่างให้แก่ลูก พ่อแม่เป็นบุคคลคนแรกที่ลูกรู้จัก เป็นผู้ปลูกฝังความคิดและพัฒนาบุคลิกภาพ ตลอดจนค่านิยมต่าง ๆ ของสังคม จากการวิจัยพบว่าการนำพ่อแม่เข้ามามีส่วนในการให้การศึกษาแก่ลูกทำให้การศึกษาสำหรับเด็กดีขึ้น นอกจากนี้ยังได้มีการให้การศึกษาแก่พ่อแม่ในการอบรมเลี้ยงดูแก่ลูกให้มากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่น่าคิดว่าทำอย่างไรเราจึงจะสามารถช่วยให้พ่อแม่ซึ่งเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งของลูกได้เข้าใจ ละมีส่วนร่วมในการให้การอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่ลูก เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกอย่างแท้จริง ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงควรมีการรวมเอาพ่อแม่เข้าไว้ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้วย

3. ตัวครู ความหมายของครูในที่นี้หมายรวมไปถึงผู้ดูแลเด็ก พี่เลี้ยง ศึกษานิเทศก์ และบุคลากรอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็ก (Paraprofessional) ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ครูและบุคคลต่าง ๆ ที่กล่าวมาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาแก่เด็ก ดังนั้นบุคคลเหล่านี้จึงควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กในวัยนี้

พัฒนาการและความพร้อมสำหรับเด็กปฐมวัย

พัฒนาการ (Development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างต่าง ๆ ของร่างกายที่เด็กแต่ละคนจะพัฒนาไปถึง รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของขนาดของร่างกายตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางด้านคุณภาพ (Quality) ซึ่งก็คือการมีความสามารถใหม่ ๆ เกิดขึ้น การเปลี่ยนแปลงนี้จะก้าวหน้าไปเรื่อย ๆ จากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่ง ซึ่งมีผลทำให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับ ทั้งทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ – จิตใจ และสติปัญญา กระบวนการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน นักจิตวิทยาได้แบ่งพัฒนาการของมนุษย์ ออกเป็น 4 ด้าน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548) ได้แก่

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย
2. พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจ
3. พัฒนาการด้านสังคม

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา

ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง สภาพความพร้อมในร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็กที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ หรือ การฝึกฝน หรือทั้งสองอย่างประกอบกันก็ได้

พัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 6 ปี)

ทางด้านร่างกาย หมายถึง ความเจริญเติบโตที่เกี่ยวเนื่องกับร่างกายทั้งหมดเด็กในวัยนี้ จะมีพัฒนาการด้านน้ำหนัก และส่วนสูงช้ากว่าทารก การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่จะเปลี่ยนแปลงทางสัดส่วน กล่าวคือ สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนไป ลักษณะหน้าตาแบบทารกหมดไป ช่วงแขน ขาวขึ้น ศีรษะดูบางเล็กลงและได้ขนาดใกล้เคียงกับลำตัว พัฒนาการของกล้ามเนื้อ กระดูกและประสาท จะเพิ่มขึ้น เด็กชายจะมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อเร็วกว่าเด็กหญิง การใช้ทักษะของการเคลื่อนไหว เกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ใช้การได้ดี มีการประสานงานระหว่างกล้ามเนื้อมือและประสาทตาดี มีการฝึกการใช้กล้ามเนื้อได้ดีกว่าทารก ดังนั้น จึงเหมาะที่จะฝึกทักษะของกล้ามเนื้อที่ใช้ ในการเคลื่อนไหว ซึ่งได้แก่ ทักษะของมือ นอกจากนี้เด็กอายุประมาณ 6 ปี สามารถที่จะใส่กระดุม ที่ยากได้ เช่น ที่ข้างหลัง คอและบ่า สามารถที่จะสวมเสื้อผ้า อาบน้ำ สวมรองเท้าและหวีผมได้เอง โดยไม่มีใครช่วย สามารถโยนและรับลูกบอลได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถใช้ทักษะช่างไม้ สร้างวัสดุง่าย ๆ ได้ เช่น เรือ หรือรถลาก นอกจากนี้ทักษะอื่น ๆ ที่ใช้มือซึ่งพัฒนาขึ้นในวัยนี้ ยังมีการใช้กรรไกรตัดกระดาษไปตามรูป ปั้นดินน้ำมัน เย็บผ้าด้วยเข็มเล่มโต ๆ วาดภาพด้วยดินสอ และสีน้ำมัน วาดรูปละเอียดจนรูปที่มีเค้าหน้าคนได้ ส่วนทักษะของขา เด็กวัยนี้สนใจการกระโดดสูง กระโดดขาเดียว กระโดดควบสองขา เล่นเกมต่าง ๆ ที่ต้องวิ่ง ปีนป่ายได้ น้ำหนักโดยเฉลี่ยของเด็ก วัยนี้ประมาณ 16 – 17 กิโลกรัม ส่วนสูงประมาณ 107 – 110 เซนติเมตร ฟันน้ำนมเริ่มหลุดเมื่ออายุ 6 ปี และจะมีฟันแท้ขึ้นมาแทน จะมีน้ำหนักสมอง 90% ของน้ำหนักสมองผู้ใหญ่ โยประสาทสมอง และบริเวณต่าง ๆ ของร่างกายจะเจริญเติบโตเต็มที่ในวัยนี้ ระบบกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส ทำหน้าที่ได้ดีขึ้น จึงเป็นระบบที่เหมาะสมที่สุดที่จะฝึกให้เด็กได้สุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหารและการขับถ่าย เพื่อเตรียมตัวให้เด็กได้ไปเผชิญกับโลกและสังคมนอกบ้านความพร้อม ทางด้านร่างกาย หมายถึง สมรรถภาพในการเคลื่อนไหว การทำงานที่ประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัสจนเกิดเป็นความคล่องแคล่วว่องไวและแม่นยำในการปฏิบัติ (วาโร เเพ็งสวัสดิ์, 2542, หน้า 9) โดยพฤติกรรมที่จะวัดและประเมินความพร้อมด้านร่างกายประกอบไปด้วย 3 ส่วน คือ การเจริญเติบโต ภาวะโภชนาการ การทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ และการทำงานของกล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัสการจัดประสบการณ์หรือการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายให้แก่เด็กระดับ ชั้นอนุบาลศึกษา มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 22)

1. มีร่างกายเจริญเติบโตตามวัย
2. พัฒนากล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส
3. มีสุขนิสัยในการรักษาสุขภาพอนามัย
4. เรียนรู้การระวังและรักษาความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น

โดยสรุปอาจกล่าวได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย เพื่อต้องการให้เด็กมีร่างกายแข็งแรง สมบูรณ์ มีน้ำหนัก ส่วนสูง ตามเกณฑ์ที่กำหนด สามารถใช้ กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กได้ ไม่ว่าจะเป็นการเดิน การวิ่ง การกระโดด ใช้มือรับสิ่งของ ตัดกระดาษ วาดภาพ หรือใช้เชือกร้อยวัสดุขนาดเล็ก – ใหญ่ได้

พัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจของเด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 6 ปี)

เด็กในวัยนี้จะเป็นคนเจ้าอารมณ์ หงุดหงิดและโกรธง่าย โมโหง่ายโดยปราศจากเหตุผล มักจะแสดงอาการขัดขืนและดื้อตื้อต่อพ่อแม่เสมอ เป็นวัยที่เรียกว่า ขอบปฏิสัย ซึ่งเป็นลักษณะ ธรรมชาติของมนุษย์อย่างหนึ่ง เรียกว่า Negative stage เมื่อเด็กคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ อารมณ์ ดังกล่าวจะค่อย ๆ หายไป อย่างไรก็ตาม พัฒนาการทางอารมณ์ – จิตใจ ของเด็กจะมั่นคงเพียงใด ขึ้นอยู่กับการอบรมเลี้ยงดูเป็นสำคัญพัฒนาการทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย สรุปเป็นเรื่อง ๆ ได้ดังนี้

1. ความโกรธ (Anger) อารมณ์โกรธของเด็กวัยนี้มักเกิดขึ้นได้ง่าย เนื่องจากมีสิ่งเร้าหลาย ประการเข้ามาทำให้เด็กโกรธ เช่น ถูกขัดใจเรื่องของเล่น ถูกรังแก เป็นต้น
2. อารมณ์กลัว (Fear) เนื่องจากเด็กวัยนี้มีสติปัญญาพัฒนาขึ้น ทำให้หวาดกลัวสิ่งต่าง ๆ มากกว่าเด็กวัยเด็กเล็ก เพราะสามารถมองเห็นอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับตนได้
3. ความอิจฉาริษยา (Jealousy) ความอิจฉาริษยาของเด็กวัยนี้ เกิดขึ้นเนื่องจากพ่อ แม่ พี่ น้อง หรือคนเลี้ยง หันไปสนใจและเอาใจใส่น้องเล็กมากกว่าตน
4. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity) เด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นและจะสงสัย สิ่งต่าง ๆ ไม่รู้จบสิ้นโดยเฉพาะเมื่ออายุประมาณ 6 ปี จะถามมากที่สุด
5. ความรัก (Love) ความรักของเด็กวัยนี้จะเกิดขึ้นกับตัวเด็กก่อน คือ รักตนเองก่อนและ ต่อมาจึงมีจิตใจรักผู้อื่น ในเด็กอายุ 5 ปีนั้นมารดาจะกลายเป็นศูนย์กลางของชีวิตในโลกของเด็ก เด็กจะชอบอยู่ใกล้ ๆ แม่ ติดตามแม่ไปทุกหนทุกแห่ง แต่พออายุ 6 ปี เด็กจะหันมาชื่นชม และนิยม พ่อมากกว่าแม่ สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 1 (เบญญา แสงมะลิ, 2545, หน้า 18)

ตารางที่ 1 รายละเอียดพัฒนาการด้านอารมณ์ – จิตใจของเด็กปฐมวัยจำแนกตามอายุ

3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี
– เริ่มมีความรู้สึกที่จะ ร่วมมือกับผู้อื่น	– มีความมั่นใจในการ กระทำและแสดง	– มีความมั่นใจใน ตนเอง	– เปลี่ยนความรู้สึก รักหรือเกลียด
– มีการพึงเหตุผลและ คำแนะนำจากผู้ใหญ่	ความตั้งใจในการ กระทำต่าง ๆ	– ชอบโอ้อวด	ได้ง่าย
– เลียนแบบความรู้สึก หรือท่าทางของ	– บางครั้งจะรู้จัก ควบคุมอารมณ์	– แสดงความเป็นมิตร และมีน้ำใจต่อผู้อื่น	– หวงของ
ผู้ใหญ่	– เมื่อพบปัญหาเริ่มใช้ เหตุผลในการ	– สนใจที่จะหัดสิ่ง ใหม่ ๆ	– แสดงการต่อต้าน เป็นบางครั้ง
– เริ่มมีความรู้สึก วิดก อายหรือ ประหม่า ในบางครั้ง	ตัดสินใจ	– ควบคุมอารมณ์ ได้ดีขึ้น	– ให้ความเห็นใจ และให้ความ ร่วมมือ
	– เลียนแบบการ กระทำหรือ พฤติกรรมของ ผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิด		– อยากรู้อยากเห็น อดทนต่อความ ผิดหวังได้ยาก

ความพร้อมทางด้านอารมณ์ – จิตใจ หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับ
ภาวะความพึงพอใจและไม่พึงพอใจ อันเนื่องมาจากความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคาดหวัง
ของเด็กกับสิ่งที่เด็กได้รับ (เบญญา แสงมะลิ, 2545, หน้า 18)

พฤติกรรมทางด้านอารมณ์และจิตใจที่ควรวัดและประเมิน

พฤติกรรมที่ควรประเมินความพร้อมทางด้านอารมณ์และจิตใจ ประกอบด้วย ความรู้สึก
ที่ดีต่อตนเอง ความรู้สึกที่ดีต่อบทบาท ความขึ้นชอบต่อความสามารถและการเห็นคุณค่าของตน
เป้าหมายของความพร้อมทางด้านอารมณ์และจิตใจ มีดังนี้ (เบญญา แสงมะลิ, 2545,
หน้า 19)

1. รู้จักผ่อนคลายความเครียด มีสุขภาพจิตดี และมีความสุข
2. ควบคุมอารมณ์ของตนเอง และแสดงออกได้อย่างเหมาะสม
3. มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น
4. มีวินัยในตนเอง และมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
5. มีคุณธรรมและจริยธรรมที่เหมาะสม

6. มีความรักและชื่นชมในศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่งดงามของท้องถิ่น และประเทศชาติ

7. เห็นคุณค่าของสภาพแวดล้อม

พัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 6 ปี)

เด็กวัยนี้จะสนใจสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว มีความอยากรู้ อยากเห็น ชอบทำตามและเลียนแบบผู้อื่น จะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า เด็กวัยนี้จะแสดงอารมณ์ต่าง ๆ อย่างเปิดเผย Freud ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับลักษณะพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยแห่งการเรียนรู้ประสบการณ์รอบตัว โดยประสบการณ์ที่เด็กได้รับในระยะ 5 ปีแรกมีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะจะเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพเมื่อเด็กโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

พัฒนาการทางสังคมของเด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 6 ปี) สรุปได้ดังตารางที่ 2 (เบญจา แสงมะลิ, 2545, หน้า 20)

ตารางที่ 2 รายละเอียดพัฒนาการทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัยจำแนกตามอายุ

3 ปี	4 ปี	5 ปี	6 ปี
– ชอบเล่นสมบัติ	– สนุกสนานในการเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ	– เล่นและมีบทบาทกับเด็กคนอื่น ๆ	– เลือกเพื่อนเล่นที่ถูกต้อง
– ร่วมแสดงกิจกรรมกลุ่มที่ง่าย ๆ	– เริ่มมีบทบาทในการเล่น	– เล่นและแสดงท่าทางที่ใกล้เคียงกับความจริง	– เล่นเกมที่มีกติกาง่าย ๆ ได้
– รู้ความแตกต่างของผู้หญิง ผู้ชาย	– เริ่มแบ่งปันของเล่น	– ชอบเล่นเลียนแบบ	– ชอบเล่นเกมแข่งขัน
	– ผลัดกันเล่นโดยคำบอกเล่าของผู้ใหญ่	– ชอบแสดงความรู้สึกในการสำรวจเกี่ยวกับความแตกต่างทางเพศ	– รวมกลุ่มกับเพื่อนมากขึ้น
	– เริ่มเล่นแสดงท่าทางที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั่วไป		– รู้จักตัดสินใจในการเล่นร่วมกัน
			– มีการมอบหมายหน้าที่และเข้าใจการเล่นที่ยุติธรรม

ความพร้อมทางด้านสังคม หมายถึง ความสามารถในการปรับตัวที่พึงประสงค์เมื่อต้องอยู่ร่วมกัน เล่นร่วมกัน และทำงานร่วมกัน จุดมุ่งหมายของการเตรียมความพร้อมทางด้านสังคม มีดังนี้ (เบญจา แสงมะลิ, 2545, หน้า 20)

1. รู้จัก เข้าใจตนเองและบุคคลที่ใกล้ชิด
2. รู้จักบุคคล ความสำคัญของครอบครัว สังคมและชุมชน
3. มีสังคมนิยมที่ดี สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้
4. มีความสนใจและมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม
5. มีความภาคภูมิใจในชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และความเป็นไทย

จากจุดมุ่งหมายนี้ อาจสรุปได้ว่า พฤติกรรมที่จะวัดและประเมินความพร้อมทางด้าน สังคมประกอบด้วย การปฏิบัติเพื่อตนเองตามคำสั่ง การเลือกปฏิบัติเพื่อผลงานของกลุ่ม การปฏิบัติ ตามกฎและระเบียบของสังคม และการเลือกปฏิบัติเพื่อผลดีของสังคม

พัฒนาการด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัย (อายุ 3 – 6 ปี)

ลักษณะและพฤติกรรมบางอย่างของสมองของเด็กก่อนวัยเรียนสามารถสรุปได้ดังนี้

(เบญญา แสงมะลิ, 2545, หน้า 20 – 21)

1. ความจำ (Memory) เด็กมีอายุมากขึ้น ก็จะจดจำได้แม่นยำ และจำได้นานวันขึ้น Gesell พบว่า เด็กอายุ 4 ปี สามารถจำและว่าตามประโยคยาว 12 – 13 พยางค์ได้ และอายุ 6 ปีครึ่ง จำและ ว่าตามประโยคที่มีพยางค์ถึง 16 – 18 พยางค์ได้ดี

2. สัญชาต (Perception) เด็กวัยนี้มีการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบกาย เช่น สัตว์ สิ่งของ ผลไม้ ฯลฯ ตลอดจนสัญชาตเกี่ยวกับขนาด (Size) ได้ถูกต้อง เช่น ขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และขนาดใหญ่มากที่สุด นอกจากนี้ยังมีสัญชาตเกี่ยวกับรูปฟอร์มต่าง ๆ เป็นอย่างดี

3. สังกัป (Concept) ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ เช่น ความคล้ายคลึง จำนวน นับ การเปรียบเทียบ ระยะทาง เวลา และมีสังกัปเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของถ้อยคำ เช่น ใต้น้ำ มากเกินไปเดี๋ยวจะหก เป็นต้น

4. การคิดเหตุผล (Reasoning) การคิดหาเหตุผลของเด็กวัยนี้ยังไม่ถูกต้อง และเด็กวัยนี้ ยังไม่สามารถใช้เหตุผลได้โดยใช้คำพูด

5. การแก้ปัญหา (Problem solving) เด็กวัยนี้สามารถคิดแก้ปัญหาง่าย ๆ ได้ เช่น การบวก การลบ ปัญหาเลขคณิตง่าย ๆ ที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน

6. จินตนาการ (Imagination) เช่น เด็ก ๆ นำเอาแท่งไม้ลูกบาศก์มาต่อกันแล้วพากันนั่ง แล้วบอกว่านั่นคือรถไฟ หรือเด็กผู้หญิงเล่นขายของ เลี้ยงตุ๊กตา และห่ากล่อมแบบมารดา เป็นต้น

7. ความคิดสร้างสรรค์ (Creative ideas) เด็กวัยนี้สามารถทำกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ได้ เช่น การระบายสี การวาดภาพด้วยสีเทียน การเดินตามจังหวะดนตรี การแสดงท่าประกอบการร้องเพลง ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นการแสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ทั้งสิ้น

8. ความสนใจ (Interest) เด็กวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีระยะเวลาประมาณ 5 นาที แล้วจะเปลี่ยนความสนใจจากสิ่งหนึ่งไปสู่อีกสิ่งหนึ่ง ถ้าเราจัดกิจกรรมให้เด็กในวัยนี้ ควรจัดเป็นระยะสั้น ๆ ประมาณ 15 นาที เท่านั้น ถ้ามากกว่านี้เด็กจะเบื่อหน่ายขาดความสนใจ

9. การตัดสินใจ (Judgment) เด็กวัยนี้มีความสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งง่าย ๆ ได้ เช่น ในเรื่องขนาด รูปร่าง สี น้ำหนัก ระยะทาง นอกจากนี้แล้วเด็กวัยนี้ยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจากการที่เด็กชอบซักถาม คุณโยน และละครวิทยุหรือโทรทัศน์ การพูดของเด็กวัยนี้จะพูดเป็นประโยคยาวขึ้น และเรื่องที่เด็กชอบพูดมักจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตนเอง และกิจกรรมที่ตนกำลังทำ มากกว่าการสนทนาโต้ตอบกัน อีกทั้งยังชอบพูดเกี่ยวกับเรื่องชอบ ไม่ชอบคนโน้น คนนี้ เรื่องเสื้อผ้า และกิจวัตรประจำวันของเด็กที่เกี่ยวกับพ่อแม่พี่น้อง

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย

ประสบการณ์ (Experiences) ตามความหมายของ Good (1973, pp. 213 – 214) คือ กระบวนการในการได้รับความรู้และเกิดทักษะโดยการกระทำหรือเห็นสิ่งต่าง ๆ หรือกระบวนการของจิตสำนึกในการรับรู้ถึงความรู้ ทักษะ และทัศนคติ โดยการมีส่วนร่วมในการกระทำสิ่งต่าง ๆ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ Hame (1991 อ้างถึงใน เขียวภา เคะคุปต์, 2542, หน้า 117) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียนคือการให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์หรือมีส่วนร่วมในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำทักษะทางสังคม ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะของการอยู่ร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยและการเรียนรู้เนื้อหาวิชา ผลของการเรียนรู้นี้ช่วยให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียน มีทักษะของความเป็นผู้นำ รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม การแก้ปัญหา ตลอดจนสามารถประเมินผล การเรียนรู้ของตนเองได้ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ที่เหมาะสม โรงเรียนและครูมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่เหมาะสม นักการศึกษากล่าวว่าโรงเรียนมีหน้าที่เตรียมผู้เรียนให้สามารถเผชิญชีวิตในสังคมได้ ไม่ใช่ถ่ายทอดความรู้เท่านั้น

Bloom (1992 อ้างถึงใน เขียวภา เคะคุปต์, 2542, หน้า 117) สรุปว่า การจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภายใต้ภาวะที่เหมาะสม จะช่วยให้ความแตกต่างระหว่างบุคคลหมดไป บลูมได้กล่าวถึง ทฤษฎีการเรียนรู้ว่าประกอบด้วย 3 ตัวแปร คือ ลักษณะของผู้เรียน การสอน และผลของการเรียนรู้ สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีของบลูมคือ

1. ครูควรคำนึงถึงความรู้ดั้งเดิมที่เป็นพื้นฐานในการให้ความรู้ใหม่
2. ควรมีการกระตุ้นและการจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน โดยวิธีการหรือสิ่งเร้า

ที่เหมาะสม

3. ต้องมีการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

หลักในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

เยาวกา เดชะคุปต์ (2542, หน้า 118) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้มีหลักดังนี้

1. ประสบการณ์การเรียนรู้ควรให้สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน
2. ประสบการณ์การเรียนรู้ควรจัดให้เหมาะสมกับความสนใจและความต้องการ

ของผู้เรียน

3. ประสบการณ์การเรียนรู้ควรจัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของสิ่งที่เรียนและควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาส คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เป็นผู้มีความรู้

4. ประสบการณ์ที่จัดควรเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อตัวผู้เรียน กล่าวคือ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและใช้ได้ในชีวิตประจำวัน

5. กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดประสบการณ์ควรมีวิธีใช้แรงงูใจ เร้าความสนใจผู้เรียนไม่ให้ซ้ำซาก ควรให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนาน เน้นการปฏิบัติและได้ร่วมกิจกรรมมากที่สุด

6. ควรหาแนวทางในการประเมินผลที่เหมาะสม

โรงเรียนนานาชาติ

ความหมายโรงเรียนนานาชาติ

โรงเรียนนานาชาติ หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบโดยใช้หลักสูตรต่างประเทศหรือหลักสูตรต่างประเทศที่ปรับรายละเอียดเนื้อหาวิชาใหม่หรือหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเองที่ไม่ใช่หลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการและใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อในการเรียนการสอนให้กับนักเรียน โดยไม่จำกัด เชื้อชาติ ศาสนา และไม่ขัดต่อศีลธรรมความมั่นคงของประเทศ (กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะ กรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2546)

ประวัติและความเป็นมาของโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย (Sharples & Colin, 1995, pp. 9 – 11)

ประเทศสยามเริ่มเปิดสัมพันธ์ไมตรีกับชาติตะวันตกมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเดิมนั้น ชนชาติตะวันตกได้เข้ามาค้าขาย เผยแผ่ศาสนาและวัฒนธรรมในรูปแบบต่าง ๆ ความหมายของคำว่า “นานาชาติ” ในยุคนั้น จึงเป็นเพียงชนชาติที่อาศัยอยู่รอบ ๆ ประเทศสยาม (ประเทศไทยในปัจจุบัน) มากกว่า โดยเฉพาะชนชาติจีน ส่วนชนชาติยุโรปนั้นยังมีไม่มากนัก แต่มีกองหนุนที่ค่อนข้างเข้มแข็งจึงคงความสัมพันธ์กับชนชาติไทย จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2339 ประเทศไทยเสียดังกรุงศรีอยุธยาให้แก่พม่าเป็นครั้งที่ 2 และต่อมาพระเจ้าตากสินได้สถาปนากรุงธนบุรีขึ้นเป็นเมืองหลวงหลังจากนั้นความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับชนชาติตะวันตกก็หยุดชะงักลง

จนกระทั่งถึงรัชสมัยราชวงศ์จักรีรัชกาลที่ 4 ชาติดไทยกับชาติตะวันตกได้เริ่มการค้าขายมากขึ้นและนอกจากนี้ไทยยังรับเอาวิทยาการทางด้านเทคโนโลยีของชนชาติตะวันตกมากขึ้น ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินวิเทศไมตรีทางการทูตเพื่อให้รอดพ้นจากการล่าอาณานิคมของชนชาติตะวันตก ดังนั้นการศึกษานานาชาติจึงเริ่มต้นขึ้น โดยเริ่มจากมิชชันนารีที่เข้ามาเผยแผ่ศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ ตลอดจนผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศที่ทางรัฐบาลไทยเชิญเข้ามาเป็นที่ปรึกษาในสาขาต่าง ๆ ชาวต่างชาติเหล่านี้ได้นำลูกหลานเข้ามาอาศัยอยู่ในแผ่นดินไทย จึงมีความประสงค์ให้ลูกหลานของตนเข้ารับการศึกษาในระบบเดิมที่ได้เรียนมาจากประเทศของตน ในขณะเดียวกันบรรดาเชื้อพระวงศ์ เหล่าขุนนางและข้าราชการชั้นสูงต่างนิยมส่งลูกหลานไปเรียนยังต่างประเทศ ซึ่งขณะนั้นนิยมส่งไปเรียนที่โรงเรียนแฮร์โรว์ (Harrow) ประเทศอังกฤษในปลายศตวรรษที่ 19 การศึกษาระบบนานาชาติได้พัฒนาขึ้นจากรากฐานที่ค่อนข้างซับซ้อน ดังหลักฐานที่เห็นได้คือ

1. โรงเรียนไทยในอดีตส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การดำเนินงานของพระสงฆ์ ในขณะที่โรงเรียนนานาชาติอยู่ภายใต้การดำเนินงานของหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ในขณะเดียวกันอิทธิพลของชาติตะวันตกได้แผ่ขยายมากขึ้น และคนส่วนใหญ่ก็มักส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนานาชาติ เนื่องจากเห็นว่าจะเป็นโรงเรียนที่สร้างความเป็นผู้นำและมีความเป็นสากลในอนาคต ซึ่งภายหลังโรงเรียนเหล่านั้นกลายเป็นศูนย์กลางที่ได้รวบรวมกลุ่มที่มีความแตกต่างทางความเชื่อศาสนาและเชื้อชาติเข้าไว้โดยปริยาย

2. รัฐบาลเกิดความรู้สึกหวั่นไหวต่ออิทธิพลของโรงเรียนจีน ด้วยเกรงว่าผู้เรียนจะฝักใฝ่กับลัทธิประเทศจีน เช่นเดียวกับอิทธิพลของศาสนาพุทธที่เข้ามาพร้อมกับการศึกษาในโรงเรียนนั้น ๆ คนไทยเริ่มเกิดความรู้สึกกังวลในความมั่นคงของชาติต่อโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนไทยหรือโรงเรียนศาสนาเพิ่มขึ้น โดยเห็นได้ชัดจากการที่ไม่อนุญาตให้ชาวต่างชาติเป็นเจ้าของโรงเรียนเอกชน หรือควบคุมโรงเรียนเอกชนอย่างเป็นทางการ ตลอดจนการขอใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนยังต้องผ่านระเบียบกฎหมายอื่นมากมาย ซึ่งเป็นอีกเหตุผลหนึ่งที่โรงเรียนนานาชาติเปิดกิจการได้น้อยมาก

3. แม้ว่าโรงเรียนนานาชาติจะเป็นโรงเรียนที่ถูกสงวนไว้ แต่โรงเรียนเอกชนที่ดำเนินการโดยมิชชันนารี โดยเฉพาะโรงเรียนในเครือคาทอลิก กลับเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก ซึ่งบางโรงเรียนได้กลายเป็นโรงเรียนที่ดีที่สุดในกรุงเทพฯ โดยมีนักเรียนเข้าเรียนเป็นจำนวนมาก

4. กลุ่มผลประโยชน์บางกลุ่ม ต่างต้องการฉวยโอกาสที่จะใช้โรงเรียนเหล่านั้นเพื่อผลประโยชน์ของตนเอง จะเห็นได้จากการยื่นคำร้องขอเปิดโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งมีหลักการรูปแบบและเหตุผลต่างกัน ได้แก่

- 4.1 เพื่อการธำรงรักษาภาษา วัฒนธรรมและความเป็นชาติของตนไว้

- 4.2 เพื่อพัฒนาหรือโน้มน้าวให้เกิดการเปลี่ยนการนับถือศาสนา หรือค่านิยม

ทางศีลธรรม

4.3 เพื่อความเป็นสากล ความก้าวหน้าของโลกและความมีเสรีภาพในการเลือกนับถือศาสนา

4.4 เพื่อต้องการแสวงหาผลกำไรทางธุรกิจจากการลงทุน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการทำธุรกิจสากล ภาษาอังกฤษและคอมพิวเตอร์ด้วย

4.5 เพื่อมุ่งหวังที่จะให้ผู้เรียนสามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มีชื่อเสียงทั้งในอเมริกาและยุโรป

4.6 เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างสังคมระดับชาติและระดับโลก

4.7 เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีทางเลือกสำหรับการศึกษาของบุตรหลานของตนได้มากขึ้น

ระบบการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ (International school education system)

นอกจากโรงเรียนนานาชาติจำนวนไม่มากที่จัดการศึกษาให้ชาติใดชาติหนึ่งโดยเฉพาะแล้วโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยส่วนใหญ่จะให้การศึกษาในหลายรูปแบบทั้งระบบอังกฤษและระบบอเมริกัน (International school association of Thailand, 2002)

ระบบการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ มีทั้งหมด 4 ระบบด้วยกัน ได้แก่

1. ระบบการศึกษาแบบอเมริกัน (The American education system)

ในระดับชาติ หน่วยการศึกษาของอเมริกา บังคับให้รัฐอนุมัติเงินทุนสนับสนุนการศึกษา ทำให้นักเรียนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างดีเยี่ยม หน่วยการศึกษาได้ทำการวิจัยอย่างกว้างขวางเพื่อนำไปสู่แนวปฏิบัติ และกระจายฐานการวิจัยสิ่งใหม่ ๆ ไปสู่รัฐต่าง ๆ และโรงเรียนในท้องถิ่นทั่วประเทศ

นอกจากกิจกรรมที่หน่วยการศึกษาของสหรัฐจัดทำในระดับชาติดังที่กล่าวมาแล้ว ในระดับรัฐ หน่วยการศึกษาของรัฐและคณะกรรมการการศึกษาของรัฐ มีบทบาทที่สำคัญในการที่จะกำหนดมาตรฐานของรัฐ เขตและท้องถิ่น หน่วยงานทั้ง 3 จะจัดการเกี่ยวกับทุนสำหรับครูเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่น ๆ แก่โรงเรียน ซึ่งนับเป็นบทบาทที่ประกันการศึกษาได้ดี คณะกรรมการของรัฐจะแนะนำสิ่งที่จำเป็นเกี่ยวกับการศึกษา เช่น หนังสือเรียน ให้แก่โรงเรียนในระดับท้องถิ่น แต่ละรัฐจะกำหนดมาตรฐาน ให้ทุนไปยังคณะกรรมการของโรงเรียนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการอื่น ๆ

คณะกรรมการของโรงเรียนท้องถิ่นจะเลือกจากผู้ปกครอง มีหน้าที่สร้างและกำหนดนโยบาย และการบริการการศึกษาอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับท้องถิ่นของตน คณะกรรมการการศึกษาส่วนท้องถิ่นจะนำแผนกำหนดที่ปฏิบัติได้มาจากการวิจัยของชาติ รัฐ และท้องถิ่นเพื่อเด็กในชุมชนของตนเองแม้ว่าไม่มีหลักสูตรของชาติในสหรัฐอเมริกา แต่มีแนวทางที่ชัดเจนซึ่งได้รับ

การเห็นชอบจากคนส่วนใหญ่ ใช้สอนในโรงเรียนทั่วประเทศ ยกตัวอย่าง เช่น ทุกโรงเรียนจะสอน คณิตศาสตร์ ภาษา (ซึ่งรวมการอ่าน ไวยากรณ์ การเขียนและวรรณคดี) วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ (รวมประวัติศาสตร์ ภูมิศาสตร์ รัฐศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์) เทคโนโลยีสารสนเทศ และการกีฬา นอกเหนือจากกระบวนการวิชาตามแนวทางข้างต้นแล้ว โรงเรียนจะสนับสนุนให้เด็กได้เรียนในสิ่งที่ตน ต้องการและมุ่งหมายจะทำ เช่น ศิลปะ คณิตศาสตร์ระดับสูง วิทยาศาสตร์ และภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้อเมริกายังเป็นผู้นำในการพัฒนาทักษะในการดำเนินชีวิตให้แก่นักเรียนด้วย

พิจารณาจากมาตรฐานและการประยุกต์ในระบบการศึกษาของอเมริกาแล้วถ้าจะให้รู้และ เข้าใจได้ต้องเรียนเป็นกระบวนการวิชา ระบบอเมริกา เขตการศึกษาจะทำงานร่วมกับชาติและรัฐและ ให้การสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษาที่มีมาตรฐานและสร้างสิ่งใหม่เพื่อการเรียนรู้มหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการศึกษาของรัฐ ผู้มีการศึกษาสูง ๆ และบุคคลผู้มีความรู้ทั้งหลายจะกำหนด มาตรฐานสำหรับเขตการศึกษาของหลาย ๆ รัฐ ร่วมกันด้วย ความคาดหวังสูงสุดสำหรับนักเรียน มาตรฐานที่เชื่อได้ และผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียนรู้ที่กำหนดโดยรัฐ และคณะกรรมการ ของโรงเรียนท้องถิ่น จะเป็นตัวกำหนดคุณภาพการศึกษาของเด็กทุกคน

2. ระบบการศึกษาแบบอังกฤษ (The British education system)

โรงเรียนนานาชาติระบบอังกฤษจะใช้หลักสูตรของอังกฤษเป็นโปรแกรมการศึกษาซึ่งมี การปรับปรุงบ้างเพื่อแสดงให้เห็นความเป็นอิสระส่วนตัวของโรงเรียนโรงเรียนนานาชาติที่ใช้ ระบบการศึกษาแบบอังกฤษ โดยทั่วไปจะจัดตามระยะการพัฒนา เรียกว่า Key stage

ระยะพื้นฐานรวมเตรียมอนุบาล รับเด็กตั้งแต่ 2 ขวบขึ้นไป ถึง 5 ขวบขึ้นไป

Key stage 1: อายุ 5 ขวบขึ้นไปถึง 7 ขวบขึ้นไป: ชั้นปีที่ 1 และ 2

Key stage 2: อายุ 7 ขวบขึ้นไปถึง 11 ขวบขึ้นไป: ชั้นปีที่ 3 ถึงปีที่ 6

Key stage 3: อายุ 11 ขวบขึ้นไปถึง 14 ขวบขึ้นไป: ชั้นปีที่ 7 ถึงปีที่ 9

Key stage 4: อายุ 14 ขวบขึ้นไปถึง 16 ขวบขึ้นไป: ชั้นปีที่ 10 และปีที่ 11

Senior students: ชั้นปีที่ 12 และ 13

หลักสูตรที่กว้างขวางและเหมาะสมจะใช้สอนให้แก่เด็กหลังอนุบาลไปทั้ง 4 ระดับ ซึ่งประกอบด้วย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดเป็นแกนสำคัญ มนุษยศาสตร์ ศิลปะการแสดง ภาษาต่างประเทศ และกีฬาเป็นวิชาพื้นฐานด้วย โรงเรียนนานาชาติ หลายแห่งจะใช้ข้อสอบมาตรฐานของอังกฤษเมื่อสิ้นสุดแต่ละ Key stage โดยสอบเป็นภาษาอังกฤษ และเมื่อจบ Stage 4 นักเรียนส่วนมากจะสอบ IGCSE (International general certificate of secondary education) เป็นหลัก และเลือกวิชาอื่น ๆ ที่ถนัดข้อสอบที่จัดทำเป็นการเตรียมพร้อมที่ดี สำหรับเตรียมอุดมศึกษา ในชั้นปีที่ 12 และ 13

3. โปรแกรมบัณฑิตศึกษานานาชาติ (International baccalaureate programmers)

องค์กรบัณฑิตศึกษานานาชาติ (International baccalaureate organization) จัดโปรแกรมผสมผสาน 3 หลักสูตรสำหรับเด็กอายุ 3 – 19 ปี ซึ่งโปรแกรมทั้งสามมีพื้นฐานทางด้านการศึกษาศูนย์กลางการเรียนรู้ และพื้นฐานความต้องการ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาเด็กโดยรวมเพื่อคนรุ่นหนุ่มสาว International baccalaureate organization (IBO) ได้จัดโปรแกรมแบบผสมผสาน โดยที่ 3 โปรแกรมดังที่กล่าวมาแล้วเป็นโปรแกรมที่มีมาตรฐานสูง ซึ่งเน้นเพื่อให้ได้ผลที่มีความเข้าใจและความรับผิดชอบสูง สำหรับยุคโลกาภิวัตน์ ดังนี้ (ทิพาพร ตันขศิริ, 2551, หน้า 40 – 43)

โปรแกรมสำหรับอายุระดับต้น (Primary years programme – PYP)

โปรแกรมนี้สำหรับเด็กอายุ 3 – 12 ปี ให้การศึกษาสำหรับความต้องการพื้นฐานแบบรวบยอดโดยเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโตโดยรวมทั้งด้านวิชาการ สังคม วัฒนธรรม PYP ตั้งมาตรฐานไว้สูงและคาดหวังว่านักเรียนจะบรรลุ สิ่งจำเป็น 5 ประการ คือ มโนคติ ทักษะ ทศณคติ ความรู้ และการปฏิบัติได้ โปรแกรมที่มีจุดมุ่งหมายที่เข้มแข็งนี้ส่งผลให้ได้เด็กที่มีจิตใจกว้างและส่งผลให้มีวิสัยทัศน์เป็นนานาชาติ

โปรแกรมสำหรับอายุระดับกลาง (Middle years programme – MYP)

โปรแกรมนี้สำหรับเด็กอายุ 11 – 16 ปี เป็นโปรแกรม 5 ปี เพื่อให้เด็กมีความสามารถที่จะเรียนต่อใน IB diploma programme กรอบก็คือ มีวินัย มีมาตรฐาน มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์และยืดหยุ่นได้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กแต่ละคนเติบโตอย่างรู้จักตนเอง มีความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ยังให้มีวิสัยทัศน์ร่วมกับความรู้พื้นฐานที่แต่ละคนมีเพื่อเตรียมตัวจะเรียนต่อในวิชาการในหลาย ๆ สาขา

IB diploma programme

โปรแกรมนี้สำหรับเด็กอายุ 16 – 19 ปี เป็นโปรแกรมที่รวบยอดมากที่สุดมีกระบวนการวิชาที่เตรียมความพร้อมสำหรับการสอบ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งโปรแกรมที่สร้างประสบการณ์ให้มีวิสัยทัศน์เข้ากับยุคโลกาภิวัตน์ นักเรียนต้องเลือกเรียน 1 วิชาจาก 6 วิชา คือ ภาษา สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์กายภาพ คณิตศาสตร์ ศิลปะ และวิชาเลือก นอกจากนี้โปรแกรมยังมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนศึกษานอกห้องเรียน คือ มีความรู้รอบตัว การเขียน วิเคราะห์เรียงความและมีคิดสร้างสรรค์ ปฏิบัติได้ ให้บริการ (Creativity, action, service – CAS)

4. ความช่วยเหลือพิเศษและระบบการศึกษาและโปรแกรมการศึกษาอื่น ๆ (Special support and other educational systems and programmes)

โรงเรียนนานาชาติบางแห่งใช้หลักสูตรของประเทศอื่นนอกจากอังกฤษและอเมริกา หลักสูตรของชาติสามารถ เอื้อประโยชน์ในการเชื่อมต่อกับหลักสูตรที่ใกล้เคียง หรือหลักสูตร

เดียวกับหลักสูตรของประเทศบ้านเกิดของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เรียนต่อเมื่อกลับไปประเทศของตนเอง โรงเรียนนานาชาติดังกล่าว มักจะมีครอบครัวและครูที่พูดภาษานั้น ๆ ซึ่งทำให้เกิดชุมชนของตนเอง เมื่ออยู่ไกลจากบ้านบางโรงเรียนใช้หลักสูตรของชาติของนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์เนื่องจากเมื่อเด็กกลับประเทศ เด็กก็สามารถต่อเนื่องได้ และโรงเรียนเหล่านี้มักรวมกลุ่มผู้ปกครองและครูที่มาจากประเทศนั้น ๆ ทำให้อยู่ร่วมกันขณะที่จากบ้านเมืองมา

เพื่อความรอบคอบ ผู้ปกครองควรติดต่อฝ่ายธุรการของโรงเรียน เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับโรงเรียน หรือติดต่อสถานทูตของประเทศที่จะไป เพื่อหารายชื่อโรงเรียนการสนับสนุนพิเศษ และโรงเรียนที่ให้การศึกษารูปแบบอื่น จะจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เช่น เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียน รวมไปถึงเด็กพิเศษกลุ่มอื่น ๆ ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม โปรแกรมจะสนับสนุน เป็นรายบุคคล หรือจัดระบบหลายภาษาสำหรับนักเรียน ตั้งแต่เตรียมอนุบาลจนถึงระดับชั้น G12

กล่าวโดยสรุป ทักษะคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำเป็นต้องมีการดำเนินการหาข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ประเมินค่าข่าวสาร กำหนดทางเลือก การเลือกทางเลือกตามการตัดสินใจ เนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกัน ผู้ปกครองควรประเมินค่าจากปัจจัยต่าง ๆ โดยการไต่ตรองหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้บุตรหลานของตน โดยมุ่งหวังว่าบุตรหลานของตนจะประสบผลสำเร็จในการศึกษาหาความรู้ พร้อมพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ และสังคม ได้อย่างสมบูรณ์ โดยพิจารณาทางเลือกตามหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจดังกล่าว

การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำเป็นต้องมีการดำเนินการหาข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้อง ประเมินค่าข่าวสาร กำหนดทางเลือก และตัดสินใจ ด้วยการไต่ตรองหลักการและเหตุผลในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนให้บุตรหลานของตน โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ตามแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของ ทิพาพร ตันนศิริ (2551) ใน 6 ด้าน ได้แก่

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย หมายถึง แนวการจัดประสบการณ์ซึ่งเป็นมวลประสบการณ์ในโรงเรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน มีลักษณะการจัดเน้นสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้น โดยมีลักษณะให้เด็กเป็นผู้เลือกทำกิจกรรม เน้นเด็กลงมือปฏิบัติเป็นสำคัญ เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้

วางแผน คอยสนับสนุน และตัดสินใจในการที่เด็กเลือกดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ การวางแผนการจัดประสบการณ์ เป็นไปในลักษณะแบบบูรณาการเนื้อหา กิจกรรม และในการจัดประสบการณ์ บางโปรแกรมมีลักษณะการจัดมีวิธีการจัดโดยเฉพาะตามทฤษฎีนั้น ๆ (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์, 2545, หน้า 69)

สำหรับหลักสูตรปฐมวัยในปัจจุบันนี้ แต่ละสถานศึกษาอาจจัดทำขึ้นและกำหนดใช้ในสถานศึกษาของตนเอง อาจมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแต่ละสถานศึกษานั้น ๆ จะยึดหลักการและแนวคิดในการจัดทำหลักสูตรแบบใด ซึ่งอิทธิพลที่มีต่อหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย คือ

1. อิทธิพลแนวความคิดจากซีกโลกตะวันตก เป็นการนำแนวคิดของนักปรัชญา

นักจิตวิทยา และนักการศึกษาจากต่างประเทศมาวางเป็นแนวทาง และหลักการในการจัดการศึกษาปฐมวัย ซึ่งพื้นฐานความคิดของนักปรัชญา นักจิตวิทยา และนักการศึกษา ล้วนแล้วแต่มีแนวคิดที่ร่วมกัน คือ เห็นความสำคัญของเด็ก เข้าใจพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก แนวการจัดประสบการณ์จึงควรมุ่งเน้นที่ตัวเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งส่งผลให้การจัดแนวประสบการณ์ในระดับนี้มีความเป็นสากล

2. อิทธิพลจากหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาปฐมวัยทั้งในและต่างประเทศ

สำหรับหน่วยงานในต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสมาคมการศึกษาปฐมวัยแห่งชาติ (National association of education for young children: NAEYC) ได้ประกาศใช้นโยบายการจัดการศึกษาปฐมวัย เรียกว่า DAP (Developmental appropriate practice) ซึ่งมีแนวการจัดการศึกษาโดยปฏิบัติให้เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก โดยมุ่งเน้นการจัดการศึกษาแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง (Child – centered approach) การจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล แต่ละคนมีลักษณะพิเศษเฉพาะตน (Unique characteristic) และการจัดให้เหมาะสมกับระดับอายุ (Age appropriate) ตั้งแต่เด็กเล็ก เด็ก 3 ถึง 5 ขวบ และเด็ก 6 ถึง 8 ขวบ

3. อิทธิพลจากโลกาภิวัตน์ทางการศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้การศึกษาต้องเปลี่ยนทั้งระบบ โดยมีแนวการจัดการศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ เพื่อให้ทันต่อโลกยุคปัจจุบัน (สิริมา ภิญโญนนตพงษ์, 2545, หน้า 69 – 72)

การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสมตามหลักการของ DAP (Developmentally appropriate practice)

เนื้อหาของหลักสูตรที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยเกิดขึ้นได้จากหลาย ๆ องค์ประกอบ ซึ่งรวมถึงเรื่องเกี่ยวกับการมีระเบียบวินัย สังคม หรือคุณค่าทางวัฒนธรรมและข้อมูลที่ได้จากผู้ปกครอง ในการพัฒนาโปรแกรมที่เหมาะสม การตัดสินใจเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

ยังต้องคำนึงถึงอายุและประสบการณ์ต่าง ๆ ของเด็กด้วย การจะทำให้ประสบความสำเร็จแก่เด็กทุกคนขึ้นอยู่กับหลาย ๆ ปัจจัย เช่น ต้องเกิดความท้าทายและความสนใจ จุดประสงค์หนึ่งในหลาย ๆ แนวทาง ก็คือ กรอบสำหรับการตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตรหรือเลือกรูปแบบของหลักสูตร ครูผู้ใช้หลักสูตรจะได้ประโยชน์จากความชัดเจนของผลที่ได้รับและสะสมความฉลาดและประสบการณ์ของผู้อื่นด้วยมีความเชื่อบางประการที่ว่า ยุทธศาสตร์ของหลักสูตรของคนหลาย ๆ คนในปัจจุบัน ไม่สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก หรือไม่ก็เป็นการต้องการในบางอย่างที่ผิด ๆ มากเกินไป หรืออีกนัยหนึ่ง คือ ทำหลักสูตรให้แคบลงในทักษะพื้นฐานซึ่งเพียงช่วยให้การวัดสติปัญญาของเด็กด้วยวิธีง่าย ๆ คือ ใช้ข้อสอบแบบปรนัย (Multiple choice test) หลักสูตรดังกล่าวประเมินค่าสติปัญญาของเด็กต่ำไป หลักสูตรที่ทำให้ง่ายเกินไปทำให้เด็กไม่เกิดการแข่งขัน เบื่อหน่าย ขาดความสนใจและไม่เกิดแรงจูงใจ ในสถานการณ์เช่นนี้ทำให้เด็กขาดโอกาสที่จะเกิดประสบการณ์

หลักสูตรที่คาดหวังในปีแรก ๆ ของโรงเรียนบางครั้งอาจไม่เหมาะสมกับอายุของเด็ก ในขณะที่ความต้องการในการศึกษาขั้นต่อไปต้องการอาศัยทักษะพื้นฐานจากเบื้องต้นทำให้ครูต้องมุ่งสอนตามนโยบายของหลักสูตรทั้ง ๆ ที่เด็กเกิดความเบื่อหน่าย ไม่รู้สึกท้าทายและต้องนั่งทำงานตามหนังสืออย่างไม่ได้ผลเป็นเวลานาน ๆ ทำให้ดูเหมือนว่าเขาไม่พร้อมสำหรับโรงเรียน การสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม อย่างน้อยควรที่จะปฏิบัติตามแนวทางต่อไปนี้ (เบญญา แสงมะลิ, 2545, หน้า 31)

1. พัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมในทุกด้านเพื่อการพัฒนาเด็กในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม ภาษา ความมีสุนทรียภาพและการรับรู้
2. หลักสูตรประกอบด้วยเนื้อหากว้าง ๆ เรื่องระเบียบวินัยของสังคม ความเฉลียวฉลาด และบุคลิกภาพของเด็ก
3. หลักสูตรต้องสร้างเพื่อให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้และสามารถที่จะสร้างความเข้มแข็งในการเรียน และสนับสนุนให้เกิดแนวคิดและทักษะใหม่ ๆ
4. หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพต้องมีแผนที่จะบูรณาการวิชาพื้นฐานเพื่อจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและมีโอกาสพัฒนาความคิด เกิดความชัดเจนในวิชาการ
5. หลักสูตรควรพัฒนาความรู้และความเข้าใจในขบวนการและทักษะ ตลอดจนการใช้และการประยุกต์
6. เนื้อหาของหลักสูตรควรส่งเสริมให้เด็กมีสติปัญญาที่สมบูรณ์ เครื่องมือที่ช่วยให้เด็กบรรลุตามวัตถุประสงค์ควรมีระเบียบและกฎเกณฑ์ง่าย ๆ ทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์นี้ได้ เช่น การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การเขียน การแสดงออก การแก้ปัญหา

ทางคณิตศาสตร์ การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล การเล่าเรื่องประวัติศาสตร์ ตลอดจน
การแสดงบทบาทต่าง ๆ

7. หลักสูตรควรให้โอกาสที่จะสนับสนุนในเรื่องวัฒนธรรมของบ้านและภาษาของเด็ก
ขณะเดียวกันต้องพัฒนากิจกรรมสำหรับเด็กเพื่อให้มีส่วนร่วมที่จะแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของชุมชน

8. เป้าหมายของหลักสูตรต้องมีความยืดหยุ่นและเป็นไปได้สำหรับเด็กให้มากที่สุด
ตามช่วยอายุที่กำหนด

9. ต้องมีเทคนิคทั้งทางกายภาพและจิตวิทยาในการบูรณาการในชั้นเรียนทั้งหลักสูตรและ
การสอน

การสอนเพื่อเพิ่มพัฒนาการและการเรียนรู้ แนวทางในการปฏิบัติตามหลักการของ DAP
มีดังนี้ (เบญญา แสงมะลิ, 2545, หน้า 33)

1. ครูต้องเห็นคุณค่าและยอมรับในตัวเด็กและปฏิบัติกับเด็กอย่างให้เกิดริเริ่ม
2. สิ่งแรกที่ครูต้องทำ คือ ต้องรู้จักเด็กแต่ละคนเป็นอย่างดี
 - 2.1 ครูต้องมีมนุษยสัมพันธ์เชิงบวกกับเด็ก ต้องรู้ความต้องการและศักยภาพของเด็ก
 - 2.2 ต้องสังเกตเด็กเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม กับเด็กอื่น ๆ เพื่อทราบความสนใจ

ความสามารถและความก้าวหน้าของพัฒนาการ

- 2.3 ครูต้องเข้าใจในพื้นฐานครอบครัวและชุมชนของเด็ก
- 2.4 ครูต้องพร้อมที่จะรับมือกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเด็กและหาทางที่จะลด

ความตึงเครียดและสนับสนุนพัฒนาการของเด็ก

2.5 ครูต้องรับผิดชอบต่อเด็กทุกคนที่อยู่ในความดูแลตลอดเวลาและมีแผนสำหรับ
ที่จะเพิ่มศักยภาพในการพัฒนาความสามารถของเด็ก

3. ครูต้องสร้างเสริมสติปัญญาและความรับผิดชอบสำหรับเด็กแต่ละคนในการเรียนรู้
และการพัฒนา

4. ครูต้องวางแผนเพื่อให้เด็กสามารถบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรในทุกด้าน เช่น
ภาษา ศิลปะ คณิตศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ ดนตรี กีฬาและสุขภาพ

5. ครูต้องสนับสนุนความร่วมมือของเด็กอย่างเท่าเทียมกัน

6. ครูต้องพัฒนาภาพรวมและใช้การจัดคน โยบายการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้
และพัฒนาการของเด็ก

7. ครูต้องพยายามช่วยให้การพัฒนาความรับผิดชอบและกิจวัตรในตัวเด็กให้ง่ายขึ้น
การประเมินการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็ก ในการพัฒนาการประเมินที่เหมาะสมอาจมีแนวทาง
ดังนี้

7.1 การประเมินความก้าวหน้าและประโยชน์ที่เด็กจะได้รับต้องเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มียุทธวิธีและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

7.2 เนื้อหาของการประเมินต้องสะท้อนความกล้าทดลองการเรียนรู้ที่สำคัญและ พัฒนาการ

7.3 วิธีการประเมินต้องเหมาะสมกับอายุและประสบการณ์ของเด็กปฐมวัย

7.4 การประเมินถูกกำหนดสำหรับจุดประสงค์เฉพาะและใช้เพื่อจุดประสงค์นั้น ๆ

7.5 การตัดสินใจใด ๆ ที่สำคัญเกี่ยวกับเด็กต้องดูหลาย ๆ อย่างและข้อมูลที่สำคัญ ต้องตัดสินใจโดยการสังเกตของครูและผู้ปกครอง

7.6 ในการบ่งชี้เกี่ยวกับความต้องการพิเศษและการสร้างโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็ก นั้นต้องใช้การประเมินและการสังเกตที่ได้รับการพัฒนาขึ้น

7.7 การประเมินเพื่อชี้ความสามารถในการเรียนรู้ของแต่ละคนต้องพิจารณา จากวิธีการเรียนและอัตราการเรียนรู้ที่เด็กสามารถทำได้เองอย่างอิสระ แต่ต้องทำได้ ด้วยความช่วยเหลือของครูหรือเด็ก ๆ ด้วยกันการสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างครอบครัว การสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างครอบครัวมีแนวทางสำหรับปฏิบัติ ดังนี้ (เบญจา แสงมะลิ, 2545, หน้า 36)

1. ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างครูกับครอบครัว คือ ต้องการความนับถือ การร่วมมือกัน แบ่งความรับผิดชอบและการแก้ปัญหาเพื่อจุดประสงค์ร่วมกัน

2. ครูปฐมวัยต้องทำงานด้วยความร่วมมือกับครอบครัวอย่างสม่ำเสมอ

3. ผู้ปกครองต้องมีส่วนร่วมในโปรแกรมและการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กของตน ในเรื่องการดูแลและการศึกษา

4. ครูต้องให้ความเชื่อถือในทางเลือกและเป้าหมายของผู้ปกครอง

5. ครูและผู้ปกครองต้องแลกเปลี่ยนการเรียนรู้และพัฒนาการของเด็กเป็นรายวัน

6. เพื่อให้แน่ใจเกี่ยวกับข้อมูลที่ถูกต้องและสมบูรณ์ จะต้องทำโปรแกรมที่เกี่ยวกับ ครอบครัวของเด็กแต่ละคน

7. โปรแกรมจะเชื่อมโยงครอบครัวด้วยการบริการซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลเฉพาะ สำคัญและเกี่ยวข้อง

8. ครู ผู้ปกครอง โปรแกรม หน่วยบริการสังคมและหน่วยบริการสุขภาพและผู้ให้ คำปรึกษา อาจต้องมีความรับผิดชอบต่อกันในเวลาต่าง ๆ กัน ซึ่งผู้ปกครองควรให้ข้อมูลเกี่ยวกับ เด็กแก่ทุกฝ่าย

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน หมายถึง หลักสูตรสถานศึกษาและแนวการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้นักเรียน ซึ่งเทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ มีการตรวจสอบคุณภาพ สามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนไทยได้ มีการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารมากที่สุด ใช้สื่อ วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์ ให้นักเรียน

2. ด้านครูและบุคลากร

บุคลากรในโรงเรียนนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา เพราะบุคลากร ในโรงเรียนถือได้ว่าเป็นสิ่งมีชีวิต มีความรู้สึกและมีอะไรอีกหลายอย่างที่แตกต่างไปจากปัจจัยที่เป็นทรัพยากรในการบริหารงาน ภารกิจขององค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับ ความพร้อมของบุคลากรเป็นสำคัญ ในส่วนของการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยก็เช่นกัน บุคลากร ที่สำคัญก็คือ ครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กมากที่สุดในช่วงที่เด็กอยู่ในโรงเรียน ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีบุคลิกภาพดี สามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก มีจิตวิทยาที่เหมาะสม ในการสอนระดับปฐมวัย มีจิตใจดี เมตตา รักเด็ก เป็นมิตร อ่อนน้อมและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี อัตราครูต่อนักเรียน

Aubrey et al. (2000, p. 78) ระบุว่าอัตราส่วนของครูต่อนักเรียน จะแปรอยู่ระหว่าง 1: 4 จนถึง 1: 10 ขึ้นอยู่กับความต้องการเพิ่มรายได้ของโรงเรียน นั่นคือ เมื่อมีนักเรียนมากขึ้นต่อครู 1 คน ทำให้ครูละเลยที่จะตอบคำถามเด็กมากขึ้นการสนทนาพูดคุยกันจะลดน้อยลง เด็กจะพูดคุยกันเอง มากขึ้น การพูดของครูจะกลายเป็นการจัดการ การแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหาวิชามากขึ้น และครูจะรู้สึก เหน็ดเหนื่อย เด็ก ๆ ในศูนย์พัฒนาเด็กที่มีอัตราส่วนครูต่อนักเรียนที่เหมาะสมมีแนวโน้มที่จะ ไม่พูดคุยกันเอง แต่จะพูดคุยกับครูหรือครูผู้ช่วยมากขึ้นเป็น 2 เท่า นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราส่วน ระหว่างครูกับนักเรียนที่เหมาะสมทำให้การจัดกิจกรรมทั้งด้านศิลปะและการจัดโครงสร้าง วัสดุ ต่าง ๆ สามารถจัดทำได้ดีในกลุ่มที่เล็กลง

บทบาทหน้าที่ของครูปฐมวัยในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก

บทบาทของครูปฐมวัยนั้น มีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะครูต้องมีการปฏิสัมพันธ์ กับเด็กตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียนจึงทำให้มีอิทธิพลในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและพัฒนาการ ของเด็กเป็นอย่างมาก ดังที่ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 อ้างถึงใน เข็มลักษณ์ อุดการ, 2545, หน้า 125 – 131) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูเด็กเล็กไว้ 7 ด้านดังนี้

1. บทบาทของครูในฐานะที่เป็นแบบอย่างของเด็ก
2. บทบาทของครูในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและการสร้างสรรค์
3. บทบาทของครูในการส่งเสริมโภชนาการเด็ก
4. บทบาทของครูในการส่งเสริมนิสัยส่วนตัวและสังคม
5. บทบาทของครูในการส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็กและการปรับตัวทั่วไป
6. บทบาทของครูในการส่งเสริมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อใหญ่และการทรงตัว
7. บทบาทของครูในการส่งเสริมความเข้าใจภาษา

นอกจากนี้ เบญญา แสงมะลิ (2545, หน้า 39) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูและพี่เลี้ยงเด็กที่ดีไว้ว่าจะต้องมีบทบาทหน้าที่เน้นของตนเองถึง 9 ข้อ คือ

1. รัก รักเด็กและในเวลาเดียวกันก็ต้องทำตัวให้เด็กรักและต้องรักจริง ๆ และสนุกสนานร่วมกับเด็ก จะต้องช่วยให้เด็กได้รับความอบอุ่นใจ ให้กำลังใจในการทำงานและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสนใจงานเพิ่มมากขึ้น
2. นักเล่น จะต้องเล่นกับเด็ก เป็นคนขี้มง่าย หัวเราะง่าย ไม่เป็นคนเคร่งเครียด ร่วมเล่นสนุกสนาน ร่วมเดินเตาะแตะกับเด็ก ในขณะที่เด็กเล่นควรเล่นกับเด็กบ้าง จะทำให้ครูได้มีโอกาสศึกษานิสัยใจคอ มารยาทของเด็กไปด้วยและสามารถจัดการเล่นสนุก ๆ สำหรับเด็กได้
3. นักร้อง ร้องเพลงเด็กง่าย ๆ ได้ เพื่อจะได้นำเด็กร้องเพลงประกอบกิจกรรม มีอารมณ์ร่วมขณะร้องเพลงกับเด็ก รู้จักเพลงที่เหมาะสมกับวัยของเด็กและเสริมสร้างประสบการณ์ต่าง ๆ ให้แก่เด็กด้วย
4. นักรำ รู้จักทำท่าทางการเคลื่อนไหวประกอบจังหวะเพลง ครูควรหัดรำให้เป็นและรู้จักดัดแปลงท่ารำให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของเด็กจะทำให้เด็กได้สนุกสนานได้เคลื่อนไหวเป็นการบริหารและการออกกำลังกาย แสดงลีลาท่าทางประกอบจังหวะและสื่อความหมายทางภาษา พร้อมทั้งพัฒนามุขนิมิตของเด็กไปด้วย
5. นักเล่า เด็กวัยนี้ชอบฟังนิทาน ดังนั้นครูควรจะเป็นนักเล่านิทานให้เด็กฟังการเล่าเรื่องหรือนิทานให้เด็กเป็นสิ่งจำเป็นและต้องมีกลวิธี จะทำให้เด็กที่ยังไม่พร้อมที่จะเรียนหนังสือเมื่อได้ฟังนิทานจากครู จะมีความเข้าใจภาษาได้ดีขึ้น
6. นักคิด เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็น ครูจะต้องพยายามคิดหาทางช่วยเหลือส่งเสริม กระตุ้นเด็กให้เกิดการเรียนรู้ จัดกิจกรรม คิดหาอุปกรณ์นำมาใช้เพื่อจูงใจให้เด็กอยากรู้อยากเห็น
7. นักทำ ครูที่ดีต้องขยันทำสื่อ เพราะเด็กปฐมวัยจะได้รับประสบการณ์เกิดการเรียนรู้

จากสิ่งที่เป็นรูปธรรม โดยผ่านทางประสาทสัมผัส สิ่งที่ทำ เช่น ภาพพนัก แผนภูมิ หุ่นจำลอง บัตรคำ หุ่นต่าง ๆ หนังสือเด็ก สมุดภาพ เป็นต้น

8. นักฝัน เด็กปฐมวัยเป็นวัยที่มีจินตนาการสูงอารมณ์อ่อนไหวเปลี่ยนแปลงง่าย ชอบโอ้อวด ชอบเพ้อฝัน ชอบเล่นบทบาทสมมติ ครูจึงต้องเป็นนักฝันร่วมกับเด็กด้วย เพื่อให้โลกสมมติของเด็กเป็นจริงขึ้นมาอย่างมีเหตุผล เช่น จัดมุมต่าง ๆ ให้เด็กเข้าไปเล่น เด็กจะได้รักห้องเรียน รักครู รักโรงเรียน ทำให้อยากมาโรงเรียน

9. นักแต่ง เด็กวัยนี้ชอบฟังนิทานครูต้องเป็นนักแต่งนิทาน แต่งเรื่องราว แต่งสถานที่ แต่งวัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งแต่งตัวตนเองด้วย เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจ กระตุ้น ส่งเสริมให้เด็กอยากรู้ อยากเห็น อยากสัมผัสมากขึ้น มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2542 อ้างใน เข็มลักษณ์ อุดการ, 2545, หน้า 127 – 128) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูปฐมวัยได้ดังนี้ คือ

1. บทบาทของครูปฐมวัยในการสอน ครูจะต้องมีการเตรียมการสอน เริ่มตั้งแต่

- 1.1 การวางแผนการสอน
- 1.2 เตรียมสื่อประกอบกิจกรรม
- 1.3 และลงมือจัดกิจกรรม

ทุกขั้นตอนจะต้องคำนึงถึงความสนใจ ความต้องการและการพัฒนาการของเด็กได้อย่างสอดคล้อง เปิดโอกาสให้เด็กได้ลงมือกระทำด้วยตนเอง จนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2. บทบาทของครูปฐมวัยในการควบคุมดูแลเด็กก่อนเล่น

- 2.1 สำรวจอุปกรณ์ของเล่น
- 2.2 จัดเตรียมอุปกรณ์ของเล่น
- 2.3 สาธิตวิธีการเล่นให้เด็กได้ดูเท่าที่จำเป็น
- 2.4 เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นตามความสนใจและความต้องการ

ในขณะที่เด็กเล่นนั้น ครูจะต้องดูแลอย่างใกล้ชิด โดยไม่ลืมนที่จะปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมทางสังคมในเด็กด้วย

3. บทบาทของครูในขณะการควบคุมการเล่นในห้องศูนย์การเรียนรู้

- 3.1 เตรียมอุปกรณ์ จัดหาอุปกรณ์ให้ครบ
- 3.2 กระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจ
- 3.3 สังเกตและศึกษาพฤติกรรมในขณะที่เด็กเล่น

4. บทบาทของครูปฐมวัยในการควบคุมดูแลเด็กขณะเล่นสร้างสรรค์

- 4.1 เตรียมอุปกรณ์ วัสดุที่จำเป็นให้เด็ก

4.2 กระตุ้นและเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำกิจกรรมตามความสนใจ ความต้องการของเด็กอย่างทั่วถึง

4.3 เสริมกำลังใจ ชื่นชมยินดีต่อผลงานของเด็ก

4.4 สร้างบรรยากาศให้เกิดความรู้สึกอิสระ สบายปลอดภัยให้แก่เด็กในขณะที่เด็กทำกิจกรรม

4.5 สังเกตและศึกษาพัฒนาการของเด็ก

5. บทบาทของครูปฐมวัยต่อพ่อแม่ผู้ปกครองเด็ก ครูปฐมวัยจะต้องสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับพ่อแม่ ผู้ปกครองเด็ก โดยปฏิบัติดังนี้

5.1 ยินดีให้ความร่วมมือในการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาเด็ก

5.2 เชิญพ่อแม่มาประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน

5.3 มีการสร้างข้อมูลข่าวสารถึงผู้ปกครองเป็นระยะ เพื่อแจ้งผลการพัฒนาการของเด็ก

5.4 ครูควรหาโอกาสไปเยี่ยมเยียนเด็กบางครั้งบางคราว โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหา

5.5 ยินดีให้ผู้ปกครองพ่อแม่เด็กมาเยี่ยมชั้นเรียนในโรงเรียนได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จึงพอสรุปบทบาทของครูปฐมวัยพอสังเขปได้ดังนี้

1. บทบาทในการเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็ก

2. บทบาทในการเสริมสร้างบุคลิกภาพและการสร้างสรรค์ให้กับเด็ก

3. บทบาทในการส่งเสริมโภชนาการของเด็ก และส่งเสริมนิสัยส่วนตัวและสังคมให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสม

4. บทบาทในการส่งเสริมพัฒนาการการใช้กล้ามเนื้อเล็ก รวมทั้งการปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้

5. บทบาทในการส่งเสริมการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อใหญ่และการทรงตัวให้เหมาะสม เช่น การยืน การเดิน การนั่ง การวิ่ง

6. บทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจทางภาษา อาจจะจัดกิจกรรมให้เด็กได้แสดงออก โดยอาจจะให้เด็กเล่าเรื่องตนเอง

7. บทบาทในการติดต่อหรือปฏิสัมพันธ์กับพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็ก

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ด้านครูและบุคลากร หมายถึง การบริหารจัดการด้านบุคลากรในโรงเรียน ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน ครูผู้ช่วย ผู้ดูแลเด็ก พยาบาล ภารโรง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย แม่บ้านและคนสวน โดยครูผู้สอนควรเป็นเป็นเจ้าของภาษา มีบุคลิกภาพ มีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก

มีความรู้ด้านจิตวิทยาที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย บุคลากรทุกคนมีจิตใจดี เมตตา รักเด็ก เป็นมิตร อ่อนน้อมและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี

3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

การจัดสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัย

สภาพแวดล้อมตามความหมายของพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Allen, 1990, p. 392)

หมายถึง ภาวะซึ่งมนุษย์อาศัยอยู่ หรือทำงานและส่งผลต่อความรู้สึกตลอดจนประสิทธิภาพในการทำงาน

นภเนตร ธรรมบวร (2546, หน้า 163 – 165) กล่าวว่าเมื่อกล่าวถึงสภาพแวดล้อมทางการศึกษาปฐมวัยมักมีความหมายถึง สภาพภายในชั้นเรียนอาทิ มุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นมุมศิลปะ มุมบทบาทสมมติ มุมช่างไม้ มุมภาษา มุมหนังสือ มุมบล็อก มุมดนตรี มุมคอมพิวเตอร์ รวมถึง มุมน้ำและทราย เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงสภาพภายนอกชั้นเรียนอีกด้วย การจัดสภาพแวดล้อมสำหรับเด็กปฐมวัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์จากการอยู่ร่วมกัน ส่งเสริมความเป็นอิสระ การตัดสินใจ ความคิดริเริ่มการควบคุมตนเอง รวมตลอดถึงการค้นพบโดยผ่านการเล่น นอกจากนี้ยังมุ่งให้เด็กมีสุขภาพกายและจิตที่ดีมีความสุขสนุกสนานตลอดทั้งวัน

ความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมต่อเด็กปฐมวัย

เด็กจะเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติได้นั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูที่เด็กได้รับ สภาพแวดล้อมถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการเด็ก เริ่มจากสภาพแวดล้อมในบ้าน สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสภาพแวดล้อมในสังคมการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีคุณค่าจะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลรอบข้าง นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กได้ค้นคว้า ทดลอง สังเกต หาเหตุผล แก้ปัญหา และขยายประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานในการสร้างเสริมพัฒนาการของเด็ก

ด้วยเหตุนี้การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมาก ดังที่ อารมณ สุวรรณปาล (2540 อ้างถึงใน นภเนตร ธรรมบวร, 2546, หน้า 164 – 165) ได้สรุปความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมต่อเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. ช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5
2. ช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ในการเข้าสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการใช้ชีวิตในสังคมต่อไป

3. ช่วยกระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น ค้นคว้า ทดลอง สังเกต คิดหาเหตุผลและแก้ปัญหาซึ่งเป็นพื้นฐานของกระบวนการคิดของเด็กต่อไปในอนาคต

4. ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านของเด็กได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

เกณฑ์ในการจัดสภาพแวดล้อมตามแนวคิดของ Elizabeth (1986)

1. ความแข็ง – ความนุ่มนวล (Hard – soft) การจัดสภาพแวดล้อมควรให้ความรู้สึกที่สบายและความรู้สึกที่ดีแก่เด็กห้องเรียนควรมีลักษณะคล้ายบ้าน ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจเด็กให้มีความรักความอบอุ่นทางด้านร่างกายและจิตใจ

2. การเปิด – การปิด (Open – close) การจัดอุปกรณ์ให้กับเด็กต้องคำนึงถึงความท้าทายและเปิดโอกาสให้เด็กประสบผลสำเร็จ อุปกรณ์ที่มีความหมายทางปิดได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ที่มีการเล่นเพียงวิธีการเดียว เช่น ภาพตัวต่อ วัสดุอุปกรณ์ที่เปิดกว้าง เป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ได้หลายจุดประสงค์ เช่น ทราบและน้ำ ซึ่งวัสดุอุปกรณ์ที่เปิดกว้าง มักจะก่อให้เกิดแนวความคิดใหม่และสร้างความสนใจในการทำงานให้แก่เด็ก แต่การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นควรคำนึงถึงอายุของเด็กด้วย

3. ความง่าย – ความยาก (Simple – complex) อุปกรณ์ที่จัดให้เด็กควรเป็นอุปกรณ์ที่เร้าความสามารถของเด็กโดยมีการพิจารณาดังนี้

3.1 อุปกรณ์ควรมีความยากง่ายปนกัน

3.2 เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้อุปกรณ์หลาย ๆ อย่างเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก

3.3 ใช้อุปกรณ์วัสดุพิเศษ (Super unit) เป็นอุปกรณ์ที่มีหลายชนิดอยู่ในชุดเดียวกัน

3.4 ควรใช้อุปกรณ์ที่มีความง่ายสำหรับเด็กเล็กหรือเด็กที่ไม่มีความพร้อมเพื่อให้เด็กประสบความสำเร็จในการทำงาน

4. การรวม – การแยก (Inclusive – exclusive)

4.1 การรวม (Inclusive) หมายถึง สิ่งที่จะเข้ามามีบทบาทต่อการวางขอบข่ายในการจัดการเรียนการสอนที่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กเด็กกับผู้ใหญ่ ตลอดจนการพาเด็กไปทัศนศึกษา

4.2 การแยก (Exclusive) เป็นการให้โอกาสเด็กได้ทำงานและคิดอย่างอิสระและอย่างมีสมาธิ

5. เคลื่อนไหวน้อย – เคลื่อนไหวมาก (Low mobility – high mobility) เป็นกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางด้านร่างกาย ซึ่งกิจกรรมการเคลื่อนไหวน้อยเป็นกิจกรรมที่ใช้กล้ามเนื้อเล็ก

กิจกรรมการเคลื่อนไหวมากเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อใหญ่ แต่ควรจัดกิจกรรมทั้งสองอย่างให้สมดุลกันตลอดทั้งวัน

การจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย

สำหรับเด็กปฐมวัยควรมีขนาดใหญ่พอที่เด็กจะทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นโดยไม่รู้สึกอึดอัด รูปทรงของห้องควรเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ห้องเรียนควรอยู่ติดพื้นดินและไม่ควรมีชอกมุมที่เด็กจะหลบซ่อนได้ มีห้องน้ำและอ่างล้างมือไว้ในห้อง

อุปกรณ์ต่าง ๆ ภายในห้องเรียนควรประกอบด้วย

1. อุปกรณ์สำหรับพักผ่อน (Rest or sleeping facilities) ได้แก่ ผ้าปูที่นอน ผ้าห่ม ห้องเรียนควรมีเนื้อที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กได้นอนพักผ่อนในตอนบ่าย
2. ตู้เก็บของและตู้ช่อง (Lockers and storage) มีไว้เพื่อเก็บของใช้ส่วนตัวของเด็กแต่ละคน แต่ละช่อง ควรมีชื่อเด็กและสัญลักษณ์เฉพาะตัวของเด็กกำกับไว้เพื่อให้เด็กจำชื่อของตนเอง
3. ห้องน้ำ อ่างล้างมือ และอุปกรณ์ทำความสะอาด (Sanitary facilities) ควรจัดไว้ทั้งนอกห้องและในห้อง และควรแยกห้องน้ำสำหรับเด็กชายและเด็กหญิง อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องน้ำ เช่น โถส้วมควรเหมาะสมกับอายุของเด็ก
4. ระบบเสียง (Acoustics) ควรมีระบบเสียงที่เหมาะสมไม่ควรมีเสียงจากภายในมารบกวน เช่น เสียงรถจักร เสียงขบวนพาหนะ
5. ผนังห้องน้ำ (Walls) ควรเป็นเนื้อที่ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ได้เช่น ใช้ติดกระดานดำหรือป้ายนิเทศ และผนังห้องควรเป็นวัสดุที่ทำความสะอาดง่าย
6. พื้นห้อง (Floors) ควรใช้วัสดุที่เรียบ ทำความสะอาดง่าย เช่น ทำจากอลูมิเนียมหรือยาง
7. หน้าต่างและประตู (Window and door) หน้าต่างควรมีระดับต่ำพอที่เด็กจะมองออกไปข้างนอกห้องได้ ประตูควรทำจากวัสดุที่เบาพอที่เด็กจะเปิดเองได้ กลอนประตูควรมีขนาดสูงพอที่เด็กจะใส่เองได้
8. ระบบการระบายอากาศ แสงสว่างและความร้อน (Ventilation, lighting, heat) ควรเปิดหน้าต่างให้อากาศถ่ายเท ควรมีพัดลมเพดาน ไฟฟ้าควรมีขนาดสูงจากพื้น 10 – 12 ฟุต และควรมีโตะไฟเพื่อให้สวิทช์ไฟควรอยู่ระดับที่เด็กเอื้อมไม่ถึง
9. เครื่องเรือนหรือโต๊ะเก้าอี้ (Furniture) โต๊ะเก้าอี้สามารถโยกย้ายได้ควรมีขนาดพอเหมาะกับเด็กง่ายต่อการทำความสะอาดและใช้ได้ง่าย เครื่องใช้ที่เหมาะสมควรสามารถใช้ได้หลาย ๆ อย่าง

การจัดวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ (Equipment and materials) นั้นต้องคำนึงถึงความสะดวกคล่องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ควรมีวัสดุอุปกรณ์ที่มุ่งให้เด็กเกิดการเรียนรู้และ

จัดไว้ตามกลุ่มวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

1. อุปกรณ์ประกอบการทำกิจกรรมทางศิลปะ ได้แก่ พู่กันและแปรงขนาดต่าง ๆ ที่เหมาะสมมือเด็กกระดานขาหยั่ง ดินเหนียว สีเทียน สีฝุ่น สีสำหรับลงด้วยนิ้ว สีน้ำ สีน้ำมัน ฝักกันเปื้อน กระดาษสำหรับทำงานศิลปะ กาว แป้งเปียก กรรไกร ไม้พรม ตะกร้าใส่เครื่องเขียน มีด้ายสีต่าง ๆ เข็มที่ขนาดใหญ่ ฯลฯ
2. อุปกรณ์สำหรับทำงานไม้ ได้แก่ ค้อน ตะปูขนาดใหญ่ ไม้เนื้อเบาและกระดาน เลื่อย ไขควงขนาดต่าง ๆ ไม้สำหรับงานไม้ ไม้วัด และไม้บรรทัดยาว กระดาษทราย สีสำหรับทาไม้ แปรงทาสี ฯลฯ
3. อุปกรณ์วิทยาศาสตร์ ได้แก่ ตู้เลี้ยงปลา ตู้เลี้ยงแมลงที่มีฝาปิด บาร์โรมิเตอร์ เข็มทิศ เทอร์โมมิเตอร์ กรงสัตว์เลี้ยง แวนชขาย กล้องจุลทรรศน์ แม่เหล็กก้อนมั่ว อ่างแก้วมีฝาปิด ปริซึม เมล็ดพืช เครื่องมือทำสวนวัดร่น้ำ เครื่องชั่ง ตวง วัด ฯลฯ
4. อุปกรณ์ดนตรีและเครื่องดนตรี ได้แก่ กลอง ไม้เคาะจังหวะ ลูกขัด ระนาด เปียโน เครื่องเล่นเทปและเทปเพลง แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง วิทยู โทรทัศน์ (ใช้สำหรับชม เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ)
5. อุปกรณ์สำหรับเล่นน้ำ ได้แก่ สระน้ำขนาดเล็ก ท่อน้ำ ไม้สำหรับเล่นน้ำและอ่างน้ำ ขามพลาสติก ตุ๊กตาที่อาบน้ำได้ ขวดพลาสติก เครื่องกรองน้ำ
6. ของเล่นต่าง ๆ ได้แก่ เครื่องเล่นมุมบ้าน ภาพตัดต่อขนาดต่าง ๆ ทั้งยากและง่าย เกม ยานพาหนะต่าง ๆ ของเล่นชนิดต่าง ๆ เครื่องเล่นที่เด็กจะเล่นสร้าง
7. ของเล่นที่มีล้อ ได้แก่ รถลาก รถเข็น รถสามล้อ รถตุ๊ก รถบรรทุก รถแทรกเตอร์ ไม้กระดานสำหรับเข็นของขึ้นลง ฯลฯ
8. เครื่องเล่นสำหรับปีนป่าย ได้แก่ เครื่องเล่นสำหรับห้อยโหน เครื่องปีนป่าย ไม้เลื่อน ไม้กระดก สะพาน บันได กระดานทรงตัว เขาวงกต ฯลฯ
9. อุปกรณ์สำหรับคณิตศาสตร์ ได้แก่ เกมโดมิโน ปฏิทิน ภาชนะต่าง ๆ ช้อนตวง เงิน (สำหรับเล่น) สายวัด ไม้บรรทัด ไม้เมตร เทปสำหรับวัด กระดานตะปู เกมต่าง ๆ ลูกคิด เมล็ดพืช กระดุม ไม้ที่ครูเก็บรวบรวมสำหรับนับ
10. สื่อทัศนูปกรณ์ ได้แก่ ธงชาติ फिल्मและฟิล์มสตริป เครื่องเล่นแผ่นเสียงและ แผ่นเสียง ลูกโลก แผนที่ รูปภาพ สมุดภาพ หนังสือรายสัปดาห์ หุ่นมือ เครื่องฉายแผ่นใส จอฉายภาพ เครื่องเล่นเทป ฯลฯ
11. อุปกรณ์การเล่นมุมบ้านและการทำงาน ได้แก่ เตา ตู้เย็น หม้อ กระทะ จาน ชาม อุปกรณ์ในการทำความสะดวก กระดาษชำระ กระดาษเช็ดหน้า อุปกรณ์การแสดงละคร

12. เครื่องมือปฐมพยาบาล ได้แก่ ตู้เครื่องมือปฐมพยาบาล และเครื่องมือชุดเล็กที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เครื่องมือดับไฟที่จะใช้ได้ตลอดเวลา

13. อุปกรณ์และเครื่องมืออื่น ๆ ได้แก่ แบบฟอร์มใบสมัครเข้าโรงเรียน แบบฟอร์มบันทึกความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคน ปากกา ดินสอ กาวและไม้ทากาว กล้องใส่ของ ลูกบิดและเครื่องร้อยลูกบิด กรรไกรใหญ่ สีและกระดาษ กระดาษชำระ อุปกรณ์การทำงานศิลปะ เทปสำหรับติดกระดาษ มาสก์เทป ซอล์ก แปรงลบกระดาน เครื่องเขียนต่าง ๆ ขางลบ ที่หนีบกระดาษ เครื่องเลา ดินสอ เข็มหมุด ที่เย็บกระดาษ เครื่องพิมพ์ดีด ฯลฯ

การใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ครูควรให้เด็กเรียนรู้ที่จะใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และดูแลรักษาอุปกรณ์เหล่านั้น ครูควรเขียนป้ายหรือรหัสบอกวัสดุเหล่านั้นเอาไว้ ถ้าหายหรือวางผิดที่ก็สามารถทราบได้ว่าอยู่ที่ไหนและเด็กจะสามารถนำเก็บที่เดิมได้ หัวข้อต่อไปนี้เป็นแนวทางในการสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการใช้อุปกรณ์ให้แก่เด็กและตัวครู

จะเห็นได้ว่าการจัดอาคารสถานที่และห้องเรียนสำหรับเด็กปฐมวัย ควรจัดให้มีขนาดใหญ่พอที่เด็กจะทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่รู้สึกอึดอัด สภาพห้องเรียนควรมีสภาพคล้ายบ้านและมีความยืดหยุ่นให้มากที่สุด และมีพื้นที่โล่งมากที่สุด ควรเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า เพื่อให้เด็กเคลื่อนไหวและทำกิจกรรมได้สะดวก ในขณะเดียวกันภายในห้องเรียนควรมีบริเวณที่เด็กจะทำงานหรือทำกิจกรรมคนเดียวหรือกับครู หรือกิจกรรมที่ต้องการความสงบ ต้องการใช้สมาธิ ฯลฯ ต้องการเป็นตัวของตัวเอง ไว้ให้เด็กด้วยควรจัดเป็นสัดส่วนแต่อยู่ในสายตาของครู อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียนควรจัดให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยมุ่งให้เกิดการเรียนรู้และจัดไว้ตามกลุ่มวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ จัดหาอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับธรรมชาติและวิธีการเรียนรู้ของเด็ก โดยครูควรจำไว้ว่าควรจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับเนื้อที่และใช้เนื้อที่ทุกตารางนิ้วให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม หมายถึง การบริหารจัดการอาคารสถานที่ บริเวณโรงเรียน สะอาด สวยงาม มีร่มเงา มีรั้วรอบปิดกั้น มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นอย่างเพียงพอ สภาพแวดล้อมในห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ มีความเหมาะสม เพียงพอ และมีบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน

4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก

การจัดรายการอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการจัดการอาหารสำหรับเด็กเมื่อมาอยู่ในสถานศึกษา คือ อาหารหลัก 1 มื้อ และอาหารว่าง พร้อมเครื่องดื่มในตอนเช้าและบ่ายอีก 2 มื้อ รวมเป็น 3 มื้อ อาจแยกได้ ดังนี้ (ภักจิรา มีวงศ์, 2556)

1. อาหารหลัก เป็นอาหารที่คุณค่าทางโภชนาการในการเสริมสร้างความเจริญเติบโต มีคุณค่าทางอาหารมาก เพื่อความสะดวกของผู้เลี้ยงดูเด็ก ควรจัดเป็นรูปแบบอาหารจานเดียว ที่มี

ความสมบูรณ์แบบทั้งคุณค่าทางโภชนาการและเด็กสะดวกในการกินอาหารจานเดียว ซึ่งจะอยู่ในลักษณะอาหารที่ปรุงสำเร็จใส่มาในจานเดียว กินได้โดยไม่ต้องมีอาหารอื่น เป็นการประหยัดเวลาและแรงงาน กำหนดคุณค่าทางอาหารได้ชัดเจน เช่น ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยวทั้งน้ำและแห้ง ผัดผักกะโรนี ผัดไทย ซึ่งต้องมีอาหารประเภทคาร์โบไฮเดรต เนื้อสัตว์ ผัก เด็กจะกินได้สะดวก

ข้อดี ของอาหารหลักประเภทอาหารจานเดียว คือ ไม่ต้องเสียเวลาประกอบอาหารมาก สามารถทำได้รวดเร็วใช้เครื่องมือ เครื่องใช้น้อย สามารถเพิ่มเติมส่วนประกอบได้ง่าย แต่ผู้ปรุงต้องมีความรู้ทางโภชนาการที่จะปรับปรุงอาหารให้น่ากิน โดยยังคงคุณค่า

2. อาหารว่าง เป็นอาหารที่มีใช้อาหารคาวหรืออาหารหวาน แต่เมื่อเด็กกินแล้วจะอิ่ม ใช้สำหรับเสริมให้แก่เด็กก่อนกินอาหารกลางวันเวลา 10.00 น. เพราะเด็กบางคนอาจกินอาหารเข้าน้อยหรือไม่ได้กินเลย และก่อนกลับบ้านเวลา 14.00 น. เพื่อเสริมอันเกิดจากเด็กกินข้าวเที่ยงน้อยหรือมิให้ท้องว่างเกินไปก่อนกินอาหารเย็น ควรเป็นอาหารที่เตรียมง่ายหาได้ในท้องถิ่น เช่น ซาลาเปา ข้าวต้มมัด ฟักทอง นึ่ง ข้าวเกรียบปากหม้อ สาหร่าย ไข่หมู แขนงวิขง่าย ๆ หลักการจัดอาหารว่างเสริมให้แก่เด็ก จะต้องจัดอาหารที่ให้แคลอรีและโปรตีน นอกจากนี้แล้วยังต้องให้ วิตามินหรือสารอาหารที่เพิ่มเติมที่ยังขาดอยู่ให้แก่เด็กในแต่ละวัน ทำได้ง่ายหาได้ในท้องถิ่น เด็กสามารถกินได้สะดวก ต้องไม่จัดอาหารด้อยคุณค่าให้แก่เด็ก เช่น ขนมกรุบกรอบเป็นของที่ได้สารซอร์บิทอล หรือขนมสำเร็จรูปใส่สี เช่น เยลลี่ที่ไม่มีคุณค่าทางอาหารเพราะเด็กจะได้รับพิษจากอาหารเหล่านี้ เมื่อกินสะสมเป็นเวลานาน ๆ

3. อาหารหวาน เป็นอาหารที่สามารถเสริมคุณค่าของอาหารหลักได้ จะมีรสชาติหวานน้อยไปจนหวานมาก ผู้เลี้ยงดูเด็กไม่ควรเลือกอาหารที่ให้ความหวานแต่เพียงอย่างเดียว ควรเลือกขนมหวานที่มีคุณค่าทางโภชนาการด้วย อาทิเช่น ของหวานระหว่างขนมวันใส่น้ำเชื่อมกับขนมถั่วแดงน้ำเชื่อม ควรเลือกถั่วแดงที่จะให้ค่ามากกว่า โดยอาจใส่สีแดงหรือนมสดในถั่วแดงเป็นถั่วแดงเย็น เพื่อเปลี่ยนรสชาติของเด็ก

การจัดอาหารที่มีประโยชน์

อาหารที่มีประโยชน์ หมายถึง อาหารที่เมื่อเด็กบริโภคเข้าไปแล้วอาหารนั้นจะถูกย่อยและได้สารอาหารที่จำเป็นแก่ร่างกายดูดซึมผ่านเข้าไปหล่อเลี้ยงร่างกายส่วนต่าง ๆ ซึ่งกำลังเจริญเติบโต เช่น ส่วนสูงเพิ่มขึ้น น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งบำรุงกายให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอต่างจากอาหารที่ไม่มีประโยชน์ ซึ่งหมายถึง อาหารที่มีสารอาหารอยู่น้อยหรือไม่มีเลยหรือมีสารอาหารอยู่บ้างแต่มีเพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง เพียงอย่างเดียว เช่น อาหารที่ให้แป้งและน้ำตาลแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งชนิดที่ราคาแพงและราคาถูก แต่จะมีสิ่งดึงดูดใจจากสารซอร์บิทอลหรือสารปรุงแต่งสี กลิ่น รส ที่ใส่เข้าไปเพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก เช่น น้ำอัดลม น้ำหวาน ลูกอม ลูกกวาด เยลลี่ ไข่ชุบแป้งทอดในน้ำมันที่ทอดหลายครั้งจนน้ำมันเก่าและเปลี่ยนคุณสมบัติไป เด็กจะชอบกิน

เพราะกินง่ายและรสชาติถูกใจ หากจัดให้เด็กกินเป็นอาหารว่าง จะทำให้เด็กเกิดความเคยชินและอาจกลายเป็นอาหารหลักไปได้ในที่สุด

อาหารที่มีประโยชน์จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. เป็นอาหารใหม่และสด อาหารที่มีความใหม่และสดทั้งเนื้อสัตว์และผักผลไม้จะให้คุณค่าทางอาหารสูงกว่าอาหารที่เก็บไว้นาน อาทิเช่น อาหารประเภทเนื้อสัตว์ หากเก็บไว้นานจะมีการเสื่อมสภาพของเนื้อสัตว์ นอกจากมีกลิ่นแล้วยังด้วยคุณค่าลงยังมีการปรุงโดยการต้มเคี่ยวนาน คุณค่าก็จะลดน้อยลง หากเป็นอาหารประเภทผัก ผลไม้ ถ้าเก็บไว้นานวิตามินและแร่ธาตุจะสูญสลายเมื่อนำมาผ่านกระบวนการปรุงแล้วคุณค่าก็จะสูญสลายไปอีกบางอย่าง แต่อย่างไรก็ตามการทำให้อาหารสุกก็ยังคงมีความจำเป็น เนื่องจากเป็นความปลอดภัยของเด็ก วิธีแก้ไขคือ ควรใช้น้ำที่เหลือจากการต้มมาประกอบอาหารต่อไปไม่ควรทิ้งไป

2. เป็นอาหารที่ถูกสุขลักษณะ เป็นอาหารที่มีความสะอาดตั้งแต่การจัดเก็บจากแหล่งอาหาร มีวิธีการจัดส่งที่ปลอดภัยจากเชื้อโรค การจัดเก็บที่ถูกวิธี เช่น พืชผักจะต้องมาจากแหล่งผลิตที่ไม่ใช้สารเคมีเป็นพิษในการปลูกและมีการตัดเก็บในระยะที่ปลอดภัยจากยาฆ่าแมลง ปุ๋ย เมื่อตัดมาแล้วจัดส่งในภาชนะที่สะอาด ไม่วางไว้ในที่สกปรกชื้นและบนทางเท้า เมื่อมายังสถานที่ประกอบอาหารมีการจัดวางไว้ในที่เหมาะสม ในที่ไม่ร้อน ไม่อับชื้น มีการล้าง ตัดหั่นอย่างถูกวิธี ไม่ทำลายคุณค่าทางอาหาร วัตถุดิบประเภทเนื้อสัตว์ สัตว์นั้นจะถูกเลี้ยงมาโดยปราศจากสารเร่งให้โตหรือให้กินยาปฏิชีวนะบางอย่างที่อาจตกค้างในเนื้อสัตว์ ถูกฆ่าจากโรงฆ่าที่มีความสะอาด ถูกสุขอนามัย จัดส่งมาอย่างรวดเร็วไม่ตกค้าง เมื่อวางบนเขียงก็เป็นเขียงที่มีความสะอาด ไม่วางกับพื้นปูนบาท เมื่อถูกนำมาที่สถานประกอบอาหาร จะถูกจัดเก็บไว้ในที่เย็น ไม่มีแมลงวันตอมเพื่อให้มีความต้านทานโรค

3. เป็นอาหารที่ผ่านกระบวนการปรุงอย่างถูกต้อง การปรุงอาหารที่ถูกต้องจะสามารถรักษาคุณค่าของอาหารไว้ได้มาก เพราะแม้ว่าอาหารสดจะดี มีคุณภาพอย่างไร หากมีวิธีการปรุงที่ไม่ถูกต้องก็จะทำให้คุณค่าของอาหารนั้นสูญสลายไปจนเกือบหมด เช่น การหุงข้าวไม่ถูกวิธี ตั้งแต่การเลือกข้าวควรเลือกข้าวที่มีคุณค่าไม่ถูกขัดสีจนขาว ใช้น้ำหุงข้าวแต่น้อย ไม่ใช้ความแรงขัดถูจนสารอาหารหลุดหมดและใช้วิธีหุงข้าวหรือหุงแบบไม่เช็ดน้ำเพื่อคงคุณค่าของวิตามินเอาไว้ การต้ม เคี้ยวผักหรือเนื้อสัตว์มากเกินไปจนคุณค่าของอาหารสลายไปในน้ำจนหมดควรล้างผักให้สะอาดอย่างถูกวิธีก่อนนำไปหั่นหรือซอย ใช้น้ำในการต้มแต่น้อย ปิดฝาเวลาต้มใช้เวลาสั้นและใช้น้ำที่เหลือไปผัดหรือปรุงเป็นซุบต่อไป

4. ผู้ปรุงอาหารต้องเป็นผู้ที่มีสุขอนามัยที่ดีไม่เป็นโรค ติดต่อกับ เช่น โรคหวัด ไวรัสตับอักเสบ โรคผิวหนัง รวมทั้งต้องเป็นผู้มีความรู้เกี่ยวกับการปรุงอาหารอย่างถูกต้องสำหรับเด็ก รู้วิธีการล้างทำความสะอาดภาชนะ สำหรับประกอบอาหารอย่างดี

สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2556, หน้า 7 – 9) ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานเกี่ยวกับด้านโภชนาการสำหรับเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. อาหารที่จัดให้เด็กต้องมีคุณค่าทางโภชนาการทุกวัน

2.1 จัดอาหารกลางวันและอาหารว่างครบ 5 กลุ่มอาหารทุกวัน (กลุ่มข้าว แป้ง กลุ่มผัก กลุ่มผลไม้กลุ่มเนื้อสัตว์ และกลุ่มนม) และมีปริมาณเพียงพอ และเหมาะสมตามภาวะการเจริญเติบโตของเด็ก

1.2 จัดอาหารว่างที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ไม่หวานจัด ไม่เค็มจัด ไม่มีไขมันสูง เช่น นมรสจืด ผลไม้ชิ้นมไทย รสไม่หวานจัด เป็นต้น

1.3 เด็กไม่กินจุบจิบ/ ขนมหุบกรอบ/ ขนมหขเคี้ยว

1.4 เด็กไม่ดูคนมาจากขวด และไม่นำขวดนมมาโรงเรียน หลังจากเข้ามาเรียน 1 เดือน

2. น้ำดื่ม น้ำใช้

2.1 น้ำดื่มเป็นน้ำดื่มสุก หรือน้ำที่ผ่านระบบการปรับปรุงคุณภาพแล้ว เช่น น้ำกรองที่มีการบำรุงรักษาเครื่องกรองน้ำตามคำแนะนำของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ หรือน้ำบรรจุขวดที่ได้มาตรฐาน

2.2 ภาชนะบรรจุน้ำต้องสะอาด มีฝาปิดและมีก๊อกน้ำเปิดปิดได้และวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 เซนติเมตร มีการทำความสะอาดทุกครั้งก่อนมีการเติมน้ำ

2.3 น้ำใช้เป็นน้ำประปาหรือน้ำบาดาล หรือน้ำที่สะอาดปลอดภัย ภาชนะบรรจุต้องสะอาดมีฝาปิด

3. การจัดเตรียมอาหารสะอาดถูกหลักสุขาภิบาลอาหาร

3.1 สถานที่เตรียมปรุงอาหาร สะอาด ถูกสุขลักษณะ

3.1.1 จัดให้มีสถานที่ประกอบอาหารเป็นระเบียบมีการกั้น แยกจากบริเวณที่นอนหรือจัดกิจกรรมมีการป้องกันไม่ให้เด็กเข้ามาในบริเวณนี้ได้บริเวณที่ประกอบอาหาร ควรมีอ่างสำหรับล้างอาหาร โต๊ะประกอบอาหาร และตู้เย็นมีการระบายอากาศดีไม่มีกลิ่นควันรบกวนเด็กการระบายน้ำดี

3.1.2 สภาพโดยทั่วไป พื้น ผนัง เพดาน เตาไฟ ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรงคงทนทำความสะอาดง่าย เป็นระเบียบ ไม่ชำรุดและทำความสะอาดหลังประกอบอาหารทุกครั้ง

3.1.3 โต๊ะที่ใช้ประกอบอาหารแข็งแรงสภาพดีพื้นผิวเรียบ ไม่ดูดซึมน้ำ เช่น กระเบื้องเคลือบสเตนเลส โฟมไก้า พื้นผิวโต๊ะหรือเคาน์เตอร์ประกอบอาหารต้องสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. เพื่อความสะดวกขณะยืนปฏิบัติงาน โต๊ะควรสูง 80 – 85 ซม. และควรทำความสะอาดโต๊ะ เคาน์เตอร์ประกอบอาหารก่อนและหลังปฏิบัติงานทุกครั้ง

3.1.4 มีการปกปิดอาหารป้องกันแมลง และพาหะนำโรค

3.1.5 ถ้ามีการเตรียมนม ควรจัดสถานที่แยกจากบริเวณที่ประกอบอาหารทั่วไป บริเวณที่เตรียมนมและอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องสะอาด

3.2 อุปกรณ์และภาชนะใส่อาหารปลอดภัยและสะอาด

3.2.1 ภาชนะใส่อาหารทำด้วยวัสดุที่ปลอดภัย เช่น สเตนเลส อลูมิเนียม เมลามีน สีขาวหรือสีอ่อน ไม่แตกง่ายหรือมีความคม

3.2.2 ที่ล้างภาชนะอุปกรณ์ควรใช้อย่างที่มีก๊อกน้ำและท่อระบายน้ำวางสูงจากพื้นอย่างน้อย 60 ซม. และบริเวณที่ล้างต้องมีการระบายน้ำที่ดีไม่เอะอะ

3.2.3 ล้างภาชนะ อุปกรณ์ด้วยน้ำยาล้างภาชนะและน้ำสะอาดอีกอย่างน้อย 2 ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำไหล

3.2.4 ภาชนะ อุปกรณ์เมื่อล้างเสร็จแล้วต้องคว่ำให้แห้ง ห้ามเช็ดวางในตะแกรง โปร่งสะอาดสูงจากพื้น 60 ซม.

3.2.5 เชิงมีดสภาพดีสะอาดแยกใช้ตามประเภท ได้แก่ ผัก ผลไม้เนื้อสัตว์สุก เนื้อสัตว์ดิบ

3.3 ผักสดผลไม้เนื้อสัตว์เครื่องปรุงและการเก็บอาหาร

3.3.1 ผักสด ผลไม้เครื่องปรุงต้องล้างด้วยน้ำสะอาดอย่างน้อย 2 ครั้ง หรือล้างด้วยน้ำไหล หรือใช้สารเคมีที่ปลอดภัย

3.3.2 เนื้อสัตว์ทุกชนิดต้องปรุงให้สุกด้วยความร้อนอย่างทั่วถึง

3.3.3 อาหารที่พร้อมบริโภคต้องปกปิดด้วยฝาชีหรือฝาภาชนะไม่ใช่ผ้าขาวบาง

3.3.4 มีการใช้เครื่องปรุงที่มีสารไอโอไดนในการประกอบอาหารทุกครั้ง เช่น เกลือ น้ำปลา ซีอิ๊ว

3.4 ผู้ประกอบอาหารหรือผู้จัดเตรียมอาหาร

3.4.1 ผู้ประกอบอาหารแต่งกายสะอาด สวมเสื้อมีแขน ใส่หมวกคลุมผมและผ้ากันเปื้อนขณะปฏิบัติงานและซักทำความสะอาดทุกวัน

3.4.2 ผู้ประกอบอาหารหรือผู้จัดเตรียมอาหารเป็นประจำมีสุขภาพดีและมีผลการตรวจสุขภาพประจำปี เช่น ตรวจร่างกายทั่วไป ตรวจ x-ray ปอด ตรวจอุจจาระ และโรคติดต่อทางอาหารตรวจผิวหนัง

3.4.3 ได้รับการอบรมด้านสุขาภิบาลอาหารและโภชนาการภายใน 2 ปี

กรณีที่ไม่ได้ปรุงอาหารเอง ให้ไปตรวจสอบสถานที่ผลิตอาหารตามมาตรฐานข้างต้น พร้อมทั้งการขนส่งอาหารที่พร้อมบริโภคต้องมีการปกปิด

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับโภชนาการที่มีประโยชน์ ปลอดภัย เพียงพอเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความหลากหลาย วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้มีความสะอาด ปลอดภัย มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้นักเรียน มีนักโภชนาการประจำโรงเรียน และครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร

5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย

สุขภาพของเด็กเป็นที่น่าสนใจ เพราะจากการศึกษาของ Project head start ในประเทศสหรัฐอเมริกา ปรากฏว่าเด็กที่มีสุขภาพไม่ดีจะมีความสามารถต่ำกว่าเด็กที่มีสุขภาพดี สุขศึกษา มีประโยชน์ต่อกิจกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ไม่จำกัดเฉพาะแต่การตรวจสุขภาพ ควรล้างมือ แต่เปิดโอกาสให้เด็กได้ฝึกและหาความรู้ กิจนิสัย เจตคติ และเข้าร่วมในกิจกรรมที่ช่วยเหลือความเป็นอยู่ที่ถูกสุขลักษณะ (เบญจา แสงมะลิ, 2545, หน้า 41)

การดูแลด้านสุขภาพอนามัยของเด็ก (นภเนตร ธรรมบวร, 2546, หน้า 168 – 170)

1. การรักษาความสะอาด ห้องเรียนของเด็กปฐมวัยควรมีการดูแลรักษาความสะอาดเป็นประจำ รวมตลอดถึงวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการสอนควรมีการทำความสะอาดเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอ ห้องน้ำและโถส้วมควรมีพอเพียงกับจำนวนเด็ก ครูควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ในการล้างมือก่อนรับประทานอาหาร และหลังการเข้าห้องน้ำ

2. การระบายอากาศ แสงสว่าง และความร้อน ระบบระบายอากาศที่ดีที่สุด คือ การเปิดหน้าต่างให้อากาศถ่ายเท แต่ถ้าอากาศร้อนเกินไป ควรมีพัดลมเพดานเพื่อช่วยระบายอากาศ ห้องเรียนไม่ควรมีแสงสว่างมากเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเคืองตา บริเวณที่มีแดดควรทาสีสว่างเพื่อช่วยให้บริเวณนั้นแลดูสว่างขึ้น ห้องเรียนควรสะอาด ไม่อับชื้น หน้าต่างควรมีมุ้งลวดเพื่อป้องกันยุงหรือแมลงที่จะเข้ามาทำอันตรายเด็ก

3. การป้องกันโรคติดต่อ ครูควรแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบเมื่อมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน เช่น อีสุกอีใส หัด หรือปัญหาที่มักพบบ่อย ๆ เช่น เหา เกิดขึ้นในชั้นเรียน โรงเรียนและครูมีหน้าที่สำคัญในการป้องกันโรคติดต่อในโรงเรียน

4. นโยบายด้านสุขภาพอนามัยของโรงเรียน โรงเรียนจำเป็นต้องรายงานให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบเมื่อมีเด็กเจ็บป่วยในระหว่างการมาโรงเรียน นอกจากนั้นโรงเรียนทุกแห่งควรมีห้องพยาบาล หรือสถานที่สำหรับให้เด็กนักเรียนที่เจ็บป่วยนอนพักโดยแยกจากเด็กคนอื่นและมีครูหรือพยาบาลดูแลอย่างใกล้ชิดจนกว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองจะมารับกลับ ก่อนการรับเด็กเข้าเรียนในโรงเรียน ทางโรงเรียนควรให้พ่อแม่ผู้ปกครองกรอกทะเบียนประวัติสุขภาพเด็ก อุปนิสัยในการรับประทานอาหาร การนอนหลับ การได้รับวัคซีนต่าง ๆ รวมตลอดถึงสิ่งที่เด็กแพ้ เป็นต้น

นอกจากนั้น โรงเรียนควรมีแฟ้มประวัติสุขภาพของครูและเด็กเพื่อความสะดวกในการดูแลเด็กและการติดต่อกับผู้ปกครองควรมีข้อห้ามไม่ให้เด็กที่ป่วยเป็นโรคติดต่อมาเรียน ผู้ปกครองต้องดูแลเด็กที่บ้านจนกว่าเด็กจะหายขาดจึงอนุญาตให้เด็กกลับมาเรียนใหม่

5. โภชนาการ อาหารที่เด็กรับประทานส่งผลต่อสุขภาพของเด็ก ด้วยเหตุนี้ทางโรงเรียนจึงควรจัดให้เด็กรับประทานอาหารต่าง ๆ ให้ครบทั้ง 5 หมู่ และอยู่ในอัตราส่วนที่เหมาะสม นอกจากนั้นก็ควรให้ความสำคัญของการโภชนาการต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกายและสุขภาพของเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากในบางครอบครัวอาจให้เด็กรับประทานอาหารที่มีส่วนประกอบของน้ำตาลมากเกินไป หรือ จำพวกอาหาร “จานด่วน” เป็นต้น ทางโรงเรียนควรมีบันทึกรายการอาหารในแต่ละวันเพื่อแจ้งให้พ่อแม่ ผู้ปกครองทราบ สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่คุณครูต้องให้การดูแลเอาใจใส่คือ ในระหว่างการรับประทานอาหาร ครูจำเป็นต้องสร้างบรรยากาศให้การรับประทานอาหารของเด็กดำเนินไปได้ด้วยดี ส่งเสริมให้เด็กได้พูดคุย สนทนา และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ขณะรับประทานอาหาร ครูไม่ควรเร่งหรือบังคับเด็กมากเกินไป

การดูแลด้านความปลอดภัยของเด็ก

การอบรมเลี้ยงดูความพร้อมเด็กทุกด้านแล้วยังมีความจำเป็นสำคัญยิ่งที่ต้องดูแลคือ เรื่องความปลอดภัย ซึ่งครูและผู้บริหาร โรงเรียนควรให้ความสนใจในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (เยี่ยมลักษณ์ อุดการ, 2545, หน้า 34)

1. ต้องมุ่งป้องกันการเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุที่จะเกิดกับเด็กได้ตลอดเวลา
 2. เตรียมการสำหรับเหตุฉุกเฉินที่เกิดกับเด็กในกรณีเกิดอุบัติเหตุ
 3. ตรวจสอบดูแลอาคารสถานที่ให้อยู่ในความปลอดภัย
 4. ตรวจสอบคนที่อยู่รอบข้างเด็ก (ครู พี่เลี้ยง คนงาน) ต้องมีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี
- ควรตรวจสอบสุขภาพเป็นระยะอย่างน้อยควรกระทำทุก 2 ปี
5. มีข้อกำหนดไม่ให้เด็กเจ็บป่วยเข้าร่วมกิจกรรม ต้องแยกเด็กไว้ในห้องพยาบาล
 6. ดูแลการรับส่งเด็กตรงตามเวลา จัดให้มีบัตรประจำตัวหรือสมุดเซ็นชื่อรับเด็กป้องกันการลักพาเด็ก
 7. จัดสภาพห้องเรียน บริเวณอาคารถูกสุขลักษณะ มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศถ่ายเทได้ดี พื้นห้องต้องใช้วัสดุที่ไม่ลื่นทำความสะอาดง่าย
 8. จัดระบบป้องกันอุบัติเหตุจากไฟฟ้า ปลั๊กไฟควรติดไว้ในที่มิดชิดพ้นมือเด็ก
 9. จัดติดตั้งเครื่องเล่นสนามให้เด็กได้เล่นอย่างปลอดภัย
 10. จัดเก็บยา สารเคมี ของมีคม สิ่งอันตรายอื่น ๆ ควรมีฉลากระบุไว้ และเก็บให้มิดชิด
 11. ควรมีการทดลองป้องกันเหตุฉุกเฉินที่จะเกิดกับเด็ก และหมายเลขโทรศัพท์ที่จะแจ้งเหตุฉุกเฉินได้ไว้

12. ครูและพี่เลี้ยงต้องฝึกและทำการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้
13. ต้องดูแลรักษาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่เด็กใช้ให้สะอาดและคงสภาพที่ให้งานได้ทุกวัน
14. ของใช้ส่วนตัวเด็กต้องแยกเก็บของแต่ละคนอย่างมีระเบียบ (หมอน ที่นอน แปรง กระบอกรน้ำ) และทำความสะอาดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
15. จัดห้องน้ำห้องส้วมและที่ล้างมือไว้ในสถานที่ที่เหมาะสมกับตัวเด็ก ถูกสุขลักษณะและมีขนาดสัดส่วนเหมาะสมกับเด็ก
16. จัดให้มีน้ำสะอาดสำหรับดื่ม ให้เด็กได้รอง/ ตักดื่มได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุปการดูแลสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของเด็กถือเป็นปัจจัยที่สำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวเป็นพื้นฐานของการพัฒนาเด็ก

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย หมายถึง การบริหารจัดการเกี่ยวกับสุขอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียน ได้แก่ การป้องกันอุบัติเหตุ การเตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉิน มีห้องพยาบาลอย่างเหมาะสม ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ และพยาบาลที่ดูแล มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ มีมาตรการป้องกันโรคติดต่อ จัดน้ำดื่มที่สะอาด มีการตรวจสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมอ

6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง

ในการจัดการศึกษาและพัฒนาเด็กปฐมวัยให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพนั้น นอกจากทางโรงเรียน สถานศึกษา หรือครู จะมีบทบาทอย่างมากแล้ว ผู้ปกครองยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะมีบทบาทสำคัญร่วมด้วยตั้งแต่เริ่มต้น ดังที่ ยาวพา เดชะคุปต์ (2542, หน้า 149 – 150) ได้กล่าวว่า ก่อนที่จะนำเด็กไปโรงเรียน ผู้ปกครองควรเล่าถึงเรื่องราวที่น่าสนใจเกี่ยวกับโรงเรียน หรืออาจพาเด็กไปเยี่ยมชมโรงเรียนล่วงหน้าบ้าง และฝึกให้เด็กรู้จักช่วยเหลือตนเองในการทำกิจวัตรต่าง ๆ ของตนได้ เช่น การใช้ห้องน้ำ การล้างมือ การเปลี่ยนเสื้อผ้า เพื่อให้เด็กเกิดความคุ้นเคย นอกจากนี้เมื่อเด็กไปโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองยังควรที่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับทางโรงเรียน เช่น ร่วมประชุม ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ร่วมทัศนศึกษานอกสถานที่ หรือช่วยงานของโรงเรียน ที่ตนเองสามารถทำได้ ผู้ปกครองต้องรู้จักผ่อนสั้นผ่อนยาวกับเด็ก และทางโรงเรียนพอสมควร ไม่หวังจะให้ไปทำตามความต้องการของตนเองอย่างจริงจังมากมาย ผู้ปกครองต้องมีความเข้าใจ และเห็นใจถึงภาระรับผิดชอบของครูที่มีต่อนักเรียนหลาย ๆ คนด้วย อีกทั้งต้องศึกษาธรรมชาติและ ความต้องการของเด็ก พร้อมทั้งจะรับฟังและช่วยแก้ปัญหาพร้อมกับทางโรงเรียน

ผู้ปกครองและครูอาจมีการติดต่อกันได้หลายวิธี ดังที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521, หน้า 149 – 151) ได้กล่าวว่า ผู้ปกครองและครูมีการติดต่อกันได้โดย ครูไปเยี่ยมบ้านนักเรียน ผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียน หรือผู้ปกครองพบครูในตอนเช้า สนทนากันทางโทรศัพท์ มีการประชุมร่วมกันหรือจัดกลุ่มอภิปราย ผู้ปกครองประชุมกันเอง โดยเชิญครูเข้าร่วมด้วยเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม ตลอดจนทราบนโยบายและโปรแกรมต่าง ๆ ของโรงเรียน นอกจากนี้ยังอาจใช้จดหมายข่าวจากครูถึงผู้ปกครองเป็นประจำสัปดาห์ หรือเป็นประจำเดือน

จดหมายจากครูถึงผู้ปกครองจัดเป็นการติดต่อประสานกัน ที่สะดวกและครอบคลุม จุดประสงค์ดังตัวอย่างจดหมายฉบับแรกที่ครูเขียนถึงผู้ปกครอง โดย Colen (1995, p. 4) ได้กล่าวว่า ครูต้องการให้เด็กมีความสุขสนุกสนานที่จะมาโรงเรียน และต้องการให้เด็กมีสิ่งแวดล้อมในชั้นเรียนที่สดชื่นเต็มไปด้วยประสบการณ์ มีการแข่งขัน ได้สารประโยชน์ต่าง ๆ และมีมิตรสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งสิ่งต่าง ๆ จะเกิดขึ้นได้ต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง ครูอยากทราบว่า เด็กชอบมาโรงเรียนไหม? เด็กชอบกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดให้หรือเปล่า? และเด็กรู้สึกว่ามีเพื่อนหรือไม่? ดังนั้น สิ่งสำคัญก็คือ ครูและผู้ปกครองต้องมีความสัมพันธ์ที่เข้มแข็ง ด้วยเหตุผลหลายประการที่สำคัญคือ

1. เพื่อช่วยกระตุ้นและสนใจให้กับเด็ก
2. เพื่อสร้างความนับถือตนเองให้กับเด็ก
3. เพื่อบรรลุเป้าหมายหลาย ๆ อย่างร่วมกัน
4. เพื่อช่วยกันแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้น
5. เพื่อให้เห็นว่าเด็กมีความสุขสนุกสนานทั้งจิตใจ ร่างกาย และสังคมที่โรงเรียน
6. เพื่อให้เห็นว่าเด็กเต็มบุคลิกภาพของเด็กให้สมบูรณ์
7. เพื่อช่วยกันส่งเสริมและสนับสนุนเด็กในทุก ๆ ด้าน
8. เพื่อให้เห็นว่าเด็กเกิดการเรียนรู้และมีความรับผิดชอบ

Curtis (1998, p. 137) กล่าวว่า โดยพื้นฐานที่สุดครูและบุคลากรควรได้พบปะเพื่อแลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดกับเด็กแต่ละคนในแต่ละวัน และมีการบอกกล่าวพูดคุยกับผู้ปกครองด้วยเพื่อชี้จุดเด่นจุดด้อยของเด็ก ซึ่งเป็นการเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของเด็กได้หลายทาง กิจกรรมที่พบเป็นปกติมากที่สุด ได้แก่ การช่วยหาทุน การร่วมจัดทัศนศึกษานอกสถานที่ ช่วยเก็บกวาดทำความสะอาดห้องเรียน เมื่อสิ้นสุดภาคเรียน ช่วยอ่านนิทานให้เด็ก ๆ ฟัง ช่วยทำกิจกรรมบางอย่างในชั้นเรียน หรือจัดกลุ่มย่อยทำกิจกรรมพิเศษ เช่น การทำอาหาร การเย็บปักถักร้อย หรือการทำงานป็นจากข้อมูลข้างต้น จะเห็นว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่จะร่วมกับทางโรงเรียนในการจัดการศึกษาของบุตรหลานในทุกชั้นตอน ซึ่งผู้ปกครองและทางโรงเรียนควรจะให้ความสนใจในการสร้างความร่วมมือและ

ความสัมพันธ์ระหว่างกันและกัน เพื่อประโยชน์สูงสุดในการจัดการศึกษาของเด็กให้สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

สรุป การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง หมายถึง การติดต่อประสานงานและร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ ได้แก่ การรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียน การแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน การเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองส่วนร่วมในด้านวิชาการ ปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา และมีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ระดับการศึกษา

ด้านการศึกษา คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกรู้คิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูง หรือความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมาก เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางหลายเรื่อง มีความเข้าใจการได้ดี แต่มักเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงนั้นต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อศึกษาก่อนการตัดสินใจมากกว่าคนที่มีการศึกษาน้อยกว่า (ภาวนา ทองศรี, 2541, หน้า 41 – 42) ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนุช ทองทั่ว (2552) ได้เปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนไทยที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างก็มีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ฌมาทร เปี่ยมสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ยกเว้นด้านกิจกรรมของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รัชวัน สุวรรณดี (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กมล เกียรวิจิต (2553) ที่ได้ทำการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของผู้ปกครองแสดงให้เห็นว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสำคัญที่น่าจะเป็นปัจจัยส่งผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

อาชีพ

คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด อุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักคำนึงถึงยศถาบรรดาศักดิ์ และคนทำงานเอกชนมักจะคำนึงถึงรายได้ รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนด ความต้องการของคนตลอดจนกำหนดความคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมต่าง ๆ (ภาวนา ทองศรี, 2541, หน้า 41 – 42) สอดคล้องกับ กมล เกียรวิจิต (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมรุ่ง วงศ์อนัน (2552) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอาชีพของผู้ปกครองแสดงให้เห็นว่าอาชีพที่แตกต่างกันของผู้ปกครองมีความสำคัญที่น่าจะเป็นปัจจัยส่งผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

รายได้ครอบครัวต่อเดือน

รายได้ของครอบครัวมีผลกระทบต่อการศึกษา ซึ่ง รุ่ง แก้วแดง (2540, หน้า 76) กล่าวว่า ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ตกอยู่ในภาวะวิกฤต คนไทยทั้งประเทศได้รับผลกระทบโดยทั่วกัน การประกอบอาชีพต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาคเกษตรแบบอุตสาหกรรม ธุรกิจบริการต่าง ๆ ได้รับผลกระทบต้องปรับลดจำนวนคนงาน เพื่อลดรายจ่ายหรือปิดกิจการลง ทำให้เกิดคนว่างงานซึ่งก็คือผู้ปกครองของนักเรียนนั่นเอง กลุ่มบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ได้รับผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจมีดังนี้

- 1) ผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยลงหรือมีรายได้และเงินเดือนเท่าเดิมและผู้ปกครองที่ตกงาน การแก้ปัญหาผู้ปกครองกลุ่มนี้คือ ต้องให้บุตรออกจากระบบโรงเรียน เพราะไม่สามารถหาเงินเป็นค่าเล่าเรียน ค่าสื่อ แบบเรียน ค่าเสื้อผ้าและอาหารกลางวันได้หรือจ้างหัดค่าเล่าเรียน
- 2) สถานศึกษาทั้งที่เป็นของรัฐบาลและเอกชนจะได้รับผลกระทบจากภาวะวิกฤตเศรษฐกิจเหมือนกัน โดยเฉพาะสถานศึกษาเอกชน จะได้รับผลกระทบมากเพราะการศึกษาเอกชนส่วนใหญ่อยู่ได้ด้วยการเก็บค่าเล่าเรียนจากผู้ปกครอง สำหรับผู้ปกครองที่ตกงานมีความจำเป็นต้องให้บุตรหลานออกจากโรงเรียน ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้น้อยก็ต้องชำระค่าเล่าเรียนและให้บุตรหลานออกจากโรงเรียนในที่สุด เพราะฉะนั้นโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จะรับนักเรียนน้อยลงและอาจเป็นวิกฤตครั้งใหญ่ของโรงเรียนเอกชน ถ้ารัฐบาลช่วยเหลือไม่ทันเวลา อาจต้องเลิกล้มกิจการภาระการจัดการศึกษาก็ตกอยู่ที่รัฐฝ่ายเดียว
- 3) ผู้เรียนส่วนหนึ่งต้องออกจากโรงเรียนไป ส่วนที่ยังอยู่ในระบบการศึกษาก็ต้องเผชิญปัญหาค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้น ผู้เรียนในภาคเอกชนต้องจ่ายค่าเล่าเรียนสูงกว่าเดิม บางแห่งอาจเพิ่มถึงร้อยละ 40 – 50 สื่อการสอนมีราคาแพงขึ้น โดยเฉพาะแบบเรียนซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงเพราะกระดาษต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งแน่นอนว่าคอมพิวเตอร์ และสื่ออุปกรณ์ใหม่ ๆ ก็รวมอยู่ในกรณีนี้ด้วย นอกจากนี้อาหารที่ต้องซื้อโรงเรียนก็ถูกปรับราคาสูงขึ้น รวมไปถึงเสื้อผ้าและอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยนุช ทองทั่ว (2552) ได้เปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ฌมาตร เปี่ยมสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการเรียนการสอน และความปลอดภัยในโรงเรียน

ส่วนปัจจัยด้านอื่นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รัชวัน สุวรรณดี (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กมล เกียรติวิจิต (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้ของผู้ปกครองแสดงให้เห็นว่า รายได้ของผู้ปกครองเป็นตัวแปรที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อปัจจัยส่งผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จึงนำมาเป็นตัวแปรในการวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ภมร เอมะสิทธิ์ (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโรงเรียนอนุบาลเอกชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านการพัฒนาเด็กมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านการพัฒนาการด้านร่างกายของเด็ก ด้านอารมณ์ จิตใจของเด็ก ด้านสังคมของเด็ก และด้านสติปัญญาของเด็ก นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านการบริหารงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านการจัดหลักสูตรที่เน้นวิชาการเหมาะสมกับความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และสติปัญญาของเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านการจัดประสบการณ์/กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็กมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ระดับมาก โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านการตกแต่งห้องเรียนให้เป็นมุมกิจกรรมต่าง ๆ การใช้สื่อการสอนให้สอดคล้องและเพียงพอกับกิจกรรมเนื้อหา และการเรียนรู้ของเด็ก การมอบหมายการบ้านให้เด็กอย่างเหมาะสมทั้งปริมาณและเนื้อหา ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านการบริหารจัดการทั่วไปมีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านความสะดวก รวดเร็ว และถูกต้องในการให้บริการด้านงานธุรการของโรงเรียน คุณสมบัติของครู/ ผู้ดูแลเด็กและพี่เลี้ยงเด็กทักษะและประสบการณ์ของครู/ ผู้ดูแลเด็ก และพี่เลี้ยงเด็ก ความเอาใจใส่ของครู/ ผู้ดูแลเด็ก

และพี่เลี้ยงเด็กที่มีต่อเด็ก ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองและชุมชน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยมีความพึงพอใจมากในเรื่องของปัจจัยด้านความมีมนุษยสัมพันธ์ของครูต่อนักเรียนและผู้ปกครอง ปัญหาที่ผู้ปกครองประสบต่อการดำเนินงานของโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ อันดับหนึ่ง คือ ความไม่สะดวกหรือความไม่เหมาะสมของสถานที่จอดรถรับ – ส่งเด็ก รongลงมา คือ ความไม่สะดวกหรือความไม่เหมาะสม ไม่ปลอดภัย และไม่เพียงพอของสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกอาคารเรียน เช่น สนามเด็กเล่น และเครื่องเล่นสนาม และปัญหาด้านความไม่เหมาะสมของค่าธรรมเนียม ค่าบริการ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่สูงเกินไป ตามลำดับ

จิราภรณ์ ในฝัน (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนนานาชาติของผู้ปกครองนักเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนนานาชาติของผู้ปกครองนักเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านสิ่งนำเสนอทางกายภาพและปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานที่ ด้านราคา และด้านการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนนานาชาติของผู้ปกครองนักเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่มีความสำคัญในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมืองและวัฒนธรรม

ณัฐhari สินธุนา (2546) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านกิจกรรมหลักทั้ง 6 ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องต่อไปนี้ ด้านประเภทและรูปแบบของกิจกรรม ผู้ปกครองต้องการให้จัดประเภทและรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น เป็นกิจกรรมที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับประสบการณ์ที่เด็กต้องการเรียนรู้ ไม่บังคับเด็กเข้าร่วมกิจกรรม ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจ และเน้นกิจกรรมที่ทำให้เด็กได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลินและได้รับความรู้ในเวลาเดียวกันด้านสื่ออุปกรณ์ ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนสนใจเรื่องคุณภาพ ความสะอาด ความปลอดภัยของสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมด้านการดูแลของครูประจำชั้น ผู้ปกครองต้องการให้ครูทำหน้าที่ดูแลและกระตุ้นส่งเสริมให้เด็กทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างทั่วถึง

2. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารที่มีประโยชน์ มีความหลากหลาย

มีปริมาณพอเพียงสำหรับเด็ก โดยคำนึงถึงคุณค่าตามหลักโภชนาการ เน้นในเรื่องของความสะอาด และปลอดภัยของอาหาร

3. ด้านการดูแลรักษาความปลอดภัยสำหรับเด็ก ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนอาคารที่ถูกสุขลักษณะ ต้องการให้มีการจัดเตรียมน้ำดื่มที่สะอาดและต้องการให้ทางโรงเรียนมีการเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้

4. ด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างครูกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องต้องการให้เรื่องติดต่อสื่อสารมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับกิจกรรมประจำวัน พฤติกรรมของเด็ก การดูแลเด็กที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน โดยใช้วิธีการติดต่อสื่อสารที่หลากหลายรูปแบบ และโรงเรียนควรมีการทำจุลสารรายเดือนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้กับผู้ปกครองนอกจากนี้ต้องการให้นำข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่ได้รับจากผู้ปกครองไปพัฒนาและปรับปรุงใช้จริง

5. ด้านการประเมินผลตามสภาพจริง ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องต้องการให้มีการวัดและประเมินผลครบทุกด้าน มีการนำข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินผลไปใช้เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับเด็ก โรงเรียนต้องมีระบบการติดตามผลและประเมินผลพัฒนาการของเด็กอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

ปณิดา สุวรรณภา (2548) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลโชติวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยที่โรงเรียนติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ปกครองและครูประจำชั้นผ่านสมุดบันทึกพฤติกรรมการจัดประสบการณ์ที่มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์ – จิตใจ สังคม และสติปัญญา ครูเอาใจใส่นักเรียนและมีมารยาท สอนดนตรีและนาฏศิลป์ สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน สอนภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้บริการประกันอุบัติเหตุแก่นักเรียน ให้บริการอาหารกลางวัน อาหารว่างและนม มีสภาพแวดล้อมในโรงเรียนที่ร่มรื่นและปลอดภัยและให้ข่าวสารความเคลื่อนไหวในโรงเรียนแก่ผู้ปกครองผ่านสารสัมพันธ์ เดือนละ 1 ครั้ง

รวีพร วีระเมธิกุล (2548) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาว่าน้ำหนักการตัดสินใจจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพ ด้านทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านค่าใช้จ่าย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน และปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษาจำแนกตามภูมิหลังของผู้ปกครองด้านเพศ อายุ

ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ และระดับการศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

รชตวัน สุวรรณดี (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 394 คน ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมทุกปัจจัยมีผลในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านการจัดการศึกษา รองลงมาปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตามลำดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ผู้ปกครองที่มีเพศ อาชีพ และความสัมพันธ์ของเด็กในปกครองแตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนไม่แตกต่างกัน ส่วนทางด้านอายุและการศึกษาที่แตกต่างกัน มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนแตกต่างกัน ด้านปัจจัยการส่งเสริมทางการตลาด ส่วนผู้ปกครองที่มีรายได้และจำนวนบุตรหลานที่เรียนหรือเคยเรียนโรงเรียนอนุบาลเอกชนที่各不相同 มีปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกแตกต่างกันในด้านปัจจัยทางด้านสถานที่

ชิตาพร เอี่ยมสะอาด (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ใช้ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนด้านความสัมพันธ์กับชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านบริหารจัดการและบริการ ด้านหลักสูตร (แนวการจัดประสบการณ์) ด้านบุคลากร และด้านอาคารสถานที่ไม่แตกต่างกัน สำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่มีอาชีพต่างกันใช้ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนในรายด้านไม่แตกต่างกัน และผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันใช้ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนด้านอาคารสถานที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านบริหารจัดการและบริการ ด้านหลักสูตร (แนวการจัดประสบการณ์) ด้านบุคลากร และด้านความสัมพันธ์กับชุมชนไม่แตกต่าง

ธนาวรรณ อัสวราชันย์ (2550) ได้ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า เหตุผลในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา คือ 1) ด้านงานวิชาการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้เด็กมีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา 2) ด้านบทบาทหน้าที่ครู ได้แก่ การที่ครูมอบหมายงานโดยคำนึงถึงความสามารถของเด็ก 3) ด้านอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม ได้แก่ จำนวนห้องเรียนและขนาดของห้องมีความเหมาะสมกับจำนวนเด็ก 4) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนและโรงเรียนกับผู้ปกครอง ได้แก่

การรายงานความก้าวหน้า พฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กอย่างสม่ำเสมอ 5) ด้านการบริการนักเรียน ได้แก่ การฝึกสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหาร มาตรการในการช่วยเหลือและป้องกันอุบัติเหตุ และการตรวจสอบสุขภาพอยู่เป็นประจำ และ 6) ด้านค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ได้แก่ โรงเรียนมีการเก็บค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายในกิจกรรมพิเศษต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

คุณฉวี จิระตรมงคล (2550) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกใช้บริการสถานศึกษาระดับชั้นอนุบาลของผู้ปกครองให้แก่บุตร ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรศึกษาในระดับอนุบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 1 อันดับแรกคือ ปัจจัยทางด้านบุคลากร ได้แก่ ครูผู้สอน มีจรรยาบรรณในอาชีพของตน และครูผู้สอนมีความเสียสละและเอาใจใส่ในหน้าที่ของตน อันดับที่สอง คือ ปัจจัยทางการเรียนการสอนและระดับมาตรฐานของโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมีการจัดหลักสูตรตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนดโรงเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของสังคม และอันดับสุดท้ายคือปัจจัยทางด้านสื่อการเรียนการสอนอาคารสถานที่ และสิ่งแวดล้อม ได้แก่ โรงเรียนสามารถรักษาความสะอาดได้เป็นอย่างดี โรงเรียนมีอุปกรณ์ที่ทันสมัยและเพียงพอ

กมลวรรณ ทองชมพู (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครอง ในเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองที่สำคัญที่สุด คือ ด้านการบริการ รองลงมา คือ ด้านการติดตามประเมินผล ส่วนที่สำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน 2) ความคิดเห็นของผู้ปกครองจำแนกตามเพศ อายุ ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน อาชีพและจำนวนบุตรหลานในอุปการะ ต่อปัจจัยทั้ง 9 ด้าน ไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของผู้ปกครองจำแนกตามการศึกษา รายได้ และระดับชั้นที่เปิดสอน ต่อปัจจัยทั้ง 9 ด้าน แตกต่างกัน 3) รายได้ของผู้ปกครองและระดับชั้นที่เปิดสอนมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านครู ด้านการจัดสภาพแวดล้อมอาคารสถานที่ ด้านค่าธรรมเนียมการเรียนอื่น ๆ ด้านการติดตามประเมินผล และด้านการบริการ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ทิพาพร ดันฉศิริ (2551) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในภาพรวมเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียนระดับปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กระดับปฐมวัย ในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ด้านครูและบุคลากรและด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครอง

ให้ความสำคัญในด้านความปลอดภัยของรถโรงเรียน ให้โรงเรียนมีงบประมาณในการส่งครูไปอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการจัดประชุมของโรงเรียนนานาชาติ การจัดอาหารไม่ควรมีเมนูซ้ำ ๆ กัน หลักสูตรและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรได้รับการแปลเป็นภาษาไทย นอกเหนือจากนั้นการจัดการเรียนการสอนควรบูรณาการเนื้อหาที่เรียนกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ปิยนุช ทองทั่ว (2552) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทย

ในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการตัดสินใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานครของผู้ปกครองนักเรียนไทยเมื่อพิจารณาเรียงด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนไทยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และด้านที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านอาคารสถานที่ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการ ด้านวิชาการ ด้านบุคลากรของโรงเรียน และด้านค่าธรรมเนียมการเรียน 2) ผู้ปกครองนักเรียนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่างประเทศจะมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนไทยที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันในประเทศ และความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผู้ปกครองนักเรียนไทยที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ผู้ปกครองนักเรียนที่มีรายได้รวมต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ผู้ปกครองนักเรียนไทยที่รู้จักโรงเรียนจากแหล่งข้อมูลต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัญหาตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง พบว่า โดยส่วนใหญ่โรงเรียนนานาชาติมีอัตราค่าธรรมเนียมค่อนข้างสูง และมีข้อเสนอแนะ คือ ควรมีการควบคุมอัตราค่าปรับขึ้นค่าธรรมเนียมการเรียน

เปรมรุ้ง วงศ์อนัน (2552) ได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่ง

บุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง จำแนกตามข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยพบว่า ผู้ปกครองให้น้ำหนักการตัดสินใจต่อปัจจัยด้านหลักสูตร ด้านผู้บริหารและครูผู้ดูแลเด็กเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นปัจจัยด้านอาคาร สถานที่และสภาพสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาเด็กเล็ก ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ กิจกรรมการจัดประสบการณ์และการประเมินผล และปัจจัยด้านการสร้างความสัมพันธ์ ระหว่างสถานศึกษาเด็กเล็ก กับผู้ปกครอง และชุมชน ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้

เฉลี่ยต่อเดือน และอาชีพต่างกัน ให้นำน้ำหนักการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ปกครองนักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับ การศึกษาต่างกัน ให้นำน้ำหนักการตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ศศิกานต์ สุวรรณแสง (2552) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนระดับอนุบาล 1 ใช้ปัจจัยทุกด้านในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครองของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ก็ใช้ปัจจัยทุกด้านในการตัดสินใจอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน การจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเพื่อตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนทั้งสองกลุ่มให้ความสำคัญ 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านครูผู้สอน การเปรียบเทียบปัจจัยที่ผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน จำแนกตามรายได้ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล 1 ที่มีรายได้แตกต่างกัน ใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม ด้านชื่อเสียงโรงเรียนและด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและการบริการ จะใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 แต่ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีรายได้แตกต่างกัน ใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาคารสถานที่และการจัดสภาพแวดล้อม ผู้ปกครองจะใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

กมล เดียรวิจิต (2553) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง รายได้ของผู้ปกครอง จำนวนพี่น้องในครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษาของผู้ปกครอง นักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในภาพรวมของทุกด้านอยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเรียงจากมากไปน้อยได้แก่ 1) ด้านชื่อเสียงของโรงเรียน 2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา 3) ด้านสภาพแวดล้อม 4) ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง ตามลำดับ ผู้ปกครองที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และจำนวนพี่น้องในครอบครัวแตกต่างกัน เห็นว่าปัจจัยทางด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านสภาพแวดล้อม ด้านแนวการเรียน

การสอน และค่าใช้จ่ายผู้ปกครอง มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐรยาน์ หาญรับ (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียน ระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพะเยา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนจำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองระดับก่อนประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพะเยา ในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ ปัจจัยด้านบุคลากร รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านวิชาการ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัยและการบริการ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของโรงเรียน ปัจจัยด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ตามลำดับ

งานวิจัยต่างประเทศ

Hakanen (1975) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครองและนักวิชาการในเมืองคาโคต้า เกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชน พบว่า ผู้ปกครองผู้ปกครองยังขาดความรู้เกี่ยวกับความเป็นไปของโรงเรียน ขาดข้อมูลข่าวสารการติดต่อภายในชุมชน และมีข้อเสนอให้มีการติดต่อสื่อสารระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มากกว่านี้

Bell (1979) ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศองค์กรของโรงเรียนการมีส่วนร่วมในกิจการของโรงเรียน และตัวแปรด้านประชากรของผู้ปกครองในการเลือกโรงเรียน ในนครนิวยอร์ก พบว่า การบริหารการศึกษาของโรงเรียนสัมพันธ์กับรายได้และการศึกษาของผู้ปกครอง

Barnes (1995) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนของผู้ปกครองนักเรียน พบว่า การมีส่วนร่วมกับการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยอุดมคติแล้ว ผู้ปกครองต้องมีบทบาทที่โรงเรียนหรือชั้นเรียน การศึกษานี้แบ่งชื่อว่าบิดา – มารดา เห็นคุณค่าของการศึกษา และเห็นว่าโรงเรียนจำเป็นต้องตระหนักถึงความคาดหวังด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของผู้ปกครองด้วย

Harrison (1996) ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาเชิงคุณภาพสำหรับการเลือกที่จะเรียนที่บ้าน (Homeschool) การวิจัยครั้งนี้เพื่อเป็นการสำรวจและบรรยายอย่างละเอียด ในเชิงลึกเกี่ยวกับ ประสบการณ์ ความคิดเห็น และความรู้สึก ซึ่งจูงใจพ่อแม่บางคนว่าทำไมจึงเลือกใช้วิธี Homeschool และทำไมจึงเลือกใช้วิธีนี้ต่อไป กลุ่มตัวอย่างคือแม่ 12 คน ที่มีพื้นฐานครอบครัวที่ต่างกันในเรื่องศาสนาหรือความเชื่อ การเมือง เศรษฐกิจ และระดับการศึกษาโดยแม่ 6 คนจาก 12 คนนี้ เลือก Homeschool เนื่องจากเจอประสบการณ์ไม่ดีในโรงเรียนที่ลูกเรียนอยู่ พวกเขาโกรธ คับข้องใจ และไม่เชื่อถือบุคลากรในโรงเรียน จึงให้ลูกย้ายออกจากโรงเรียนส่วนแม่

อีก 6 คนเลือกใช้ชีวิต Homeschool ตั้งแต่ลูกเกิดมา โดยไม่เคยติดต่อกับโรงเรียนเลย เนื่องจากเป็นกลุ่มสนับสนุน Homeschool และมีเพื่อนและครอบครัวใกล้เคียง บ้านใช้ชีวิต Homeschool เหมือนกันแม่ทั้ง 12 คนรู้สึกว่าการ Homeschool ช่วยเรื่องความสัมพันธ์ของครอบครัว คือ ทำให้ครอบครัวเข้มแข็ง มีเวลาที่ยืดหยุ่นในครอบครัว ทำให้เด็กมีความนับถือตัวเอง และโดยทั่วไปแล้วแม่เหล่านี้รู้ว่าตนเองเข้าใจความต้องการของลูกตนมากกว่าที่โรงเรียนจะเข้าใจ

Sorbello (2002, p. 589) ได้วิจัยเรื่อง บทบาทของผู้ปกครองนักเรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ในบทบาทที่เป็นจริงและที่คาดหวังตามทัศนะของครูประถมศึกษา ครูใหญ่ ผู้ปกครองนักเรียนที่ไม่ใช่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารทั่วไป ด้านนักเรียน ด้านหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก และด้านการประชาสัมพันธ์ ผลของการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม เห็นว่า ผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวข้องกับโรงเรียนในการเลือกหนังสือเรียน การจัดหลักสูตรระเบียบวินัยของครู และให้บุคคลทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของโรงเรียน ส่วนครูใหญ่และคณะครูมีความเห็นว่า ผู้ปกครองไม่ควรเกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน โดยเฉพาะในส่วนที่ผู้ปกครองยังไม่มีความรู้และไม่มีความมั่นใจ กลุ่มที่ไม่ใช่ผู้ปกครองไม่ควรกระตือรือร้นและรับผิดชอบด้วย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาในระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาเด็กให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในอนาคตและการที่จะทำให้การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยบรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้นั้น นอกจากครูแล้วผู้ปกครองยังมีส่วนร่วมที่สำคัญอย่างยิ่ง ผู้ศึกษาเห็นว่าสมควรที่จะทำการศึกษาดังกล่าวถึงทัศนคติและความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยแบบนานาชาติ จังหวัดชลบุรี ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะได้ข้อมูลที่สำคัญและจำเป็นจากผู้ปกครองเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาต่อไปโดยผู้ศึกษาจะได้นำหลักการและวิธีการต่าง ๆ ที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ในวิจัยครั้งนี้ด้วย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 420 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan (1970, p. 607) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวม 200 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) โดยใช้ระดับชั้นของนักเรียนเป็นชั้นในการสุ่ม ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นของนักเรียน

ระดับชั้นของนักเรียน	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อนุบาล 1	134	63
อนุบาล 2	142	68
อนุบาล 3	144	69
รวม	420	200

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert scale) จำนวน 71 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย
2. กำหนดโครงสร้างด้านเนื้อหาที่จะนำมาสร้างแบบสอบถาม จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ของการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามจากข้อมูลที่ศึกษาจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิด
4. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหา และแก้ไขสำนวนภาษา
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สำนวนภาษาและหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงคฺเชิงพฤติกรรม (IOC) จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

5.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารดี อนันต์นารี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ
ศูนย์นวัตกรรมทางการบริหาร
และผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเมธ งามกนก

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำ
ศูนย์นวัตกรรมทางการบริหาร
และผู้นำทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

5.3 นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร

อาจารย์ประจำภาควิชา
วิจัยและจิตวิทยาประยุกต์
คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

6. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัยที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 30 คน

7. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item – total correlation) พบว่า มีค่าอยู่ระหว่าง .31 – .79 ซึ่งผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient alpha) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่า .89

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วนำเสนอกรรมการที่ปรึกษา เพื่อตรวจพิจารณาเป็นขั้นตอนสุดท้าย เพื่อจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยแจกและเก็บแบบสอบถามกับผู้ปกครองใน โรงเรียนที่จัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง จำนวน 200 ฉบับ
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อดำเนินการตามขั้นตอนของงานวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาดำเนินการ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสให้คะแนนตามน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ และบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

เกณฑ์การให้คะแนนแบบสอบถามและการแปลความหมายของคะแนนที่กำหนดไว้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนดคะแนน ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมาก
- 3 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ด้น้อยที่สุด

2. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และเพื่อศึกษาระดับทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยกำหนดการแปลผลช่วงคะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว, 2535, หน้า 23 – 24)

- 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับทัศนคติที่ดีมากที่สุด
- 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับทัศนคติที่ดีมาก
- 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับทัศนคติที่ดีปานกลาง
- 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับทัศนคติที่ดีน้อย
- 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับทัศนคติที่ด้น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกใช้สถิติ ดังต่อไปนี้

1. สถิติพรรณนา เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และเพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบที ($t - test$) และจำแนกตามอาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ในกรณีที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffé)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์และแปลผล

การวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที (t – Distribution)
F	แทน	ค่าสถิติทดสอบเอฟ (F - distribution)
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum squares)
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน (Mean squares)
df	แทน	องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นในการทดสอบสมมติฐาน (Probability)
*	แทน	การมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ต้นฉบับไม่ปรากฏหน้า 90

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง ผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลทั่วไปของผู้ปกครองนักเรียนระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพ อายุและรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง

ข้อมูลทั่วไป	ความถี่	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	64	32.00
ปริญญาตรีขึ้นไป	136	68.00
รวม	200	100.00
อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	38	19.00
พนักงานบริษัทเอกชน	58	29.00
ธุรกิจส่วนตัว	80	40.00
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	24	12.00
รวม	200	100.00
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 50,000 บาท	42	21.00
50,000 – 100,000 บาท	84	42.00
มากกว่า 100,000 บาท	74	37.00
รวม	200	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 68 และต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32 เมื่อพิจารณาตามอาชีพ พบว่า มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 40 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 29 รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 19 และแม่บ้าน/ พ่อบ้าน คิดเป็นร้อยละ 12

ส่วนใหญ่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 50,000 – 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 42 รายได้ มากกว่า 100,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 30 และต่ำกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรีโดยรวม และรายด้าน

ทัศนคติของผู้ปกครอง	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	4.72	.58	มากที่สุด	4
2. ด้านครูและบุคลากร	4.75	.61	มากที่สุด	3
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.81	.65	มากที่สุด	2
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก	4.52	.48	มากที่สุด	5
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	4.88	.22	มากที่สุด	1
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและ ผู้ปกครอง	4.28	.51	มาก	6
รวม	4.66	.54	มากที่สุด	

จากตารางที่ 5 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้น ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับทัศนคติจากมาก ไปน้อย พบว่า ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านอาคาร สถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านครูและบุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการจัด บริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมระหว่าง โรงเรียนและผู้ปกครอง ตามลำดับ

เมื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรีแต่ละด้านเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 6 - 11

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อ
การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน เป็นรายชื่อ

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตร สถานศึกษาในต่างประเทศ	4.46	.56	มาก	12
2. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา	4.76	.63	มากที่สุด	5
3. มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี	4.80	.49	มากที่สุด	3
4. มีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ 3 ปี	4.48	.81	มาก	11
5. หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสามารถเชื่อมโยง กับหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนไทยได้	4.72	.77	มากที่สุด	7
6. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา	4.88	.37	มากที่สุด	1
7. จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารมากที่สุด	4.76	.51	มากที่สุด	4
8. จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย ควบคู่กันไปด้วย	4.72	.68	มากที่สุด	6
9. จัดให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์เบื้องต้น	4.55	.64	มากที่สุด	10
10. จัดให้มีการทัศนศึกษานอกสถานที่	4.58	.45	มากที่สุด	9
11. ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัด ประสบการณ์ให้แก่นักเรียน	4.82	.77	มากที่สุด	2
12. จัดเวลาให้นักเรียนได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ	4.65	.62	มากที่สุด	8
รวม	4.72	.58	มากที่สุด	

จากตารางที่ 6 พบว่า ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา 2) ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็ก และ 3) มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านครูและบุคลากรเป็นรายชื่อ

ทักษะของผู้ปกครองด้านครูและบุคลากร	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. ครูผู้สอนควรเป็นเป็นเจ้าของภาษา	4.78	.76	มากที่สุด	6
2. ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย	4.90	.56	มากที่สุด	1
3. ครูผู้สอนจบการศึกษาหรือมีวุฒิการศึกษาทางด้านการศึกษาปฐมวัยโดยตรง	4.80	.69	มากที่สุด	4
4. ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี	4.82	.83	มากที่สุด	2
5. ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	4.65	.39	มากที่สุด	13
6. ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก	4.81	.55	มากที่สุด	3
7. ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถหลายด้าน	4.72	.97	มากที่สุด	11
8. ครูผู้ช่วยมีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก	4.77	.72	มากที่สุด	7
9. ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	4.52	.81	มากที่สุด	14
10. ครูผู้ช่วยมีจิตใจดี เมตตา และรักเด็ก	4.76	.88	มากที่สุด	8
11. มีบุรุษพยาบาลและนางพยาบาลที่มีประสบการณ์ เป็นผู้ดูแลเรื่องสุขอนามัยของนักเรียน	4.79	.63	มากที่สุด	5

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครองด้านครูและบุคลากร	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
12. มีภารโรง แม่บ้านและคนสวนช่วยเหลือความสะอาดและความปลอดภัยของนักเรียน	4.72	.59	มากที่สุด	10
13. มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งผ่านการฝึกและอบรมดูแลรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน	4.67	.27	มากที่สุด	12
14. เจ้าหน้าที่ส่วนอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความเป็นมิตร อบอุ่นและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี	4.76	.34	มากที่สุด	9
รวม	4.75	.71	มากที่สุด	

จากตารางที่ 7 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านครูและบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย 2) ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี และ 3) ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นรายชื่อ

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. บริเวณโรงเรียนมีความสะอาด	4.92	.73	มากที่สุด	1
2. บริเวณโรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา	4.86	.54	มากที่สุด	3
3. มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นอย่างเพียงพอ	4.75	.69	มากที่สุด	9
4. สนามเด็กเล่นมีรั้วรอบ มีประตูเปิด-ปิด	4.68	.81	มากที่สุด	10

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
5. ให้มีห้องน้ำและอ่างล้างมือที่มีขนาดเหมาะสม กับตัวนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	4.85	.36	มากที่สุด	5
6. ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก	4.86	.55	มากที่สุด	4
7. ห้องเรียนมีพื้นที่เพียงพอสำหรับใช้ทำกิจกรรม	4.84	.47	มากที่สุด	6
8. มุมต่าง ๆ ในห้องเรียนจัดอย่างเป็นระเบียบและส่งเสริม พัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	4.82	.70	มากที่สุด	7
9. มีห้องเรียนพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ และโรงละครสำหรับเด็ก เป็นต้น	4.67	.84	มากที่สุด	11
10. จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและ สวนสัตว์สำหรับเด็ก	4.58	.77	มากที่สุด	12
11. วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีขนาด เหมาะสมกับนักเรียน	4.76	.61	มากที่สุด	8
12. ห้องเรียนและห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจาก เสียงรบกวน เหมาะแก่การพักผ่อน	4.90	.55	มากที่สุด	2
รวม	4.81	.65	มากที่สุด	

จากตารางที่ 8 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมโดยรวม
อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) บริเวณ
โรงเรียนมีความสะอาด 2) ห้องเรียนและห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจากเสียงรบกวน
เหมาะแก่การพักผ่อน และ 3) มีบริเวณ โรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา ตามลำดับ
ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและ
สวนสัตว์สำหรับเด็ก

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก เป็นรายชื่อ

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. จัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	4.74	.66	มากที่สุด	1
2. อาหารมีความหลากหลาย	4.51	.47	มากที่สุด	6
3. อาหารได้รับการจัดเตรียมและตกแต่งให้น่ารับประทาน	4.46	.72	มาก	7
4. วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาดปลอดภัย	4.73	.50	มากที่สุด	2
5. อุปกรณ์ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร เช่น ช้อน ส้อม มีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน	4.58	.70	มากที่สุด	4
6. จัดอาหารว่าง 2 ครั้งต่อวัน คือ ช่วงเช้าและช่วงบ่าย	4.41	.84	มาก	10
7. จัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ	4.69	.78	มากที่สุด	3
8. มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้แก่นักเรียน	4.45	.35	มาก	8
9. ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร	4.40	.41	มาก	11
10. มีนักโภชนาการประจำโรงเรียน	4.54	.77	มากที่สุด	5
11. มีรายการอาหารแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบล่วงหน้า	4.42	.61	มาก	9
รวม	4.52	.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 9 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) จัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน 2) วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาด ปลอดภัย 3) จัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย เป็นรายชื่อ

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. โรงเรียนเตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน	5.00	.00	มากที่สุด	1
2. โรงเรียนเตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เช่น กรณีไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น	4.85	.35	มากที่สุด	8
3. มีการจัดเตรียมห้องพยาบาลอย่างเหมาะสม ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรที่ดูแล	4.81	.40	มากที่สุด	9
4. มีบุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาลประจำห้องพยาบาล	4.95	.51	มากที่สุด	3
5. มีการประสานงานกับโรงพยาบาลที่มีคุณภาพและใกล้กับ โรงเรียนล่วงหน้าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงหรือ เหตุการณ์ฉุกเฉิน	4.79	.24	มากที่สุด	11
6. ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยทุกคนมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาล เบื้องต้น	4.76	.55	มากที่สุด	12
7. มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ	4.95	.21	มากที่สุด	2
8. ปลั๊กไฟอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์ปกปิด เมื่อไม่ได้ใช้	4.94	.62	มากที่สุด	4
9. มีครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนขณะที่เล่นเครื่องเล่นสนาม ตลอดเวลา	4.93	.24	มากที่สุด	5
10. จัดห้องน้ำและอ่างล้างมือเหมาะสม สะอาดและ ถูกสุขลักษณะ	4.93	.51	มากที่สุด	6
11. มีมาตรการป้องกันโรคติดต่อ เช่น ไข้หวัดใหญ่ ไข้มือเท้าปาก ไข้หวัดใหญ่ เป็นต้น	4.72	.36	มากที่สุด	14
12. จัดน้ำดื่มที่สะอาดให้นักเรียนดื่มอย่างเพียงพอ	4.90	.34	มากที่สุด	7

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	n = 100		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
13. แยกเก็บของใช้ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคนอย่างมี ระเบียบและทำความสะอาดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง คนที่ อยู่รอบข้างนักเรียน ได้แก่ ครู ครูผู้ช่วยและคณงาน	4.80	.49	มากที่สุด	10
14. ต้องมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและควรตรวจสอบสุขภาพ เป็นระยะอย่างน้อยทุก 2 ปี	4.75	.71	มากที่สุด	13
15. มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปีการศึกษา	4.52	.23	มากที่สุด	15
รวม	4.88	.22	มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย โดยรวม
อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) โรงเรียน
เตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน 2) มีการตรวจสอบดูแล
ความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ 3) มีบุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาล
ประจำห้องพยาบาล ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียน
อยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปีการศึกษา ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะ
รับประทานอาหาร

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านการมีส่วนร่วมระหว่าง โรงเรียนและผู้ปกครอง เป็นรายชื่อ

ทัศนคติของผู้ปกครอง ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง	n = 200		ระดับ	อันดับ
	$\bar{X}$	SD		
1. จัดให้มีสมุดบันทึกประจำวันของนักเรียนเพื่อติดต่อระหว่างครูและผู้ปกครอง	4.16	.64	มาก	5
2. มีรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.55	.37	มากที่สุด	1
3. มีจดหมายข่าวแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทุกครั้ง	4.11	.54	มาก	6
4. มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำ	4.36	.71	มาก	3
5. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา	4.53	.42	มากที่สุด	2
6. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสา เป็นต้น	4.08	.61	มาก	7
7. เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน	4.27	.39	มาก	4
รวม	4.28	.51	มากที่สุด	

จากตารางที่ 10 พบว่า ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) มีรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา 3) มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสา เป็นต้น

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา โดยการใช้การทดสอบที (*t - test*) และจำแนกตามอาชีพ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way ANOVA) ในกรณีที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการของ Scheffé

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติของผู้ปกครอง	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี		<i>t</i>	<i>p</i>
	ปริญญาตรี		ขึ้นไป			
	(n = 64)		(n = 136)			
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	4.45	.56	4.99	.65	18.53*	.00
2. ด้านครูและบุคลากร	4.53	.61	4.97	.64	16.39*	.00
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	4.64	.44	4.98	.58	14.08*	.00
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก	4.49	.52	4.55	.71	.68	.31
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	4.78	.61	4.98	.43	1.07	.19
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง	4.03	.48	4.53	.39	13.05*	.00
รวม	4.49	.59	4.83	.65	16.16*	.00

**p* < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมและด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ
ในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ความคาดหวัง ของผู้ปกครอง	อาชีพของผู้ปกครอง															
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ (n = 38)				พนักงานบริษัทเอกชน (n = 58)				ธุรกิจส่วนตัว (n = 80)				แม่บ้าน/ พ่อบ้าน (n = 24)			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตรและการเรียน																
การสอน	4.90	.69	มากที่สุด	4	4.58	.73	มากที่สุด	3	4.73	.70	มากที่สุด	3	4.67	.40	มากที่สุด	4
2. ด้านครูและบุคลากร	4.94	.83	มากที่สุด	2	4.56	.54	มากที่สุด	4	4.73	.84	มากที่สุด	4	4.77	.51	มากที่สุด	3
3. ด้านอาคารสถานที่และ																
สภาพ แวดล้อม	4.97	.39	มากที่สุด	1	4.63	.69	มากที่สุด	2	4.80	.78	มากที่สุด	2	4.84	.24	มากที่สุด	2
4. ด้านการจัดบริการอาหาร																
สำหรับเด็ก	4.69	.55	มากที่สุด	5	4.35	.81	มาก	5	4.55	.35	มากที่สุด	5	4.49	.55	มาก	5
5. ด้านสุขอนามัยและ																
ความปลอดภัย	4.91	.47	มากที่สุด	3	4.85	.36	มากที่สุด	1	4.86	.41	มากที่สุด	1	4.90	.21	มากที่สุด	1
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่าง																
โรงเรียนและผู้ปกครอง	4.39	.72	มาก	6	4.24	.55	มาก	6	4.26	.77	มาก	6	4.23	.62	มาก	6
รวม	4.80	.81	มากที่สุด		4.54	.47	มากที่สุด		4.66	.61	มากที่สุด		4.65	.24	มากที่สุด	

จากตารางที่ 13 พบว่า ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองได้ดังนี้

ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านครูและบุคลากร และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนมีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่มีอาชีพแม่บ้าน/ พ่อบ้านมีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านครูและบุคลากร ตามลำดับ

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

ทัศนคติของผู้ปกครอง		SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	13.59	3	4.53	23.69*	.00
	ภายในกลุ่ม	37.48	196	.19		
	รวม	51.06	199			
2. ด้านครูและบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	19.27	3	6.42	21.70*	.00
	ภายในกลุ่ม	58.02	196	.30		
	รวม	77.29	199			
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	20.50	3	4.12	12.16*	.00
	ภายในกลุ่ม	45.36	196	.34		
	รวม	65.86	199			

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง		SS	df	MS	F	p
4. ด้านการจัดบริการอาหาร สำหรับเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	19.27	3	.79	1.60	.18
	ภายในกลุ่ม	58.02	196	.50		
	รวม	77.29	199			
5. ด้านสุขอนามัยและ ความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	19.27	3	1.15	2.56	.09
	ภายในกลุ่ม	58.02	196	.45		
	รวม	77.29	199			
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่าง โรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	9.97	3	.83	1.65	.15
	ภายในกลุ่ม	29.31	196	.50		
	รวม	39.28	199			
โดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	13.96	3	4.65	18.32*	.00
	ภายในกลุ่ม	27.81	196	.25		
	รวม	41.78	199			

* $p < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง โดยรวมผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe) ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบรายค่าทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
โดยรวม

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน บริษัทเอกชน	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		4.54	4.65	4.66	4.80
พนักงานบริษัทเอกชน	4.54		.11	.12	.36*
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	4.65			.01	.15
ธุรกิจส่วนตัว	4.66				.14
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.80				

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยรวม พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ/
รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติสูงกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบรายค่าทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน บริษัทเอกชน	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	ธุรกิจ ส่วนตัว	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		4.58	4.67	4.73	4.90
พนักงานบริษัทเอกชน	4.58		.09	.15	.32*
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	4.67			.06	.23
ธุรกิจส่วนตัว	4.73				.17
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.90				

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า ผู้ปกครอง
ที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติสูงกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 17 เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
ด้านครูและบุคลากร

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน	ธุรกิจ	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		บริษัทเอกชน	ส่วนตัว		
		4.56	4.73	4.77	4.94
พนักงานบริษัทเอกชน	4.56		.17	.21	.38*
ธุรกิจส่วนตัว	4.73			.04	.21
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	4.77				.17
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.94				

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 ทศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านครูและบุคลากรพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพ
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติสูงกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบรายค่าทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง
ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

อาชีพ	$\bar{X}$	พนักงาน บริษัทเอกชน	ธุรกิจ ส่วนตัว	แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
		4.63	4.80	4.84	4.97
พนักงานบริษัทเอกชน	4.63		.17	.21	.34*
ธุรกิจส่วนตัว	4.80			.04	.17
แม่บ้าน/ พ่อบ้าน	4.84				.13
รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	4.97				

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า ผู้ปกครอง
ที่มีอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจมีทัศนคติสูงกว่าอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับที่ของทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ
ในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ทัศนคติของผู้ปกครอง	ต่ำกว่า 50,000 บาท				50,000 – 100,000 บาท				มากกว่า 100,000 บาท			
	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ	$\bar{X}$	SD	ระดับ	อันดับ
1. ด้านหลักสูตรและการเรียน												
การสอน	4.53	.26	มากที่สุด	2	4.71	.19	มากที่สุด	4	4.92	.11	มากที่สุด	4
2. ด้านครูและบุคลากร	4.50	.36	มากที่สุด	5	4.75	.18	มากที่สุด	3	5.00	.00	มากที่สุด	1
3. ด้านอาคารสถานที่และ												
สภาพแวดล้อม	4.50	.17	มาก	3	4.83	.21	มากที่สุด	2	5.00	.00	มากที่สุด	1
4. ด้านการจัดบริการอาหาร												
สำหรับเด็ก	4.50	.26	มาก	4	4.52	.17	มากที่สุด	5	4.54	.16	มากที่สุด	5
5. ด้านสุขอนามัยและ												
ความปลอดภัย	4.71	.25	มากที่สุด	1	4.92	.20	มากที่สุด	1	5.00	.00	มากที่สุด	1
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่าง												
โรงเรียนและผู้ปกครอง	4.18	.27	มาก	6	4.27	.23	มาก	6	4.39	.13	มาก	6
รวม	4.49	.26	มากที่สุด		4.67	.21	มากที่สุด		4.81	.13	มากที่สุด	

จากตารางที่ 18 พบว่า ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง ได้ดังนี้

ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่า 50,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือน 50,000 – 100,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านครูและบุคลากร ตามลำดับ

ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนมากกว่า 100,000 บาท มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านครูและบุคลากร มากที่สุดเท่ากัน

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง

ทัศนคติของผู้ปกครอง		SS	df	MS	F	p
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	15.39	3	5.13	20.93*	.00
	ภายในกลุ่ม	48.03	196	.25		
	รวม	63.42	199			
2. ด้านครูและบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	17.14	3	5.71	24.00*	.00
	ภายในกลุ่ม	46.66	196	.24		
	รวม	63.8	199			
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	11.09	3	3.70	15.90*	.00
	ภายในกลุ่ม	45.57	196	.23		
	รวม	56.66	199			

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ทัศนคติของผู้ปกครอง		SS	df	MS	F	p
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	2.21	3	.74	1.66	.19
	ภายในกลุ่ม	86.92	196	.44		
	รวม	89.13	199			
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	2.87	3	.96	2.86	.08
	ภายในกลุ่ม	65.49	196	.33		
	รวม	68.36	199			
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	1.88	3	.63	1.53	.22
	ภายในกลุ่ม	80.44	196	.41		
	รวม	82.32	199			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	17.63	3	5.88	16.68*	.00
	ภายในกลุ่ม	69.05	196	.35		
	รวม	86.68	199			

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe) ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว
ต่อเดือน โดยรวม

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50,000 บาท	50,000 – 100,000 บาท	มากกว่า 100,000 บาท
		4.49	4.67	4.81
ต่ำกว่า 50,000 บาท	4.49		.18	.32*
50,000 – 100,000 บาท	4.67			.14
มากกว่า 100,000 บาท	4.81			

* $p < .05$

จากตารางที่ 21 ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัยในจังหวัดชลบุรี โดยรวม พบว่า แตกต่างกัน 1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีรายได้
มากกว่า 100,000 บาท มีทัศนคติ สูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว
ต่อเดือน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50,000 บาท	50,000 – 100,000 บาท	มากกว่า 100,000 บาท
		4.53	4.71	4.92
ต่ำกว่า 50,000 บาท	4.53		.18	.39*
50,000 – 100,000 บาท	4.71			.21
มากกว่า 100,000 บาท	4.92			

* $p < .05$

จากตารางที่ 22 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน พบว่า แตกต่างกัน
1 คู่ คือ ผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท มีทักษะ สูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า
50,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบรายคู่ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว
ต่อเดือน ด้านครูและบุคลากร

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	50,000 – 100,000	มากกว่า
		50,000 บาท	บาท	100,000 บาท
		4.50	4.78	5.00
ต่ำกว่า 50,000 บาท	4.50		.28	.50*
50,000 – 100,000 บาท	4.78			.22
มากกว่า 100,000 บาท	5.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 23 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านครูและบุคลากรพบว่า แตกต่างกัน 1 คู่ คือ
ผู้ปกครองที่มีรายได้มากกว่า 100,000 บาท มีทักษะ สูงกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบรายคู่ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัว
ต่อเดือน ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม

รายได้ของครอบครัว ต่อเดือน	$\bar{X}$	ต่ำกว่า 50,000 บาท	50,000 – 100,000 บาท	มากกว่า 100,000 บาท
		4.50	4.83	5.00
ต่ำกว่า 50,000 บาท	4.50		.33*	.50*
50,000 – 100,000 บาท	4.83			.17
มากกว่า 100,000 บาท	5.00			

* $p < .05$

จากตารางที่ 24 ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม พบว่า แตกต่าง
กัน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่า 50,000 บาท มีทัศนคติ ต่ำกว่าผู้ปกครองที่มีรายได้
ของครอบครัวต่อเดือน 50,000 – 100,000 บาท และมากกว่า 100,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ปกครองนักเรียนที่มีบุตรหลานกำลังศึกษาในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ในปีการศึกษา 2557 จำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเพื่อวัดทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 71 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .31 – .79 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .89 การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ซึ่งได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนมาทั้งหมด 100 ฉบับ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบที (t -test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ในกรณีที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบรายคู่โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffé)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ สรุปสาระสำคัญของผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับทัศนคติจากมากไปน้อย พบว่า ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านครูและบุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ตามลำดับ เมื่อพิจารณาแต่ละด้านในรายข้อ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- 1.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการ

ทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา 2) ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน และ 3) มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ

1.2 ด้านครูและบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย 2) ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี และ 3) ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

1.3 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) บริเวณโรงเรียนมีความสะอาด 2) ห้องเรียนและห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจากเสียงรบกวน เหมาะแก่การพักผ่อน และ 3) มีบริเวณโรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและสวนสัตว์สำหรับเด็ก

1.4 ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) จัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน 2) วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาด ปลอดภัย 3) จัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร

1.5 ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) โรงเรียนเตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน 2) มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ 3) มีนุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาลประจำห้องพยาบาล ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปี การศึกษา ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร

1.6 ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) มีรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ 2) เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา 3) มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสา เป็นต้น

2. ผลเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม และด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า โดยรวมผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ด้านครูและบุคลากร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยและด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

จากผลวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองให้ความสำคัญ

ต่อการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยเป็นอย่างมาก ซึ่งช่วยเอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยในโรงเรียนนันทที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ จากทฤษฎีและองค์ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กชี้ให้เห็นว่า โอกาสในการเรียนรู้และอัทรการเรียนรู้สูงสุดอยู่ในช่วงปฐมวัย โดยสมองของเด็กจะมีการเจริญเติบโตสูงสุดในช่วงอายุ 0 – 6 ปี ดังนั้นในการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติ ซึ่งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต้องให้ความสำคัญโดยคำนึงถึงประเด็นสำคัญในการจัดการศึกษา อันได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญมากที่สุดเป็นพิเศษ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เน้นความเป็นมาตรฐานสากล (Allen, 1990, p. 392) ด้านครูและบุคลากรที่เน้นเกี่ยวกับคุณสมบัติของครูและบุคลากร ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน ที่เน้นให้เทียบเท่ากับหลักสูตรต่างประเทศ ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก ที่ให้ความสำคัญกับคุณภาพของอาหาร ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมที่เน้นความเป็นมาตรฐานสากล รวมถึงด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองที่เน้นความสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้ง 6 ด้าน ที่กล่าวมานี้เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ต้นขศิริ (2551) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครอง เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดยรวมเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครองของนักเรียนระดับปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ด้านครูและบุคลากรและด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ฌฐธยาน์ หาญรับ (2555) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียน ระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพะเยา ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองระดับก่อนประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพะเยา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านมีประเด็นที่น่าสนใจสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปกครองมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์แก่นักเรียน และมีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาปฐมวัยที่เน้นการพัฒนาความพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย

ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ 3 ประการ คือ ความพร้อมทางด้านร่างกาย ความพร้อมทางด้านสติปัญญา และความพร้อมทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม (ราศี ทองสวัสดิ์ และคณะ, 2529, หน้า 19) ในทำนองเดียวกันกับ ปณิดา สุวรรณภา (2548 หน้า 63) ที่พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นด้วยที่โรงเรียนมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจสังคม และสติปัญญา ในส่วนของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ผู้ปกครองต้องการให้มีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด สอดคล้องกับ จิรากรณ์ ในฝัน (2546, หน้า 53) พบว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้ปกครองเลือกส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติคือ มีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษ และมีหลักสูตรการศึกษาตามแบบแผนทางการศึกษาที่โรงเรียนยึดถือ นอกจากนี้ผู้ปกครองยังต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการเนื้อหาที่เรียนกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้เด็กนักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

1.2 ด้านครูและบุคลากรโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปกครองมีทัศนคติเกี่ยวกับครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี และครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคลากรในโรงเรียนนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการจัดการศึกษา ภารกิจขององค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของบุคลากรเป็นสำคัญ ในส่วนของการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัยก็เช่นกัน บุคลากรที่สำคัญก็คือ ครูผู้ดูแลเด็ก ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กและมีอิทธิพลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กมากที่สุดในช่วงที่เด็กอยู่ในโรงเรียน ครูจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ มีบุคลิกภาพดี สามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก มีจิตวิทยาที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย มีจิตใจดี เมตตา รักเด็ก เป็นมิตร อ่อนน้อมและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรากรณ์ ในฝัน (2546, หน้า 53) ที่พบว่า การที่อาจารย์ผู้สอนเป็นชาวต่างชาติมีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์สูงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้ปกครองเลือกส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติ แต่ทั้งนี้ความเป็นชาวต่างชาติเจ้าของภาษาไม่ได้หมายความว่าจะเป็นบุคคลที่มีความสามารถดีพร้อมทุกด้าน ดังนั้นผู้ปกครองจึงได้เสนอแนะให้โรงเรียนเน้นหรือสนับสนุนให้ครูผู้สอนไปอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ ที่มีการจัดประชุมของโรงเรียนนานาชาติเพื่อประโยชน์ของนักเรียนและประสิทธิภาพของโรงเรียนเพิ่มมากขึ้น ในส่วนของครูผู้ช่วยผู้ปกครองต้องการให้ครูผู้ช่วยเป็นผู้ที่มีจิตใจดี เมตตา รักเด็กและมีประสบการณ์ในการดูแลเด็กและในการคัดเลือกบุคคลเพื่อจะมาเป็นครูผู้ช่วยนั้นผู้ปกครองต้องการให้มีการทดสอบการดูแลเด็กและทัศนคติที่มีต่อเด็กด้วย ทั้งนี้จากประสบการณ์ตรงของผู้ศึกษา

พบว่า ครูผู้ช่วยเป็นบุคคลที่ได้ถูกคัดเลือกและมีความใกล้ชิดกับเด็กนักเรียนมากที่สุด และนอกจากนี้ยังสามารถพูดคุยติดต่อกับผู้ปกครองคนไทยที่ไม่สามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น ครูผู้ช่วยจึงเป็นบุคลากรที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าครูผู้สอน

1.3 ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปกครองมีทัศนคติเกี่ยวกับบริเวณ โรงเรียนมีความสะอาดมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ห้องเรียน และห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจากเสียงรบกวน เหมาะแก่การพักผ่อน และมีบริเวณโรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพแวดล้อมถือเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างพัฒนาการเด็ก สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และสภาพแวดล้อมในสังคม การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีคุณค่าจะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลรอบข้าง นอกจากนี้ยังช่วยให้เด็กได้ค้นคว้า ทดลอง สังเกต หาเหตุผล แก้ปัญหา และขยายประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวาง ซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ ดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานในการเสริมพัฒนาการของเด็ก (นกเนตร ธรรมบวร, 2546, หน้า 163) สอดคล้องกับการวิจัยของ ณัฐทรี สินธุนาวา (2546) ที่พบว่าผู้ปกครองต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียน อาคารที่ถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ปกครองส่วนใหญ่ต้องการให้สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนมีความสะอาด ปลอดภัย มีอากาศถ่ายเท มีแสงสว่างและมีพื้นที่ใช้สอยเพียงพอ

1.4 ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ผู้ปกครองมีทัศนคติเกี่ยวกับการจัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาด ปลอดภัย และจัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดบริการอาหารสำหรับเด็กปฐมวัยนั้นมีความสำคัญ และแตกต่างจากเด็กโตและวัยรุ่น ซึ่งผู้ปกครองได้ให้ความสำคัญกับอาหารที่คุณค่าทางโภชนาการในการเสริมสร้างความเจริญเติบโต มีคุณค่าทางอาหาร ปลอดภัย เพียงพอ เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีความหลากหลาย วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้มีความสะอาด ปลอดภัย (ภักจิรา มีวงศ์, 2556) มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้แก่เด็กนักเรียนมีนักโภชนาการประจำโรงเรียน และครูดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ขณะรับประทานอาหาร ซึ่งสอดคล้องกับ ณัฐทรี สินธุนาวา (2546, หน้า 89) ที่พบว่า ผู้ปกครองต้องการให้โรงเรียนจัดรายการอาหารให้มีความหลากหลาย มีประโยชน์ มีปริมาณเพียงพอ กับความต้องการของเด็ก โดยคำนึงถึงเรื่องความสะอาดและความปลอดภัยของอาหาร การที่เด็กได้รับอาหารที่มีประโยชน์อย่างเพียงพอต่อความต้องการของร่างกายย่อมทำให้เด็กมีพัฒนาการทางด้านร่างกายและสติปัญญาเหมาะสมตามวัย

1.5 ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้ปกครอง มีทัศนคติเกี่ยวกับ โรงเรียนควรเตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้น กับนักเรียนมากที่สุด มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนาม อย่างสม่ำเสมอ และการมีบุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาลประจำห้องพยาบาล ซึ่งการเตรียมพร้อม ทางด้านความปลอดภัยที่จะช่วยให้ครูและนักเรียนรู้สึกมั่นใจในการเรียนการสอนและทำกิจกรรม ในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนอนุบาลมีปัญหาด้านความปลอดภัยที่พบบ่อยครั้ง การได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุต่าง ๆ การอยู่ร่วมกันเป็นระยะเวลานานถึงวันละ 7 – 8 ชั่วโมง ซึ่งเด็กแต่ละคนยังอยู่ในวัยที่นิ่งเฉยไม่ได้ ต้องลุกวิ่งไปโน่นมานี่ ต้องกระโดด ปีนป่าย ต่อสู้ ฯลฯ ซึ่งเป็นไปโดยธรรมชาติ และยังไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้มากนัก ดังนั้นผู้ปกครองจึงมีความกังวล และให้ความสำคัญกับความปลอดภัยของบุตรหลานในโรงเรียนมากที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัย ของ ฌรัฐศรี สินธุนา (2546) ที่ได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรม ประจำวันสำหรับเด็กระดับก่อนประถมศึกษา ผลการวิจัย พบว่า ด้านการดูแลรักษาความปลอดภัย สำหรับเด็ก ผู้ปกครองมีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเฉพาะเรื่องต้องการให้มีการ จัดสภาพแวดล้อมของห้องเรียนอาคารที่ถูกสุขลักษณะ ต้องการให้มีการจัดเตรียมน้ำดื่ม ที่สะอาดและมีการเตรียมพร้อมอยู่ตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุหรือเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น สอดคล้องกับ รวีพร วีระเมธิกุล (2548) ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียน อนุบาลหลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน โรงเรียนอนุบาลหลักสูตรสองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา น้ำหนักการตัดสินใจจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านคุณภาพ ด้านทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ด้านค่าใช้จ่าย และด้านความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและชุมชน และสอดคล้องกับ ทิพาพร ตันฉศิริ (2551) ได้ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยใน โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในภาพรวมเกี่ยวกับความต้องการของผู้ปกครอง ของนักเรียนระดับปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กระดับปฐมวัยใน โรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ด้านครูและ บุคลากรและด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก และระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อม ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และด้านหลักสูตรและ การเรียนการสอน และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ปกครอง คือ ผู้ปกครองให้ความสำคัญในด้าน ความปลอดภัยของรถโรงเรียน ให้โรงเรียนมีงบประมาณในการส่งครูไปอบรมตามสถานที่ต่าง ๆ

ที่มีการจัดประชุมของโรงเรียนนานาชาติ การจัดอาหารไม่ควรมีเมนูซ้ำ ๆ กัน หลักสูตรและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรได้รับการแปลเป็นภาษาไทย นอกเหนือจากนั้นการจัดการเรียนการสอนควรบูรณาการเนื้อหาที่เรียนกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

1.6 ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองมีความต้องการทราบผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ การได้มีโอกาสปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับครูเกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา การจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำ จะทำให้ผู้ปกครองได้ทราบพัฒนาการของบุตรหลานของตนเองอย่างต่อเนื่อง ครูประจำชั้นควรให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง คอยช่วยเหลือและดูแลนักเรียนร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพาพร ดันฉศิริ (2551) ศึกษาพบว่า ผู้ปกครองต้องการให้มีการแจ้งผลพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้การแจ้งผลการประเมินพัฒนาการของนักเรียนและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้ปกครองนั้นผู้ปกครองก็ได้มีโอกาสซักถาม ปรึกษาและหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงร่วมกันซึ่งช่วยให้โรงเรียนได้มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนรอบด้าน เช่นเดียวกับที่ Curtis (1998, p. 137) กล่าวว่า โดยพื้นฐานที่สุดครูและบุคลากรควรได้พบปะเพื่อแลกเปลี่ยนเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดกับเด็กแต่ละคนในแต่ละวัน และมีการบอกกล่าวพูดคุยกับผู้ปกครองด้วยเพื่อชี้จุดเด่นจุดด้อยของเด็กนักเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Waller & Waller (1998 อ้างถึงใน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555, หน้า 78) ที่พบว่า ตัวบ่งชี้ของความสำเร็จในการพัฒนาผู้เรียน คือ การเชื่อมโยงระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นไปอย่างเข้มแข็ง โดยผู้ปกครองแสดงบทบาทเป็นในการจัดการเรียนรู้ ผู้ปกครองมีความมั่นใจว่าปัญหาทุกอย่างจะได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากโรงเรียน การประชุมพบปะระหว่างผู้ปกครองกับครูเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และนักเรียนได้รับการติดตามพฤติกรรมหรือความเจริญก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลาซึ่งจะเห็นได้ว่าการสื่อสารและการให้ความร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนนั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการพัฒนาผู้เรียนและเป็นข้อมูลให้กับโรงเรียนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น แต่อย่างไรก็ตามในการสื่อสารนั้นภาษาที่ใช้ก็มีส่วนสำคัญเช่นกัน ดังเช่นที่มีผู้ปกครองบางส่วนได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าอยากให้โรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองไทยทราบรายละเอียดของหลักสูตรของโรงเรียนอย่างละเอียดอาจจะโดยการมีล่ามแปล รวมไปถึงเอกสารต่าง ๆ ที่ทางโรงเรียนส่งให้ผู้ปกครองควรมีภาษาไทยแนบมาด้วยในกรณีผู้ปกครองเป็นคนไทยจะได้ไม่สับสนเพื่อความเข้าใจอย่างชัดเจน ถูกต้องและตรงกัน ซึ่งในความเป็นจริงแล้วโดยบริบทของโรงเรียนนานาชาตินั้นผู้ปกครองมีหลายเชื้อชาติ หลายภาษา ดังนั้นการสื่อสารระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนั้นหากเป็นไปได้ควรใช้ภาษาที่ทางผู้ปกครองเข้าใจมากที่สุด เพื่อให้ได้รับความร่วมมือที่ดี

2. ผลเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่ต่างกัน ในสาขาวิชาที่ต่างกันย่อมมีความรู้สึกรู้จัก อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงหรือความรู้ดีจะได้เปรียบอย่างมาก เพราะคนเหล่านี้มีความรู้กว้างขวางหลายเรื่อง มีความเข้าใจการได้ดี แต่มักเป็นคนไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงนั้นต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อศึกษาก่อนการตัดสินใจมากกว่าคนที่มีการศึกษาที่ต่ำกว่า (ภาวนา ทองศรี, 2541, หน้า 41 – 42) ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษา ซึ่งเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่ส่งผลต่อทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยนุช ทองทั่ว (2552) ได้เปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนไทยที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีระดับความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ณาตกร เปี่ยมสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ยกเว้นด้านกิจกรรมของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รชตวัน สุวรรณดี (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กมล เกียรวิจิต (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกัน ย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อ ตลอดจนพฤติกรรมที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวความคิด อุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่าง ๆ แตกต่างกัน เช่น คนที่รับราชการมักคำนึงถึงสถาบันรศาคศศักดิ์ และคนทำงานเอกชนมักจะคำนึงถึงรายได้ รายได้ของคนย่อมเป็นเครื่องกำหนด ความต้องการของคนตลอดจนกำหนดความคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และพฤติกรรมต่าง ๆ (ภาวนา ทองศรี, 2541, หน้า 41 – 42) สอดคล้องกับ กมล เกียรติวิจิตร (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตาม อาชีพผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เปรมรุ่ง วงศ์อนัน (2552) ที่ได้ศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพต่างกัน มีการตัดสินใจเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้ารับการดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จำแนกตามรายได้ของครอบครัวต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ของครอบครัวต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากค่าเล่าเรียนในโรงเรียนนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปฐมวัยมีค่าเล่าเรียนที่สูง ดังนั้นผู้ปกครองที่ตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนย่อมต้องการความคุ้มค่าในการลงทุนการศึกษา โดยเฉพาะด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย ครูและบุคลากร อาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม หลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับ ปิยนุช ทองท้ว (2552) ได้เปรียบเทียบการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้รวมต่อเดือน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียน

ที่มีรายได้รวมต่อเดือนต่างกันมีระดับความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ฌมาตร เปี่ยมสุวรรณ (2546) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการเรียนการสอน และความปลอดภัยในโรงเรียน ส่วนปัจจัยด้านอื่นไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ รัชวัน สุวรรณดี (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กมล เกียรวิจิต (2553) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกโรงเรียนระดับประถมศึกษา ของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่างกันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน โรงเรียนควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ และมีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษา โดยผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ 3 ปี
2. ด้านครูและบุคลากร โรงเรียนควรส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และกระตุ้นให้ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติม
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม โรงเรียนควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและสวนสัตว์สำหรับเด็ก และมีห้องเรียนพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ และโรงละครสำหรับเด็ก
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด ขณะรับประทานอาหาร และมีการจัดอาหารว่าง 2 ครั้งต่อวัน คือ ช่วงเช้าและช่วงบ่าย
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย โรงเรียนควรมีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียน อยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อปีการศึกษา

6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง โรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสา

7. โรงเรียนควรประชาสัมพันธ์การจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย โดยเน้นผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และที่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยโดยใช้วิธีวิทยาการวิจัยแบบผสมผสานทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกซึ่งจะทำให้ผลการวิจัยในบริบทที่แตกต่างออกไป

2. ควรมีการวิจัยรูปแบบการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองนักเรียนนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี

3. ควรมีการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน

บรรณานุกรม

- กมล เกียรติวิจิตร. (2553). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนประถมศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในอำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- กมลวรรณ ทองชมภู. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 1. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กองโรงเรียนนโยบายพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2546). โรงเรียนนานาชาติ. เข้าถึงได้จาก http://www.moe.go.th/inter_school/.
- จอมขวัญ โทณะวนิก. (2548). การตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลนานาชาติให้บุตรหลานได้เข้ารับการศึกษของผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- จิรากรณ์ ในฝัน. (2546). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียนนานาชาติของผู้ปกครองนักเรียนในจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จิตาพร เอี่ยมสะอาด. (2550). ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชนของผู้ปกครองเด็กปฐมวัยในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- จิตยา สุวรรณะชญ. (2527). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ณมาตร เปี่ยมสุวรรณ. (2546). ปัจจัยของผู้ปกครองในการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนเปี่ยมสุวรรณวิทยา เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ณัฐธยาน์ หาญรับ. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนของผู้ปกครองนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพะเยา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา.

- ณัฐหรี สันธุนาวา. (2546). *ความต้องการของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดกิจกรรมประจำวันสำหรับเด็กก่อนประถมศึกษา*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2523). *การวัดทัศนคติเพื่อทำนายพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คุณุฎี จริณัตรมงคล. (2550). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองในการเลือกให้บุตรศึกษาในระดับอนุบาล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิพาพร ดันขศิริ. (2551). *ความต้องการของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในโรงเรียนนานาชาติ จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชนาวรรณ อัสวราชันย์. (2550). *เหตุผลในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2546). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). *การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง*. วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 3(1), 23 – 24.
- เบญจา แสงมะลิ. (2545). *การพัฒนาเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ปณิดา สุวรรณภา. (2548). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลโชติวิทย์ จังหวัดเชียงใหม่*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปิยนุช ทองท้ว. (2552). *ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนไทยในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนนานาชาติหลักสูตรประเทศอังกฤษ ระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). *ทัศนคติ: การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ปรีชา บุญรอด. (2541). *มาตราวัดทางสังคมศาสตร์*. เข้าถึงได้จาก <http://www.journal.au.edu>
- เปรมรุ่ง วงศ์อนัน. (2552). *ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ารับ การดูแลในสถานศึกษาเด็กเล็กเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- กมล เอมะสิทธิ์. (2546). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อโรงเรียนอนุบาลเอกชน ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- กัณจिता มีวงศ์. (2556). *การจัดรายการอาหารสำหรับเด็กปฐมวัย*. เข้าถึงได้จาก http://www.acu.ac.th/html_edu/cgi-bin/acu/main_php/print_informed.php?id_count_inform=4051
- ภาวนา ทองศรี. (2541). *การเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และความพึงพอใจในการปฏิบัติ: การบริหารคุณภาพโดยองค์รวมของบุคลากรในโรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- เยี่ยมลักษณ์ อุดการ. (2545). *จิตวิทยาพัฒนาการและการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่ง แก้วแดง. (2540). *การศึกษา: วิกฤตเศรษฐกิจกับผลกระทบต่อการศึกษา. เนชั่นสุดสัปดาห์ ฉบับที่ 904.*
- รชตวัน สุวรรณดี. (2550). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครอง ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ การตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.*
- รวีพร วีระเมธิกุล. (2548). *ปัจจัยการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียนโรงเรียนอนุบาลหลักสูตร สองภาษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.*
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค.
- วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. (2542). *การวิเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาปฐมวัย*. สกลนคร: สถาบันราชภัฏ สกลนคร.

- ศศิกานต์ สุวรรณแสง. (2552). *ปัจจัยที่ผู้ปกครองใช้ในการตัดสินใจเลือกโรงเรียนเอกชน ระดับประถมศึกษา ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). *การวัดและประเมินแนวใหม่เด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2525). *การวางแผนและการประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ: ทิพย์อักษร.
- เสริมศรี ไชยสร. (2546). *ระบบหลักสูตร – การสอน*. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โสภา กันจันะ. (2542). *ความต้องการความช่วยเหลือด้านการพัฒนาการเรียนการสอนของบุคลากร ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2522). *จิตวิทยาสังคมประยุกต์*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2555). *แผนยุทธศาสตร์ชาติด้านเด็กปฐมวัย (แรกเกิดถึงก่อนเข้าประถมศึกษาปีที่ 1) ตามนโยบายรัฐบาลด้านเด็กปฐมวัย พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนารับรู้.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). *แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *แนวดำเนินงานศูนย์ปฐมวัยต้นแบบ*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2556). *คู่มือมาตรฐานศูนย์เด็กเล็ก*. กรุงเทพฯ: สำนักส่งเสริมสุขภาพ กรมอนามัย.
- อนรรักษ์ ปัญญาวัฒน์ และอุเทน ปัญญา. (2537). *การประเมินความต้องการและความพร้อมในการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม*. เชียงใหม่: ศูนย์วิจัยและบริการทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- Allen, R. (1990). *Allen's dictionary of English phrases*. Great Britain: Oxford at the Clarendon.
- Aubrey, C. D., Tricia, G. R., & Thomson, L. (2000). *Early childhood educational research*. New York: Rout ledge Falmer Press.
- Barnes, R. A. (1995). African and American parent's involvement in their children's school. *Dissertation Abstracts International*, 55(29), 3152 – A.
- Bell, N. (1979). A study of the relationship among the organization climate: The expressed extent a parent participation in school affairs, and parent demographic variables selected elementary school. *Dissertation Abstracts International*, 40 (46), 2366 – A.
- Colen, K. (1995). *A note from your teacher*. Illinois: Teaching & Learning Company.
- Curtis, A. (1998). *A curriculum for The pre-school child learning to learn* (2nd ed). Norwich: Page Brothers.
- Elizabeth, J. (1986). *Beginnings and beyond: Foundation in early childhood education*. New York: Delmar.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education/ prepared under the auspices of phi delta kappa* (3rd ed). New York: McGraw–Hill.
- Hakanen, L. J. (1975). An investigation of school communication in Vermillion. *Dissertation Abstracts International*, 35(25), 6004–A.
- Harrison, F. E. (1996). *The managerial decision making process*. Boston: Houghton Mifflin.
- Hilgard, E. R. (1971). *Psychology*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- International School Association of Thailand. (2002). *Education system*. From http://www.isat.or.th/education_system.asp
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607 – 610.
- Loudon L. D., & Della, B. A. (1993). *Consumer behavior: concepts and applications*. New York: McGraw–Hill International.
- Rokeach, M. V. (1970). *Attitudes and values*. San Francisco: Jossey Bass.
- Sorbello, A. F. (2002). Perceptions for actual and ideal roles in school community relations for parents of elementary school children in selected school districts. *Dissertation Abstracts International*, 139(4), 589.

Sharples, J., & Colin, De'Ath. (1995). *International schools in Thailand: the complete guide*.

Bangkok: Success Media.

Thurstone, L. L. (1967). *Attitudes can be measured in attitude theory and measurement*.

New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
2. ผลประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี

คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า และพัฒนาการศึกษา จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน กรุณาตอบคำถามทุกข้อและแสดงความคิดเห็นโดยเสรี โดยให้ข้อมูลตามความเป็นจริง ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้เพื่อการศึกษาในภาพรวม ซึ่งจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านและบุตรหลานของท่านแต่อย่างใด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในการเอื้อเฟื้อของท่านที่ได้สละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ปรววรรณ เดชาวีโรจน์
 นิติศปริญญโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน
เพียงข้อละ 1 เครื่องหมาย

1. ระดับการศึกษา

- ☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
☐ 2. ปริญญาตรีขึ้นไป

2. อาชีพ

- ☐ 1. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ
☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน
☐ 3. ธุรกิจส่วนตัว
☐ 4. แม่บ้าน/ พ่อบ้าน

3. รายได้ของครอบครัวต่อเดือน

- ☐ 1. ต่ำกว่า 30,000 บาท
☐ 2. 30,000 – 50,000 บาท
☐ 3. 50,000 – 100,000 บาท
☐ 4. มากกว่า 100,000 บาท

ตอนที่ 2 ทักษะของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเพียงข้อละ 1
เครื่องหมาย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

- 5 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีมาก
3 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดีน้อย
1 คะแนน หมายถึง มีทัศนคติที่ดำน้อยที่สุด

ข้อ	จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน						
1	ควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ					
2	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา					
3	มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี					
4	มีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ 3 ปี					
5	หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนไทยได้					
6	จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา					
7	จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด					
8	จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไปด้วย					
9	จัดให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์เบื้องต้น					
10	จัดให้มีการทัศนศึกษานอกสถานที่					
11	ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์ให้แก่นักเรียน					
12	จัดเวลาให้นักเรียนได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ					
2. ด้านครูและบุคลากร						
13	ครูผู้สอนควรเป็นเป็นเจ้าของภาษา					
14	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย					
15	ครูผู้สอนจบการศึกษาหรือมีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาปฐมวัยโดยตรง					

ข้อ	จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
16	ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี					
17	ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม					
18	ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก					
19	ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถหลายด้าน					
20	ครูผู้ช่วยมีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก					
21	ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี					
22	ครูผู้ช่วยมีจิตใจดี เมตตา และรักเด็ก					
23	มีบุรุษพยาบาลและนางพยาบาลที่มีประสบการณ์ เป็นผู้ดูแลเรื่องสุขอนามัยของนักเรียน					
24	มีภารโรง แม่บ้านและคนสวนช่วยดูแลความสะอาดและความปลอดภัยของนักเรียน					
25	มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งผ่านการฝึกและอบรม ดูแลรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน					
26	เจ้าหน้าที่ส่วนอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความเป็นมิตร อบอุ่น และสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี					
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม						
27	บริเวณโรงเรียนมีความสะอาด					
28	บริเวณโรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา					
29	มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นอย่างเพียงพอ					
30	สนามเด็กเล่นมีรั้วรอบ มีประตูเปิด-ปิด					
31	ให้มีห้องน้ำและอ่างล้างมือที่มีขนาดเหมาะสมกับตัวนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน					
32	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
33	ห้องเรียนมีพื้นที่เพียงพอสำหรับใช้ทำกิจกรรม					
34	มุมต่าง ๆ ในห้องเรียนจัดอย่างเป็นระเบียบและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน					

ข้อ	จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
35	มีห้องเรียนพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ และโรงละครสำหรับเด็ก เป็นต้น					
36	จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและสวนสัตว์สำหรับเด็ก					
37	วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน					
38	ห้องเรียนและห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจากเสียงรบกวน เหมาะแก่การพักผ่อน					
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก						
39	จัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน					
40	อาหารมีความหลากหลาย					
41	อาหารได้รับการจัดเตรียมและตกแต่งให้น่ารับประทาน					
42	วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาดปลอดภัย					
43	อุปกรณ์ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร เช่น ช้อน ส้อม มีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน					
44	จัดอาหารว่าง 2 ครั้งต่อวัน คือ ช่วงเช้าและช่วงบ่าย					
45	จัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ					
46	มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้แก่ นักเรียน					
47	ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร					
48	มีนักโภชนาการประจำโรงเรียน					
49	มีรายการอาหารแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบล่วงหน้า					

ข้อ	จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย						
50	โรงเรียนเตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจจะเกิดขึ้นกับนักเรียน					
51	โรงเรียนเตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เช่น กรณีไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น					
52	มีการจัดเตรียมห้องพยาบาลอย่างเหมาะสม ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรที่ดูแล					
53	มีบุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาลประจำห้องพยาบาล					
54	มีการประสานงานกับโรงพยาบาลที่มีคุณภาพและใกล้กับโรงเรียนล่วงหน้าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน					
55	ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยทุกคนมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น					
56	มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ					
57	ปลั๊กไฟอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์ปกปิดเมื่อไม่ได้ใช้					
58	มีครูดูแลนักเรียนขณะที่เล่นเครื่องเล่นสนามตลอดเวลา					
59	จัดห้องน้ำ อ่างล้างมือเหมาะสม สะอาดและถูกสุขลักษณะ					
60	มีมาตรการป้องกันโรคติดต่อ เช่น ไข้หวัดใหญ่ ไข้เลือดออก ไข้อีสุกอีใส เป็นต้น					
61	จัดน้ำดื่มที่สะอาดให้นักเรียนดื่มอย่างเพียงพอ					
62	แยกเก็บของใช้ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคนอย่างมีระเบียบและทำความสะอาดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง					
63	คนที่อยู่รอบข้างนักเรียน ได้แก่ ครู ครูผู้ช่วยและคนงาน ต้องมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและควรตรวจสุขภาพเป็นระยะอย่างน้อยทุก 2 ปี					

ข้อ	จัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบนานาชาติระดับปฐมวัย	ระดับทัศนคติ				
		5	4	3	2	1
64	มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้งต่อปีการศึกษา					
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง						
65	จัดให้มีสมุดบันทึกประจำวันของนักเรียนเพื่อติดต่อระหว่างครูและผู้ปกครอง					
66	มีรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
67	มีจดหมายข่าวแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทุกครั้ง					
68	มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำ					
69	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา					
70	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสา เป็นต้น					
71	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน					

ผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม
การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอน
แบบนานาชาติในระดับปฐมวัย

ข้อ	รายการ	ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		1	2	3	IOC
1. ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน					
1	ควรมีหลักสูตรสถานศึกษาที่เทียบเท่ากับหลักสูตรสถานศึกษาในต่างประเทศ	1	0	1	.67
2	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	1	1	0	.67
3	มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี	1	0	1	.67
4	มีการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรสถานศึกษาโดยผู้เชี่ยวชาญทุก ๆ 3 ปี	1	1	1	1
5	หลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนไทยได้	1	1	1	1
6	จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์และจิตใจ สังคม และสติปัญญา	1	1	1	1
7	จัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากที่สุด	1	1	1	1
8	จัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไป	1	1	1	1
9	จัดให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์เบื้องต้น	1	1	1	1
10	จัดให้มีการทัศนศึกษานอกสถานที่	1	1	1	1
11	ใช้สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายในการจัดประสบการณ์ให้แก่ นักเรียน	1	1	1	1
12	จัดเวลาให้นักเรียนได้พักผ่อนอย่างเพียงพอ	1	0	1	.67
2. ด้านครูและบุคลากร					
13	ครูผู้สอนควรเป็นเป็นเจ้าของภาษา	1	1	1	1
14	ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมในการสอนระดับปฐมวัย	1	1	1	1

ข้อ	รายการ	ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		1	2	3	IOC
15	ครูผู้สอนจบการศึกษาหรือมีวุฒิการศึกษาทางการศึกษาปทุมวัยโดยตรง	1	0	1	.67
16	ครูผู้สอนมีความรู้ด้านจิตวิทยาสำหรับเด็กเป็นอย่างดี	1	1	0	.67
17	ครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	1	0	1	.67
18	ครูผู้สอนมีความสามารถในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการเด็ก	1	1	1	1
19	ครูผู้สอนมีความรู้ความสามารถหลายด้าน	1	1	1	1
20	ครูผู้ช่วยมีประสบการณ์ในการดูแลเด็ก	1	1	1	1
21	ครูผู้ช่วยสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1
22	ครูผู้ช่วยมีจิตใจดี เมตตา และรักเด็ก	1	1	1	1
23	มีบุรุษพยาบาลและนางพยาบาลที่มีประสบการณ์ เป็นผู้ดูแลเรื่องสุขอนามัยของนักเรียน	1	1	1	1
24	มีการโรง แม่บ้านและคนสวนช่วยดูแลความสะอาดและความปลอดภัยของนักเรียน	1	1	1	1
25	มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยซึ่งผ่านการฝึกและอบรมดูแลรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน	1	1	1	1
26	เจ้าหน้าที่ส่วนอื่น ๆ ในโรงเรียนมีความเป็นมิตร อ่อนน้อมและสนใจนักเรียนเป็นอย่างดี	1	0	1	.67
3. ด้านอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม					
27	บริเวณโรงเรียนมีความสะอาด	1	1	1	1
28	บริเวณโรงเรียนมีไม้ดอกไม้ประดับ สวยงาม มีร่มเงา	1	1	1	1
29	มีสนามเด็กเล่นและเครื่องเล่นอย่างเพียงพอ	1	1	1	1
30	สนามเด็กเล่นมีรั้วรอบ มีประตูเปิด-ปิด	1	0	1	.67
31	ให้มีห้องน้ำและอ่างล้างมือที่มีขนาดเหมาะสมกับตัวนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน	1	1	0	.67
32	ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอและอากาศถ่ายเทได้สะดวก	1	1	1	1
33	ห้องเรียนมีพื้นที่เพียงพอสำหรับใช้ทำกิจกรรม	1	1	1	1

ข้อ	รายการ	ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		1	2	3	IOC
34	มุมต่าง ๆ ในห้องเรียนจัดอย่างเป็นระเบียบและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียน	1	0	1	.67
35	มีห้องเรียนพิเศษเฉพาะด้าน เช่น ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ และโรงละครสำหรับเด็ก เป็นต้น	1	1	0	.67
36	จัดให้มีแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น บ่อปลา สวนสมุนไพรและสวนสัตว์สำหรับเด็ก	1	0	1	.67
37	วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ มีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน	1	1	1	1
38	ห้องเรียนและห้องนอนมีระบบถ่ายเทอากาศที่ดี ปราศจากเสียงรบกวน เหมาะแก่การพักผ่อน	1	1	1	1
4. ด้านการจัดบริการอาหารสำหรับเด็ก					
39	จัดอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการและเพียงพอต่อความต้องการของนักเรียน	1	1	1	1
40	อาหารมีความหลากหลาย	1	1	1	1
41	อาหารได้รับการจัดเตรียมและตกแต่งให้ดูน่ารับประทาน	1	1	1	1
42	วัตถุดิบ อุปกรณ์และภาชนะที่ใช้ในการปรุงอาหารสะอาดปลอดภัย	1	1	1	1
43	อุปกรณ์ที่ใช้ในการรับประทานอาหาร เช่น ช้อน ส้อม มีขนาดเหมาะสมกับนักเรียน	1	1	1	1
44	จัดอาหารว่าง 2 ครั้งต่อวัน คือ ช่วงเช้าและช่วงบ่าย	1	1	1	1
45	จัดบรรยากาศในห้องอาหารให้ถูกสุขลักษณะ	1	0	1	.67
46	มีการสอนมารยาทในการรับประทานอาหารและคุณค่าของอาหารให้แก่เด็ก	1	1	1	1
47	ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดขณะรับประทานอาหาร	1	1	1	1
48	มีนักโภชนาการประจำโรงเรียน	1	1	1	1
49	มีรายการอาหารแจ้งให้ผู้ปกครองรับทราบล่วงหน้า	1	0	1	.67

ข้อ	รายการ	ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		1	2	3	IOC
5. ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัย					
50	โรงเรียนเตรียมพร้อมตลอดเวลาในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นกับนักเรียน	1	0	1	.67
51	โรงเรียนเตรียมพร้อมสำหรับเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น เช่น กรณีไฟไหม้ น้ำท่วม แผ่นดินไหว เป็นต้น	1	1	0	.67
52	มีการจัดเตรียมห้องพยาบาลอย่างเหมาะสม ทั้งด้านสถานที่ อุปกรณ์ และบุคลากรที่ดูแล	1	0	1	.67
53	มีบุรุษพยาบาลหรือนางพยาบาลประจำห้องพยาบาล	1	1	1	1
54	มีการประสานงานกับโรงพยาบาลที่มีคุณภาพและใกล้กับโรงเรียนล่วงหน้าในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุร้ายแรงหรือเหตุการณ์ฉุกเฉิน	1	1	1	1
55	ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยทุกคนมีความรู้เรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น	1	1	1	1
56	มีการตรวจสอบดูแลความปลอดภัยของวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องเล่นสนามอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1
57	ปลั๊กไฟอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและมีอุปกรณ์ปกปิดเมื่อไม่ได้ใช้	1	1	1	1
58	มีครูผู้ช่วยดูแลนักเรียนขณะที่เล่นเครื่องเล่นสนามตลอดเวลา	1	1	1	1
59	จัดห้องน้ำและอ่างล้างมือเหมาะสม สะอาดและถูกสุขลักษณะ	1	1	1	1
60	มีมาตรการป้องกันโรคติดต่อ เช่น ไข้หวัดใหญ่ ไข้เลือดออก ไข้อีสุกอีใส เป็นต้น	1	1	1	1
61	จัดน้ำดื่มที่สะอาดให้นักเรียนดื่มอย่างเพียงพอ	1	0	1	.67
62	แยกเก็บของใช้ส่วนตัวของนักเรียนแต่ละคนอย่างมีระเบียบและทำความสะอาดสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	1	1	1	1
63	คนที่อยู่รอบข้างนักเรียน ได้แก่ ครู ครูผู้ช่วยและคณาจารย์ต้องมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดีและควรตรวจสุขภาพเป็นระยะอย่างน้อยทุก 2 ปี	1	1	1	1

ข้อ	รายการ	ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ			
		1	2	3	IOC
64	มีการตรวจสอบสุขภาพของนักเรียนอยู่เสมออย่างน้อย 1 ครั้งต่อปีการศึกษา	1	0	1	.67
6. ด้านการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง					
65	จัดให้มีสมุดบันทึกประจำวันของนักเรียนเพื่อติดต่อ ระหว่างครูและผู้ปกครอง	1	0	1	.67
66	มีรายงานการประเมินผลพัฒนาการของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1
67	มีจดหมายข่าวแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนทุกครั้ง	1	1	1	1
68	มีการจัดประชุมครูและผู้ปกครองเป็นประจำ	1	1	1	1
69	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนได้ตลอดเวลา	1	1	1	1
70	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในด้านวิชาการ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นวิทยากร หรือผู้ปกครองอาสาเป็นต้น	1	1	1	1
71	เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินพัฒนาการของนักเรียน	1	1	1	1

ภาคผนวก ข

1. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย
2. หนังสือขอความอนุเคราะห์ Try out ข้อมูลในการวิจัย
3. หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

(สำเนา)

ที่ ศธ. ๖๖๒๑.๘/ว. ๕๐๓๕

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำ
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ สิงหาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑.เค้าโครงงานวิจัย
๒. เครื่องมือในการวิจัย

ด้วย นางปรวพรรณ เดชารวีโรจน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส ๕๖๕๒๐๕๒๓ ได้รับความเห็นชอบให้ทำ งานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิษณุ สมพงษ์ธรรม ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการสร้าง เครื่องมือเพื่อการวิจัย ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษาได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างยิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของเครื่องมือในการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ งามกนก

(ผศ.ดร.สุเมธ งามกนก)

ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒ โทรสาร ๐-๓๘๖๔-๕๘๑๑

(สำเนา)

ที่ ศธ. ๖๖๒๑.๘/ ว. ๕๐๘๕

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำ
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการ Try Out ข้อมูลในการวิจัย

เรียน

ด้วย นางปรวพรรณ เดชารวีโรจน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์ศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส ๕๖๕๒๐๕๒๓ ได้รับความเห็นชอบให้ทำ
งานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ
นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เจริญวิเศษ สมพงษ์ธรรม ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการ Try out
ข้อมูลในการวิจัย ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษามีความประสงค์จะขอความ
อนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการ Try out ข้อมูลในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ งามกนก

(ผศ.ดร.สุเมธ งามกนก)

ผู้อำนวยการศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

ศูนย์นวัตกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒ โทรสาร ๐-๓๘๗๔-๕๘๑๑

(สำเนา)

ที่ ศธ. ๖๖๒๑.๘/ ว. ๕๑๓๔

ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำ
ทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๑ ตุลาคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน

ด้วย นางปรวพรรณ เดชารวีโรจน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา รหัส ๕๖๕๒๐๕๒๓ ได้รับความเห็นชอบให้ทำ งานนิพนธ์ เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบ นานาชาติในระดับปฐมวัย ในจังหวัดชลบุรี โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เจริญวิเศษ สมพงษ์ธรรม ประธานกรรมการควบคุมงานนิพนธ์ ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการเก็บ รวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษามีความประสงค์ จะขอความ อนุเคราะห์จากท่านเพื่ออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

สุเมธ งามกนก

(ผศ.ดร.สุเมธ งามกนก)

ผู้อำนวยการศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

ศูนย์วัดกรรมการบริหารและผู้นำทางการศึกษา

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๐๕๒ โทรสาร ๐-๓๘๗๔-๕๘๑๑

ภาคผนวก ค

1. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ จากการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)
2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

ตารางที่ 25 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ จากการทดลองใช้เครื่องมือ (Try out)

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนก
1	.74	25	.50	49	.46
2	.56	26	.51	50	.32
3	.36	27	.41	51	.47
4	.62	28	.36	52	.65
5	.31	29	.38	53	.62
6	.60	30	.75	54	.50
7	.57	31	.39	55	.58
8	.33	32	.73	56	.31
9	.55	33	.43	57	.35
10	.74	34	.51	58	.35
11	.72	35	.72	59	.72
12	.41	36	.46	60	.34
13	.76	37	.58	61	.75
14	.45	38	.68	62	.50
15	.67	39	.46	63	.76
16	.40	40	.32	64	.64
17	.75	41	.75	65	.52
18	.68	42	.42	66	.79
19	.38	43	.33	67	.72
20	.40	44	.73	68	.51
21	.67	45	.76	69	.59
22	.57	46	.60	70	.35
23	.68	47	.52	71	.69
24	.31	48	.74		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .89